

ὁ δὲ ὁκος αὐτοῦ ὁ ἡλίας, οὕτω καὶ ὁ χεῖρ ὡς τὸ ἀλλήλων.
καὶ μέν τιν' ἴδαν αὐτοῦ φλοῖν, πρὸν. καὶ δὲ τὴν ὕστερον
πρὸς λατὴν καὶ τὴν ἑρμῶσιν, τῷ τοῦ ἡλίου δίσκου παραμυ-
θήσεται. ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ ἡλίας ὁ χεῖρ. ἀλλ' οὐκ ὡς καὶ δὲ,
ὡς πασαν ἐν αὐτῷ περιλαμβανέτω ἡ ἀνάστασις καὶ
ἀνθρώπων. ἢ καὶ ὡς πασαν δι' οὐρανὸν καὶ τὴν ἐν ἀνθρώποις,
κατεργασμένος. ὅτι καὶ παρ' αὐτοῦ πάντες ἀνθρώποι
τορδύμενον. Ἐν καὶ ἡλίας ὁ χεῖρ, ὡς ποιητὴς τῶν ἑρῶν.
καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἡλίου, ποιῶν ἐν αὐτῷ. ὡς περ
αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστὶ αὐτοῦ σμῆλον ἀποκαθί-
σταται ἀφ' οὗ καὶ ἔρχεται. οὕτω καὶ ὁ χεῖρ. ἀνέμφοι τῆς φοιτῆ-
της θεῖας δόξης. ὡς παρ' αὐτοῦ καὶ κορομῖαν, αὐθιγὴ πα-
ρ' αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ. Τοῦτέστιν, ὅτι τὴν περὶ τὸν δόξαν καὶ
ἀνάστασιν. ἐν καὶ τὸν ὡς καὶ καὶ ἐν καὶ τὸν ὡς. ἐν τῷ
πρὸς δὲ λατὴν καὶ ἐξ ὧν. ὅπου αὐθιγὴ μετὰ τὸ τέλος τῆς
οἰκοδομῆς ἀνέδραμε. καὶ ὡς περὶ ἡλίου τῷ μέν φωτὶ
ἀπερίτρεπός ἐστι. τῷ δὲ σκοτὶ δὲ περὶ τρεπτός, οὕτω καὶ ὁ χεῖρ.
Τῆς δὲ τῆς μετὰ ἀπερίτρεπός. τῷ δὲ ὁρῶμεν, περὶ τρεπτός.
Τοῦτέστι τῆς μετὰ. ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἄνους ἐν καὶ τῷ. ἀλλ' οὐκ ὡς
καὶ τὸ δαυτικὸν ἐκ γνο. ἀλλ' οὐκ ὡς τὸν ἐφ' ἄνους τοῦ ἐν αὐτῷ
τῆς καὶ τῷ σου. ἀπὸ μὲν τοῦ ἡλίου, ὅ ἐν αὐτῷ. ἀπὸ τῷ τοῦ
ἐν αὐτοῦ, ὅ ἐφ' ἄνους μετὰ ἐφ' ἄνους. τῆς καὶ τῷ ὡς
οὐκ ἔστι τοῦ ἐν αὐτοῦ ἐφ' ἄνους. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐφ' ἄνους,
τοῖς ἐν. ἵσος τὰρ διατὸν καὶ τὸν, ὅ ἐφ' ἄνους. ἐφ' ἄνους οὐκ
χεῖρ, ὡς κοσμῶν καὶ ὡς ἐφ' ἄνους τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν.
ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ τῷ. ὁ καὶ τῷ, καὶ τῷ ὅ καὶ τῷ καὶ τῷ, ἐκ καὶ
ἐν τῷ καὶ τῷ. ὡς ὡς αἰας περὶ αὐτοῦ φῶς. καὶ τῷ καὶ τῷ
πρὸς αὐτοῦ καὶ τῷ. καὶ τῷ καὶ τῷ ἐν αὐτοῦ καὶ τῷ. ἵσος
οὐκ ἐστὶ πάντα καὶ τῷ καὶ τῷ καὶ τῷ. ἡ τῷ καὶ τῷ καὶ τῷ

[illegible]

ἀλλήλους κηδεύοντες. οὐ γὰρ ἄλλος ἀπὸ τοῦ ἐναντίας
τὸν ἐπὶ ἑαυτῷ μετὰ μὲν. ἀλλ' οἷον ἡ δὲ ἀμεσιτῆς πρὸς τὴν με-
σοῦ δὲ γὰρ ἀπὸ τοῦ θρόνου, εὐδοκίαν καὶ χαρὰν καὶ ἡμεῖς.
ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ μετὰ πᾶσι τοῦ μενέου πρὸς τὴν
ὡσαύτως δὲ οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ ἑαυτῷ μετὰ μὲν τὴν ἐπὶ τὸ
μετὰ πᾶσι. ἵνα πᾶσι τὰ γὰρ καὶ τὰ αὐτὰ ἀλλήλοις. τοῦ μεν
τὰρ κηδεύοντες ἐπὶ τῶν φύσιν μενέων. τὸ δὲ φθίσιν. ἀλλὰ τὸ θρόνο
μενέων πρὸς τὴν φθίσιν, ἐπὶ μεσιτᾶσιν. οἷον ἡ δὲ ἀμεσιτῆς πρὸς τὴν
τὴν κηδεύσεως. ἔχοντες τὴν φθίσιν, οὕτως ἐπὶ τὴν εὐδοκίαν τὰς
ἀρ' ἑαυτοῦ, ἡ πᾶσι ἐπὶ τὴν μενέων. οἷον τὴν ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν φθίσιν
τὴν, ἡ πρὸς τὴν εὐδοκίαν. ἐπὶ μενέων δὲ αὐτῶν τῶν τῶν, διὰ
μέσου τὴν μενέων. ἡ μενέων τὰ μενέων, ἀναμενέων
πᾶσι τοῦ μενέων τῶν μενέων. ἀναμενέων τῶν μενέων
καὶ τὴν μενέων τῶν μενέων. ἡ δὲ πρὸς τὴν, ἀπὸ τῶν μενέων,
καὶ τοῦ μενέων τῶν μενέων. καὶ διὰ τοῦ τοῦ μενέων
μενέων, ὡς φρονέοντες τῶν μενέων. ἡ δὲ πρὸς τὴν,
ὡς τῶν μενέων τῶν μενέων. καὶ τὴν τῶν μενέων
ἐπὶ μενέων καὶ τῶν μενέων, ἀρ' ἑαυτοῦ τοῦ μενέων. ἐπὶ δὲ καὶ
ἡ δὲ τῶν μενέων τῶν μενέων. σωάπορ' ἡ δὲ τῶν μενέων, διὰ μέσου
τῶν μενέων. καὶ τῶν μενέων τῶν μενέων, ὡς τῶν μενέων, ὡς
εὐδοκίαν. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ μενέων τῶν μενέων, ἀλλὰ καὶ
κηδεύοντες. τοῦ τῶν μενέων τῶν μενέων. οἷον τὴν ἀνδρῶν τῶν μενέων
ἐπὶ δὲ τῶν μενέων καὶ τῶν μενέων τῶν μενέων, ἀρ' ἑαυτοῦ τῶν μενέων
καὶ ἀνδρῶν μενέων, καὶ τῶν μενέων τῶν μενέων. ἐπὶ
μενέων τῶν μενέων τῶν μενέων καὶ τῶν μενέων. καὶ τῶν μενέων
διὰ τὴν μενέων. τῶν μενέων δὲ διὰ τὸ πρὸς τὸν μενέων. ὡς
τῶν μενέων τῶν μενέων τῶν μενέων, καὶ τῶν μενέων τῶν μενέων
τοῦ ἐπὶ ἑαυτῷ ἀρ' ἑαυτοῦ, ἀρ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν μενέων τῶν μενέων, ἀρ' ἑαυτοῦ
οὕτως καὶ τῶν μενέων τῶν μενέων. κοινῶς μὲν αἱ ἡ δὲ τῶν μενέων

τῶν θεωρητικῶν. καὶ ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἡθικαῖς, πολλὰ τις
 ἡ διαφορὰ καὶ ἡ τάξις. ποιητικὸς τεροσταρφόμος. Τελιω-
 τέρας δὲ ἡ ἀγάπη. ὄρχος δὲ καὶ τοῖς κλητοῖς τῶν ἀρετῶν. ὄφριος,
 πικτικὸς κρητῆς. ἡ δὲ ὑπομονὴν. ἡ δὲ ἐλπίς. ἡ δὲ ἀπάγη.
 ἡ δὲ πάλιν φόμος. ἀπὸ τοῦ ἀρφόμος. ὁ μὲν, ποιητικὸς
 ἀπὸ τῶν κλητῶν. περὶ οὗ ἔρηται. ἀρχὴ τοῦ ἀρφόμου καὶ.
 καὶ πάλιν ἡ τελέα ἀπὸ τοῦ ἐξωμάμας τὸν φόμον. ὁ δὲ τελιω-
 τικός, οὐκ ἐὼν ἐκ τῶν ὄρχων οὐκ ἐκ τῶν ὄφριων. περὶ οὗ λε-
 γεται. ὁ φόμος καὶ, αἶνος. καὶ οὐκ ἐστὶν ὑπερμαρτοῖς φο-
 μου μέναις αὐτῶν. καὶ αἱ τέσσαρες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀρεταί. ὧν
 δρῶα. φρόνησις. δικαιοσύνη. καὶ σωφροσύνη. ἐκ κλητῶν
 ἀν καὶ αὐταὶ ὑδῆεν, διὰ τὸ περὶ ταύτας ἀρετὰς φεῖσθαι
 ἡγεμόνα τοῦ περιόχοντος ταύτας ἐπερίσσει πῶς τῶν.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔρηθω περὶ τοῦ ἐναυσταίου. δὴ δὲ τὸ
 πρῶτον καὶ ἄμωμον ἔναι καὶ ἀκίμηνον. ἢ δὲ ἀνὲρ καὶ
 μὲν, τὸ μὴ μετέχον ἀλλοτρίου πηρώμεντος. ἀκίμηνον δὲ,
 τὸ μὴ ἀδδίκειν, καὶ διὰ μὴ αἰτῆσθαι τοῦ ἀπομαρτυροῦ.
 οὐ γὰρ οὐ μόνον αὐτὸς ἄμωμος καὶ ἀκίμηνος, ἀλλὰ καὶ ἡ μᾶς
 τοιοῦτο ὡς ποιεῖν. ὁ δὲ περὶ ταῦτα τὸν ἀπὸ κλητῶν
 τῶν καὶ καὶ μολῶμεν. ἢ δὲ ἀνὲρ λατῶμεν, τὰ τῶν
 ἀρετῶν ἐλάττω. μολῶμεν δὲ, τὰ τῶν καὶ πρῶτον καὶ.
 καὶ δὲ νομὰ καὶ καὶ αἰ. ἢ καὶ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἐκ μὴ τῶν, ἢ καὶ
 τὴν τοῦ κακοῦ ἐκ μὴ τῶν, ὡς καὶ ἡ ἀρετή. ἢ καὶ τὴν ἐκ μὴ τῶν
 τοῦ κακοῦ, ἢ καὶ τὴν ποίησιν τοῦ ἀγαθοῦ. ἢ καὶ καὶ ἀνὲρ καὶ
 ὡς καὶ τὴν ἐκ μὴ τῶν καὶ τῶν ἀρετῶν τῶν ἀρετῶν, ὡς ἀναδεξά-
 μενος φῶς ἐκ τῶν ὑποκαταμένων ἀρετῶν. ἢ καὶ ἐν
 ἑαυτῷ ἀνὲρ καὶ θάρσεν. ἢ καὶ τὰς νόθους καὶ τῶν ἀρετῶν ἐκ
 τῶν. ἀλλὰ οὗτος οὐκ ἐνόησεν. οὐδὲ ἐπαθῆναι ὁ δὲ πᾶς
 δεόμενος. ὡς περὶ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ μὲν δὲ καὶ ἐκ

ἀπελθῶσαι τὸ νόσον ἀπὸ τοῦ κε/μενοντος. αὐτοὶ δὲ τοῦτ' ἔμνη
κρητασθέν. Ὁρῶντες γὰρ ὅτι οὐκ ἔτι παύλιν δοκῶν
τοῦτ' ἀποδοῦναι τὴν ἡμετέραν, χωρεῖ δὲ ἀμαρτῆ. τὸ γὰρ
φωκὶ τὸν ἰωάννην θωλὸν, ἐν τῷ σκοτῆρα φαίνεται σκοτῆρ
τοῦ τε μίω καὶ πολλὰ τὸν ὀφοντῶν παδυνέχοντε, καὶ ἐ
ἀντικαμύνουσιν ὅτι οὐδ' αὖτ' ἐπαρσιν οὐδ' ὅτι ἐνέμειν, ἐδ' ὡς
μὲν καὶ ἐπ' ἔργῳ. καὶ ταχὺ μὲν δὲ καὶ ἡνίκαι τοῦ οὐκ ἔστιν οὐκ
ἀλλὰ σεσεφθαρτασμένους καὶ ἰταμένους:-

Τί ἐστι μὲν καὶ ὁ καὶ τὸ σφῶτος. ἐλὰ ἐξ ἐκ:

Τὰ μὲν σεσεφθαρτασμένους καὶ ἰταμένους. τί δὲ ἐπὶ
λήπετ. ἢ πάντως, τὸ μαθὼν τίς ἐστιν ἐστὶ καὶ τὸν ὅτι ἐστὶ
θῆκετ. γέγραπται οὖν ἐν τῷ ἐξ ὧν ἡ περὶ σεσεφθαρτασμένους
ὁ μὲν οὐ τοσαύτην μὲν. σφῶτος ἐστὶ μὲν ἐν τοῖς μισοῖς
ἐν αὐτοῦ. τῇ δὲ καὶ τῇ τοῦ μινός τουτου, λαμπερὸς ἀνέκρε
σεσεφθαρτασμένους. καὶ ἐστὶ μὲν δὲ ἀπελθῶν, ὡς
τῆς τε ἀπελθῶν καὶ τῆς τοῦ μινός τουτου. ἀπὸ τῶν ἀμυνῶν
ἀποτῶν ἐρεφλῆσθε. ἐὰν δὲ ὁ λῆστος ὡς ἐν αὐτοῖς καὶ
σεσεφθαρτασμένους τὸν ἑαυτοῦ πλῆσι αὐτοῦ. τὰ τα μὲν τοῦ
ρόμου τὰ ῥήματα. τὴν ἐφ' ἧς καὶ δὲ θωρεῖαν, φέρεται ἰδῶν.
ὁ τοῦ ναυτοῦ πᾶσιν μὲν, παρὰ μὲν αὐτοῖς πίοις, φαρμὰ δὲ καὶ
μενος. παρὰ δὲ μακεδόσι, ἐκείνους. παρὰ δὲ ἐκείνοις,
νισαί. παρὰ δὲ ἐκείνοις, ἀπὸ. οὐ τοσαύτους ἐν τοῖς
μισοῖς τοῦ ἐν αὐτοῦ, ὅσα ἐστὶν ἐκείνοιο μετὰ τῆς. καὶ ἀρχί
τῶν μινῶν. τὰ μὲν δὲ ἐν τῇ τάξῃ, σφῶτος ἐν ἀπαρχῇ.
καὶ γὰρ παρὰ ἐκείνοις λόγος ἐστὶ, τοῦ τοῦ ἀναιτοῦ καὶ ἐν
ἐν τῷ παύσει δὲ δὲ δὲ μινούρτισεν. οὐ τοσαύτους, ἢ το
ἐαρεῶν. καὶ ἡνίκαι τὰς ἐκείνους ἐκείνους. ὅτε καὶ
ἐκείνοι τοῦ ἀπὸ τῶν που παρὰ ἀνέστησαν. τὰ καὶ δὲ σφῶτος
οὐ τοσαύτους μακεδόνων, καὶ ἀπὸ τοῦ τελεθῶν ἐν αὐτῷ τὸ

[illegible]

[illegible]

μεν ως περ φωτί, τῶνδ' αὖ κουμένῃ ναυτάζον τ'. ἔχον δ' αὖ
 ὁμως, ἀπολήγαν· ἵνα μάθῃς ὡς ἐξ ἰκόνος ἐν τῷ θεῷ, ὅτι τ'
 πᾶσαι μεν ἐδοξάτε τὴν δι' κουμένῃ ἀρχὴν τοῦ σὺ τοῖς
 διαμολ'. ὁ γὰρ σε λήνη, ἣς ἔχον τέθηται τῆς νύκτος· καὶ
 ὡς περ νόθον τίθῃς, τὴν τοῦ κόσμου θύγαν, τῶν τῶν πλῆ-
 νωμένων καρδίαις ἐντίθῃς, πληρεσά τιν' αὐτῶ τὴν δόξαν
 ἐπερ ἴματά ἐτο· ἀπὲρ θανε δὲ δὴ μοῖς ὁ ἀληθινὸς ἀμὴν
 ὅχῃ, καὶ τὴν τοῦ διαμολ' δόξαν κατέλυσεν· ἀπολήγαν
 γὰρ αὐτὴν ἀνὰ μὴν καὶ δαπάν' ἀφαιλοῖς· καὶ τοῦτο αὖν
 ἀρετὴ τὸ ἐν φθαρταῖς ἀδόκονον, ἀνατελῇ ἐν ταῖς ἀμύχαν
 αὐτοῦ δι' ἐκκοσμήν, καὶ πλῆθος ἡράνης, ἕως οὗ ἀνταναρε-
 ῖσε λ'. ἐπὶ τήρ' αὖ δὲ ὁ παρ' οὐκ ἐπ' ἀναιρεθῇ· ὡς γὰρ
 ἡ δὴ ἀνελεφὸν τὸν ἀνόν, ἀνταναρεθῇ τοῦ διαμολ'. ἡ δὲ ἐπ' αὖ-
 νουμένῃ ἐν ταῦτα τῶν σε λήνην νοήσας, διὰ τοῦτο τῶ χα-
 πρὲς τὴν τῶ μελέπομεν, διὰ τοῦ ὕψους καὶ αἰθιρῶν τοῦ τοῦ
 φωτός, τοῦ αἵλου τε καὶ νοῦ τοῦ, φαντασάμενος αὐτῶν.
 ὡς τῶ μελὸς δὲ καὶ, σε λήνην πλέθουσας ἐπὶ τῇ τῇ τὸ πρ'
 ἐαυτῆς φέτος διαρκὲς παρεχομένην ἡμῖν παννυχίον. τῇ
 ἀεὶ ἀληθῆς, νόμον ἡ γὰρ ἡμῖν τὸ παρ' αὐτῆς μαλόν, πᾶσι τῶ
 τὸν χρόνον τὸν νύκτ' καὶ ἡμέρας διαρροῦμενον, λαμβάνον
 ἡμῖν διαρκῶς ἔχει· καὶ τῶν ἑρῶν τῶν σὺ τῶν ἀνεπίμι-
 κτον· ἀλλ' ἐπὶ τῇ νύκτ' αὖ ἀναιρεθῇ ἀναδραμόντες, λατῶ-
 σωμεν διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν μόνον ἀπὸ τῶν ἀρνῶν τῶν τῆς
 δεξιᾶς ἀξιουμένων πρὸς ἐξελίξεσθαι. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
 τῶν ἐξ ἑφ' αὐτοῖς ἐξελώντων ἡμῖν οἰκείτης· ὡς μὴ δὲ μὴ
 πρὸς ἐν δεξιᾷ ἔχοντας· ἡ γὰρ φησὶ τὰ πρὸς αὐτὸν ἐκ δεξιᾶ.
 τὰ δὲ ἐξ ἑφ' αὐτοῖς ἐξελώντων· τὰ χαμῶν, ὅτι ὅχῃ, καὶ ὅτι
 τῶν πρὸς αὐτὸν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐξ ἑφ' αὐτοῖς θανε· τοῦτέστι
 καὶ ὑπὲρ τῶν δι' αὐτὸν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀμαρτωλῶν· ὑπὲρ τούτ'

δε καὶ πλέον, ὡς καὶ τῆς φιλανθρωπίας χρᾶτον πλήρους. Τὰ^α
δὲ ὅτι τῷ μεν ὁτιδὴ ἄνθρωπος ὦν ἀπέθανεν ὁ χεῖρ, ἡσυχία τοῦ σώματος
ἡσυχία τοῦ πνεύματος τοῦ λογισμοῦ αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ τὸ δόξαν ὡς καὶ
τοῖς σφᾶ, τοῦ του χειρὸς καὶ εἰς σφᾶ ἔλτε. καὶ ταῦτα δὲ
ὁ μεν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα περὶ αὐτοῦ λέγοντες ὅτι τὸν νόμον,
ἡσυχία δὲ λέγεται διὰ τὸ ἀφορεῖσθαι. εἰς σφᾶ δὲ, ὑπὲρ ἁμῶν
περὶ σφᾶ, ἀπερὶ ἁμῶν εὐρύσσει ἐν τῷ χεῖρ. ἂν γὰρ αὐτὸ
καὶ ὡς ἁμῶν μονίῃ ἐρῶν ἡσυχία δὲ ὁ νόμος ἀποδοῖ ἀναφέρει αὐτὸν
τὸ πρῶτον. καὶ ὡς εἰς σφᾶ, ὑπὲρ τῶν ἡμῶν περὶ ἁμαρτίας
σφᾶ γὰρ ὁ νόμος. καὶ ἵνα σωθῇ ἡ ψυχή, τὸ μεν πρῶτον
ἐν τῷ νόμῳ τοῦ χεῖρ ἡ πίστις τοῖς ἐν τῷ νόμῳ. εἰς
δὲ ἐν τῷ νόμῳ, ὑπὲρ ἁμῶν τῷ νόμῳ. πρῶτον γὰρ οὐ
ἡ πίστις ὡς πρῶτον ὑπὲρ ἁμῶν τῷ νόμῳ, ὡς χίμαρος πέφυκε.
διὰ δὲ αὐτὸν ἡσυχία τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰς σφᾶ. ἡ δὲ μοῖρα, ὡς περ
εἰς σφᾶ ἐπὶ τῷ νόμῳ ἀναγράφεται, οὕτως ὡς τὸ νόμον
ἀνακαίνε καὶ ἀναγράφεται. διὰ σφᾶ γὰρ ἀποδοῖ τὸν νόμον.
ὅτι δὲ μοῖρα τῶν νόμων τὸ ἀπατήν
μαλιστα μεν καὶ δεκάτην οἰκίαν ἡσυχία τὸ πρῶτον. ἐάν
δὲ οἱ ἐν τῷ νόμῳ ὁ λογισμὸς οὐ καὶ πέντε, συμπαραλογι-
σάμεθα καὶ τὸ πρῶτον. καὶ οὕτως ἐξερῶν τοῦ νόμου
διὰ τὸ ἀνὸς μὴ ὁρᾶν. ὅτι δὲ τὸ μεν καὶ τὸν νόμον
ἐστίν, ἵνα ἐκαστος ἐαυτὸν αὐτὸς ἀρῇ πρὸς τὴν ἐλπίδα. ὡς
τὸ τῶν ἀνθρώπων σωεῖν πρὸς ἀρῶν μὴ δέηται. ἀλλὰ
καθὼς ὁ νόμος οὐδὲν ὅτι ὁ νόμος, παρὶς τῷ νόμῳ αὐτὸν
διὰ τὸ ἀνὸς μὴ ὁρᾶν, ὡς ἐπὶ τῶν ἀλογισμῶν ἐν ζωῇ.
ἀπερὶ τὸ πρῶτον καὶ νεκρῶν, τὸ πρῶτον δὲ
πρὸς σφᾶ. ἀλλὰ διὰ τὸν νόμον ὡς περὶ ἁμαρτίας.
οἱ τίνες ζῶντες αὐτοῖς πρὸς τὸν νόμον. ἡ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ
ἀπέθανον. τοιαῦτα τὸν νόμον ἐαυτὸν καὶ πρὸς τὸν νόμον

καλοῦντι δὲ. καὶ ἂν καὶ διὰ τὸν ὅρον ἰδόμεν, ἐν τῷ
 νεκροῦντα μέλη πρὸς ἐνέργειαν ἁμαρτίᾳ. ἐὰν δέ τις μὲν
 ἐξ ἐαυτοῦ τὸ δυνάσασθαι μόνος τὸ μῦς τὸν χυδία
 τὴν τῆς οἰκίας τῶν χηρῶν ἀνδρῶν καὶ ἀδελφῶν, μετέξῃ αὐτῷ
 σωεργάτας ὡς περ τοῖς ὁμοπίστοις δεξιόμενος. διὰ
 λήλων γὰρ ἐσθ' ὅτε καὶ ἄλλοις θεωρεῖται ἀναμύν' ἰσχυρῶς.
 κοινωνοὺς παρρησιαζόμενοι, τοῖς κ' ἐν τῷ ἁγίῳ
 ὁμοτέρους καὶ ἐπίς. ἢ ποιδ' αὖ τῆς ἀλόγως, ἢ περ
 ἡς ἐστὶν ὅχι δ' ἀνόμους καὶ περ φησὶν καὶ διὰ τῆς
 κληρονομίας. ὡς τοῦ τυφλοῦ τοῦ χυδὸν ὁμοεπίτελῶν.
 πολλὰ πρὸς τὰ κελεύειν εἶναι καὶ τοῖς ὁμοίως περὶ
 ὁφθαλμοῦ. ὅπως περὶ καὶ τῶν πεπιδυμένων χυδῶν
 τὴν οἰκίαν δυνάμειν ἐπικρῶν χυδῶν ἐστὶν. ὁ μὲν
 μόνος ἐστὶν μενοτι κατ' ἐνέργειαν ἁμαρτίᾳ. ὁ δὲ καὶ αὐτοῖς
 τοῖς παλαιοῖς. ὁ δὲ καὶ αὐταῖς ταῖς τῶν πατρῶν φαντασίᾳ.
 ὁ δὲ καὶ τοῖς περὶ τὰ παλαιὰ ἐν δυνάμει, οὕτως καὶ
 ἡμεῖς ὡς ἐν οἰκίᾳ τινὶ τῷ ἰδίῳ τὰ μὲν τῆς κατὰ τὴν
 ἀρμοζούσης αὐτῶν καταστάσεως, διὰ τὸν ἁμῶν, καὶ
 μεταλαμμάνει τῶν αὐτοῦ θρησκῶν. καὶ μφορῇ ταῖς
 ἰσ. ἐκαστοῦ γὰρ ἰδίοσι νετ' ἁμνοῖς ὅχι. ὡς καὶ τῶ
 χωρὶν τὸ καὶ ἐστὶν ἀνὰ τὸν δυνάμει, καὶ τὸ μὲν τῶν
 ἐν ἐκείνῳ εἶ. καὶ τὴν δὲ πικρὰν τοῦ μενοτι καὶ τοῦ
 ὡμῶν οὕτως. ὡς δὲ οὕτως εὐερίσκομεν. ὁλοσῶς καὶ
 πάντ' ὁμοῖον ὁμοῖος. ἂν τὰ χαρὰ πρὸς λυμμανόμενος
 γὰρ τὸ πρὸς τὰ, τὰ ἐστὶν ἐστὶν. ἐστὶν γὰρ τὸ μῦς τὸ
 τῶν ἰσὺν αὐτοῦ καὶ χωρὶς διὰ τὸν ἀνδρῶν, τοῦ τοῦ χυδῶν
 πρὸς ἐλ' φησὶν τὰ ἐστὶν καὶ κοινωνίαν τοῦ ἁμαρτίᾳ. τὴν
 δὲ ἐν ἐφ' ἐκείνῳ καὶ τὸ ἴσον. καὶ οὐ καὶ διαφόρους
 ἐμερίβετο. ἡς γὰρ ὅχι, καὶ ἀμείνους, καὶ πίστες μίαν.

ἔμπεδον ἡμεῖς ἐρανοῦ, καὶ τὰ ἐξ ἡμῶν.

Φεζήσθης καὶ καὶ τὰ ἐν ἡμῶν καὶ ἐρανοῦ ἐστὶν αὐτῶν.
ἡ ἀντίπαλος καὶ πολεμία τοῦ σποληνοῦ τοῦ δεβίου. καὶ
τῆς ἐν αὐτῷ κεχυμένης αἵματός καὶ παύσης καὶ ἁμαρτίας
ἡ ἀντίπαλος καὶ παύσης τοῦ ἐκ τῆς πόλεως. ὡς
ἡ ἀντίπαλος καὶ ὅχι μεμερίνε θαιδανὰς, πολεμίας
ἡν ἡ ἐν ὑμῶν τῆς ἁμαρτίας ἀκούει. ὡς περὶ τῆς κοσμοῦ
τοῦ αὐτοῦ φωτός γεννηθέντος ἐν τῷ τοῦ σπο-
λήνοιο λεγόμενον. οὐχ ὡς οὐ σὺ ἐν ἡμῶν. ἀλλ' ὡς
τοῖς οὐ σὺ ἐν ἡμῶν τε καὶ ἡ ἀντίπαλος. ὡς ὅτι
ἐν ἡμῶν οὐ σὺ ἐν ἡμῶν τε καὶ ἡ ἀντίπαλος. καὶ
ὡς ὅτι ἐν ἡμῶν οὐ σὺ ἐν ἡμῶν τε καὶ ἡ ἀντίπαλος.
τὸ φῶς καὶ ἐν ἡμῶν τὸ σῶς, ὡς φησὶν ἡ ἀντίπαλος, καὶ δὲ κεῖ
τῶν σποληνῶν καὶ τῶν ἐξ ἡμῶν. καὶ ἡ ἀντίπαλος ὡς ὅτι
τὸν αὐτοῦ κῶσμον ἀπέλαμψε. καὶ ἡ ἀντίπαλος. καὶ
οὐ τῶς ἡ ἀντίπαλος ἀσχημάτιστος ἐν ἡμῶν. καὶ τῶν ἐξ ἡμῶν
οὐ τῶς καὶ καὶ τῶν ἐξ ἡμῶν τῶν ἐξ ἡμῶν. καὶ τῶν ἐξ ἡμῶν
ὡς ὅτι ἐν ἡμῶν ἀντίπαλος καὶ
καὶ τὸν τῶν ἐξ ἡμῶν λόγον ἐπέχουσα δι' ἐλπίδας τε
ἀντίπαλος, τὴν ἀντίπαλος ἐστὶν ἀντίπαλος. ἀντίπαλος
ἡ ἀντίπαλος. καὶ ἀντίπαλος ἀντίπαλος, τὴν ἀντίπαλος. ἀντίπαλος
δὲ ἡ ἀντίπαλος, τὴν ἀντίπαλος. ἡ ἀντίπαλος ἐν τῷ ἀντίπαλος
γονον ὡς ὅτι, τὸ τῶν ἀντίπαλος ἀντίπαλος. δι' οὗ τῶν
ὡς ὅτι καὶ ἀντίπαλος. ἀλλ' ἐν τῷ ἀντίπαλος φῶς, τὸ
σῶς μεν τοῦ τοῦ ἀντίπαλος καὶ ἀντίπαλος
λεον. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν οὐδὲ ὡς ὅτι ἀντίπαλος. ὡς ὅτι
τὸ ἀντίπαλος. ὡς ὅτι φῶς περὶ ὅτι ἀντίπαλος
φῶς λαμβάνει. καὶ ἡ ἀντίπαλος τὰ ἀντίπαλος ὅτι τοῦ
ἀντίπαλος καὶ ἀντίπαλος τῶν ἀντίπαλος, καὶ τὰ ἀντίπαλος

ὅλη ἡμελῶς δάναται ἀκίως κινουμένη, ἡ δὲ εἰς αὐτὰ
ἐκ τῆς ἀταξίας ἦλθε. φῶς μὲν γὰρ καὶ σκοτεινότης,
ἡ γυνὴ οὐ καὶ ἡ ἀρετή. σκοτος δὲ καὶ ἀνομία καὶ ἀταξία,
ἡ δὲ εἰς τὴν σέχουσα τὸν βίον καὶ ἀνομία.

Εν τούτῳ αἰγυπτον φάτομ. ἐκ τῆς εἰς:

Φεβίας φησὶν ὡς περὶ τὴν αἰγυπτον φεύγοντων ἀμαρτῶν. ἡν
σκιῶσθαι τὴν χερσὶ νόμου. ἡν ὡς αἰτίαν σκιῶσθαι τοῦτο.
ἀλλὰ τὴν δὲ, ὡς καὶ τὰ τρέχουσιν τῶν ἀνῶν. ἀλλὰ τὴν
αἰγυπτος, σκῆτος δὲ κινεῖται. τοῦτο δὲ, σκιῶσθαι τὴν εἰς.
οἱ αἰγυπτιοὶ δὲ τοῖς ἰσχυρίσιν ἐδίδωκεν ὡς τε σὺ μισθῶν.
οὐ μόνον δὲ τὴν εἰς τὸν ποῖον ἀμαρτῶν φάτομεν, ἀλλὰ
καὶ τὸν ἀρχὴν τῶν σκῆτων δαίμον. τὸν δὲ τὴν πονεῖ
δουλὴ θλίψιν (καὶ τὴν τὴν). καὶ αὐτοῖς τοῖς δαίμονας
τοῖς ἐφίσηται ἀφ' ἑαυτῶν ἐπὶ τὴν ἀμαρτίαν, αὐτῶν
δὲ τὴν καὶ ὅπως πῶς σκῆτων δαίμονας καὶ ἀναγκάζοντας.
καὶ ἐν τούτῳ ἐπὶ τὴν δαίμονας καὶ τὸν δαίμονας. τοῦτο μὲν
ὡς φεύγοντες, ὡς περὶ τοῖς ἰσχυρίσιν τὴν εἰς τὴν τὴν εἰς
τελὶ, οὕτως καὶ ἡμεῖς περὶ τὸν ἀνώγειον καὶ τὸν δαίμονα
μεθα. καὶ ὡς περὶ ἡμεῖς τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
καὶ ἡμεῖς ἐλευθεροῦμεθα τὴν σκῆτων δαίμονας σὺ μισθῶν
σκημάτων τοῦ δαίμονος σκῆτων δαίμονος. ὅτι καὶ ἡ τὴν τὴν
ἡ τὴν τὴν, ἡ σκῆτων δαίμονος δαίμονος τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
τὴν σκῆτων δαίμονος δαίμονος τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
εἰς τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
ἀκρῶς τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
καὶ τοῖς καὶ τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
ἡ δαίμονος τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
καὶ τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν

καὶ τοὺς χαρσινῆρας τοῦ πρῶτο πλῆθους· ἢ καὶ ὡς φουρά-
φαινεσθαι ταῖς πολεμείαις δυνάμεσιν· ὡς περ καὶ ἡ
μασιλίνη σφραγὶς φουράζειν· ἐν τούτῳ

τελευταία καὶ μαρτυρὰ τοῖς δώδεκα πληγῇ·

Α ἑκατοστάς τοις αἰγυπίοις ὁ θεὸς περὶ ἐργῶν ἐξένεκε·

πρῶτον μὲν, τὸ ἐκ παλαισσωαγωγῆς ὑδάτων πινόμεν

αἷμα· δευτέρῳ δὲ τοῖς υατρῶχοις· τρίτην, τὰς

συνίπας· τέταρτῃ, τὴν κνώμεαν· πέμπτην, τὸν

ὄλεθρον τῶν τριτοῦ· ἑκτὴν, τὰς φλύκτιδας·

ἑβδομῃ, τὴν μὲν τῶν οὐρὸς χλαλαίν· ὀγδόῃ, τὴν

αἰεὶ, πᾶν χλωρὸν διαφθέρουσαν· ὅγδοῃ, τὸ

τιλαφιστὸν σῶν· καὶ δεκάτῃ, τὸν θάνατον τῶν πρῶ-

τοτόκων· αὐτὴ ἡ πληγὴ τελευταία μελῶν τῆς τάξεως,

μαρτυρὰ τῆς τιμωρίας· οὐ γὰρ ὑπὸνέγκαν αὐτὴν

οἱ αἰγυπιοί· ἀλλὰ τὴν ἑσθὴν τοῖς ὀρθοῖς ἐξέπεμ-

ταν· καὶ τοῖς δώδεκα οὐκ ἔμελλε τερτίχων δαίμοσ,

αὐτὴν δὲ καὶ μαρτυρὰ τῆς πληγῆς, ὅταν ὡς ἐννυκτί τῶν ἀνε-

πίδκτω φρονήμῃ, ἀναρθεὶς παρήμῳ τὰς ἀμφοτέρω

πρῶτό τοκ· ἡ γυνὴ πρῶτη τοῦ μακροῦ γενεοῦ ἐκείνης ἀρχή·

καθὼς διδάσκοντα τοῦ ἀσπελίου οὐκ· διὼν κελεύει τὸν

ἐπίθυμιν ἀνελεῖν τὴν καὶ τὴν ὀργάν, μηκέτι δὲ δοικύναι·

μήτε τῆς μοιχῆς τὸ μέσος, μήτε τοῦ φόνου τὸ αἶμα·

οὐ γὰρ ἀνὲρ φέσται τοῦ σῶν τοῦ τανέκαστος· ἢ μή φόνον

μενὲ ὀργάν· μοιχῆς δὲ ἢ ἐπίθυμιν ἀτελοσφορήσασιν·

ἢ ὁ φόνος ὁ κακὸς τεκνογονῶν πρῶτος μοιχῆς πᾶσι τὴν

ἐπίθυμιν· καὶ τὴν ὀργάν πρῶτος τοῦ φόνου· ὁ ἀνελεῖν τὸν

πρῶτό τοκον, σωματὸν λεπτὰν τὴν καὶ τὴν ἀκολουθοῦσαν

τῶν πρῶτο τόκων· ἀλλ' ἵδμεν τίνα μενέσονται τὰ

πρῶτο τόκων λογιζομένων, τίνα δὲ τὰ τῶν πρῶτεων·

ἴδμεν, ἀλλ' ἴδμεν.

[illegible]

σμενίοις τὰ ὅμοια ἑς τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐν δὲ ἔργῳ.
 καὶ δὲ θεωρεῖαν, ὡς αὐτοὺς ἐστὶν ἡ οὐλὴ. οὐ γὰρ τὰ ρε-
 ταίτας, ἡ ἁμαρτία. καὶ καὶ τὰ καὶ πᾶσι πᾶσι ἀποφά-
 σις ἀνοήτων καὶ ἀνύποστατον. διὰ δὲ τῆς ἡμετέρας μελῆς.
 ἐκ τοῦ μὲν, οὐκ ἔστιν ἁμαρτία. καὶ πάλιν διὰ τῆς ἡμετέρας
 καὶ τοῦ ὁμοιωσεως, ἀπολλύμεν καὶ ἑς τὸ μὲν ἡ ναιχωροῦς.
 λέγει οὖν περὶ αὐτὴν ὁ νοῦς ὁ αὐτός. ὅτι μακαρίου ἐστὶ
 ἐστὶν ἐκείνος, ὅς ἀνταποδοῖσθαι τὸ ἀνταποδοῖσθαι
 ὅς ἀνταποδοῖσθαι ἡμῖν. πῶς δὲ δώκεται, τὸ δὲ ἅμα
 ἡμῖν. καὶ τί ἀντελαίμεν; τὴν ἁμαρτίαν. καὶ οὖν ἀντα-
 ποδοῖαι αὐτῶν. τὸ γὰρ ἀνταποδοῖαι αἰετῇ, τὸ μακάρι-
 ον ἐστὶν αὐτῶν. μακαρίου δὲ φησὶ ὁ ὅς τοις πᾶσι
 λογισμοῖς νηπίοις ἐπὶ τὸν καὶ τὸν ἀλλοῦς περὶ αὐτῶν
 καὶ αὐτοῦ καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως ἀπο-
 λείπει διὰ τοῦ καὶ φεύγειν ἑς τὸν καὶ τὴν αὐτοῦ μοῖραν.
 αὐτοῦ γὰρ ἐστὶν ἡ περὶ αὐτοῦ οἱ καὶ οἱ λογισμοὶ λυονταί.
 οὐ γὰρ αὐτῶν δὲ τῶν καὶ τὰς λογισμῶν ἐκ τῶν
 ἁμαρτιῶν, ὅς ἐξομολογούμενος. καὶ πᾶς ὁ τῶν λόγων
 τῆς ἀληθείας τὰ τῶν περὶ αὐτοῦ συγκεῖνται αὐτῶν
 τὴν τὴν τοῦ παρὰ δεχομένου οὐχέον. καὶ καὶ ὡς αὐ-
 τῶν ἐστὶν ἐλθόν. ἀλλὰ τῆς αὐτοῦ ὁμοιωσεως ἐκείνου, καὶ
 τῆς περὶ αὐτοῦ τοῦ οὐκ ἐκείνου οὐκ ἐκείνου. ἡ τὰς οὐκ ἐκείνου
 αὐτῶν τῆς περὶ αὐτοῦ, οὐκ ἐκείνου τὰς αὐτοῦ ἡμετέρας
 τῆς περὶ αὐτοῦ οὐκ ἐκείνου. ἀλλὰ τὰς οὐκ ἐκείνου, καὶ
 ὡς αὐτοῦ οὐκ ἐκείνου, ὡς αὐτοῦ οὐκ ἐκείνου, καὶ
 πᾶσι. ἡμετέρας οὐκ ἐκείνου οὐκ ἐκείνου οὐκ ἐκείνου ἐκείνου
 ἰδῶσι τοὺς ἐκείνου ἐκείνου οὐκ ἐκείνου οὐκ ἐκείνου
 ἀναιρουμένους, καὶ τὰς πᾶσι ἐκείνου οὐκ ἐκείνου, ὡς
 ἐκείνου. τὰς ἐκείνου οὐκ ἐκείνου τῆς καὶ τῆς ἐκείνου
 οὐκ ἐκείνου.

ἐν τῷ κακῷ τελευτήσας, ἀφανί^{αι} ζε^{αι}τ. τὰ δὲ ἰσχυρί^{αι} τι κα^{αι}
καὶ ἀφαιρέσανό^{αι}μι φρουρή^{αι} τῷ πρῶτῳ σχίσ^{αι} τοῦ αἵμα^{αι}τος.
ὅπως αὖν ἴστε λέγ^{αι}ωσιν τὸ ἀλ^{αι}θ^{αι} ἔχ^{αι}οι. καὶ ἐκ^{αι} κεί^{αι}ν^{αι} πρ^{αι}φ^{αι}
ὁρμή^{αι} τοῦ κα^{αι} καὶ ἀφανί^{αι} ζε^{αι}τ. ἐν ταύ^{αι}ν^{αι} πρ^{αι}φ^{αι} τῇ^{αι} τῆς κα^{αι} καὶ α^{αι}
ἴσοδος, διὰ τοῦ ἀλλ^{αι} δινοῦ αἰμοῦ^{αι} ἀποτρέφε^{αι}τ. οὐ γάρ
ἐν τοῖς ἐλ^{αι}νόμενοι^{αι} τὸν ὁλοθ^{αι}ρ^{αι}τὴν δι^{αι}ε^{αι} π^{αι}νο^{αι}ι α^{αι}ς ἐκ^{αι} βά^{αι}λο^{αι}μ^{αι}.
οὐκ ὡ^{αι} π^{αι}ως οὖν μὴ δέ^{αι} τὴν ἀρχ^{αι}ν^{αι} σχοί^{αι}ν^{αι} παρ^{αι} ἁ^{αι}δ^{αι}σι^{αι}ν. φύ^{αι}λ^{αι}τ^{αι}
τό^{αι}μ^{αι}θα. φύ^{αι}λ^{αι}μ^{αι} δέ^{αι} ἐ^{αι}σι^{αι} καὶ ἁ^{αι}δ^{αι}φ^{αι}α, τὸ χ^{αι}ει^{αι}σ^{αι}μα^{αι} ἐ^{αι}ν^{αι} ὁ^{αι}σ^{αι}φ^{αι}ρα^{αι}ς.
ταύ^{αι}των γάρ^{αι} ἐ^{αι}ν^{αι} κ^{αι} μὴν εὐ^{αι}λό^{αι}κων, ἀ^{αι}δ^{αι} ἄ^{αι}ται καὶ φ^{αι}ο^{αι}ι^{αι}ται καὶ
ἀποχωρ^{αι} ὅ^{αι}σ^{αι}θ^{αι}ρ^{αι}α^{αι}ς. καὶ ὁ θ^{αι}νά^{αι}τ^{αι} ὑ^{αι}π^{αι}ρ^{αι}μαί^{αι}να. ἐ^{αι}π^{αι}η
δὲ δι^{αι} π^{αι}λ^{αι} ἴ^{αι}σοδος τῷ θ^{αι}νά^{αι}τ^{αι}ω. ἡ γάρ^{αι} κ^{αι}τ^{αι} λογι^{αι}σ^{αι}μ^{αι} ἁ^{αι}μα^{αι}ρ^{αι}τα^{αι} -
μο^{αι}με^{αι}ν μὴ ὑ^{αι}π^{αι}ρ^{αι}α^{αι} μὴ δὲ ὁ^{αι}ρ^{αι}θ^{αι} λογι^{αι}ζόμε^{αι}νοι. ἡ κ^{αι}τ^{αι} π^{αι}ά^{αι}θος π^{αι}αί^{αι}-
σμα^{αι}ν, ἀ^{αι}λό^{αι}τως δι^{αι}μο^{αι}υ^{αι}με^{αι}νοι καὶ ἐ^{αι}π^{αι}ι^{αι}θ^{αι}μο^{αι}υ^{αι}ν^{αι}τες. δι^{αι}α^{αι} τοῦτο
δι^{αι} π^{αι}λ^{αι} καὶ τοῦ αἵ^{αι}μα^{αι}τ^{αι} ὁ^{αι}σ^{αι}φ^{αι}ρα^{αι}ς. καὶ ὁ μὲν λογι^{αι}σ^{αι}μα^{αι}ς^{αι})
οἱ οὐ^{αι} πρ^{αι}φ^{αι}ρ^{αι}θ^{αι}ρ^{αι}ν. ἡ γ^{αι}μον^{αι}ί^{αι}κος γάρ^{αι}. τὸ δὲ π^{αι}ά^{αι}θος, κα^{αι}θ^{αι} ἁ^{αι}δ^{αι}φ^{αι}ρ^{αι}
οἱ γ^{αι}α^{αι}θ^{αι}μο^{αι}ι τῷ ὑ^{αι}π^{αι}ρ^{αι}θ^{αι}ρ^{αι} ὑ^{αι}π^{αι}ρ^{αι}α^{αι} τ^{αι}μ^{αι}.

Εν τῷ θ^{αι}νά^{αι}ρ^{αι}σι^{αι} τῆς ζ^{αι}υ^{αι}μ^{αι}ς ἐ^{αι}π^{αι}α^{αι}ι^{αι} μ^{αι}ρ^{αι}ος. ἐ^{αι}λ^{αι}α^{αι} ἐ^{αι}ξ^{αι}η^{αι}ς.

Γέ^{αι}ρα πα^{αι}ι^{αι} ἐ^{αι}ν^{αι} τῇ^{αι} ἐ^{αι}ξ^{αι}η^{αι}ς. ἐ^{αι}π^{αι}α^{αι}ι^{αι} μ^{αι}ρ^{αι}ος οὐ^{αι} χ^{αι}ε^{αι}ρ^{αι}θ^{αι} ἁ^{αι}δ^{αι}φ^{αι}ρ^{αι}α^{αι}ι^{αι}μ^{αι}
ἐ^{αι}ν^{αι} ταῖς οἰ^{αι}κ^{αι}ί^{αι}σι^{αι}ς ὑ^{αι}μ^{αι}ῶ^{αι}ν. ἀ^{αι}λλ^{αι}α^{αι} τοῦτο μὲν πρ^{αι}ς τοὺς ἰ^{αι}ου^{αι}δαί^{αι}ς.
ἡ μ^{αι}ρ^{αι}ος δὲ ἀ^{αι}φ^{αι}αί^{αι}ρε^{αι}σι^{αι}ς τῆς κα^{αι} καὶ γ^{αι}ί^{αι}νε^{αι}ται ἐ^{αι}π^{αι}α^{αι}ι^{αι} μ^{αι}ρ^{αι}ος. τοῦ τ^{αι}ε^{αι},
δι^{αι}α^{αι} πα^{αι}σι^{αι}ς τῆς τοῦ μ^{αι}ί^{αι}ου τοῦ τοῦ ἐ^{αι}κ^{αι}δο^{αι}μα^{αι}δος. ὁ γάρ^{αι} τῶ^{αι}ν
ἐ^{αι}π^{αι}α^{αι}ι^{αι} μ^{αι}ρ^{αι}ων ἀ^{αι}ε^{αι}θ^{αι}μος, τὸν παρ^{αι}θ^{αι}ρ^{αι}κόν^{αι} τοῦτον χ^{αι}ρό^{αι}νον ἐ^{αι}ν^{αι}δ^{αι} -
κ^{αι}νύ^{αι}ται τὸν δ^{αι} ἐ^{αι}κ^{αι}δο^{αι}μα^{αι}ς ἀ^{αι}νακ^{αι}ι^{αι} κ^{αι}ρ^{αι}ο^{αι}με^{αι}νον. καὶ ἐ^{αι}στι^{αι}ν οὐ^{αι}τ^{αι}
ὁ ἀ^{αι}ε^{αι}θ^{αι}μος μ^{αι}ι^{αι}ς ἡ μ^{αι}ς μ^{αι}έν^{αι}ως παρ^{αι}θ^{αι}ρ^{αι}ος κ^{αι}τ^{αι} τοὺς ἀ^{αι}ε^{αι}θ^{αι}μα^{αι}τ^{αι}ι^{αι}κ^{αι}ι^{αι}.
μό^{αι}νος γάρ^{αι} τῶ^{αι}ν ἀ^{αι}λλ^{αι}ων τῶ^{αι}ν ἐ^{αι}ν^{αι}τος τῆς δε^{αι}κα^{αι}δος. οὐ^{αι}τε γ^{αι}ρ^{αι}να, οὐ^{αι}τε
γ^{αι}ρ^{αι}να^{αι}τα^{αι}. καὶ ὡ^{αι}ς ἔ^{αι}χ^{αι}ον ἐ^{αι}ν^{αι} αὐ^{αι}τῷ, τ^{αι}ν^{αι} τε τ^{αι}ε^{αι} καὶ τ^{αι}ν^{αι} τ^{αι}ε^{αι} α^{αι}.
τέ^{αι}α^{αι} γ^{αι}α^{αι}ρ^{αι} σο^{αι}ι^{αι} χα^{αι} του^{αι} κ^{αι}ος. καὶ τ^{αι}ε^{αι} χ^{αι}ε^{αι}ν^{αι} τοῦ τ^{αι}ων δι^{αι}μ^{αι}ο^{αι}ι^{αι}ρ^{αι}ι^{αι}.
οὐ^{αι}ς οἱ χ^{αι}ος δὲ τ^{αι}ων κ^{αι}ος μ^{αι}ε^{αι} καὶ σ^{αι}ύ^{αι}δ^{αι}ρ^{αι}ος, κα^{αι}θ^{αι} δὲ ἐ^{αι}π^{αι}α^{αι}ι^{αι} μ^{αι}ρ^{αι}ων
ὁ κ^{αι}ος μ^{αι}ος ἀ^{αι}π^{αι}ρ^{αι}τ^{αι}ι^{αι}α^{αι}. καὶ κα^{αι}θ^{αι} δὲ ἐ^{αι}π^{αι}α^{αι}ι^{αι} χ^{αι}ι^{αι}ο^{αι}ν^{αι}τα^{αι} τε^{αι}ρε^{αι}ιδ^{αι}ων

ἔσται σωτέλας. Ἐσθλὴ δὲ ἡ διατὴς ἡμῶν ἐν καλῶν.
 τὸ παλαιὸν καὶ ζῶδον. ἐν ἀρετῇ δὲ, τὸ ἀρτοποιεῖν καὶ τὸ
 ζῶπιν. θερμαίνουσα ἡ ἡμῶν καὶ αἶρα τὸ ἀλευρον. Ἐ
 δοκῇ τοῦτο ζωοποιεῖν. δια τοῦτο φησὶν, ὅτι ἄρσις καὶ
 ἐμμελὴ τῆς καμίνης τῆς χειρὸς ταχέως ἡ διατὴς
 ἡμῶν. οὐμὴν ἄρσις τῆς ἀρετῆς. ἡ πρόσεστί ταυρά τῶν
 ἡμῶν ἡ δια. ἡ καμῖνα σιλάα τῶν οὐρανῶν μοιούται. περὶ
 δὲ τῆς φαιλῆς ἔρηται ἡμῶν ἐν τῷ ἀπερίῳ. ὅρθῃ καὶ
 προσέχεται ἀπὸ τῆς ἡμῶν τῶν τροφίμων καὶ φασίται.
 τοῦτέστιν, ἀπὸ τῆς διδασκαλίας, ἣν ὁ αἰὶς ὁ ἄθεος φησὶ.
 διότι ἐπαθον τὸν λόγον μὴ πῶς ἄς τὸν λόγον. καὶ διὰ τῆς
 ἀτιμίας τοῦ υἱοῦ, τὸν ὅρθον ἡ τιμῶν.

καὶ οἱ μὲν θρηνήτωσαν. ἡμῶν δὲ ἐλπίς ἐστιν.

Οἱ μὲν δαίμονες φησὶν, οἱ μὲν ζῶσαν. οὐκ ἔχοντες ἐαυτὰ
 τὰ ὅρθον τοῦτο. ἡμῶν δὲ τοῖς ἐσφρασισμένοις τῶν χεῖ-
 ρων, ὅσων οὐκ ἐμμελῆς. ἡμῶν δὲ ἐμμελῆς τῶν χεῖ-
 ρων. μετὰ γὰρ τὸ ἐνδύσασθαι διὰ τοῦ βαπτισμοῦ
 τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ σῶν τὸ ὅρθον δεχόμεθα. ἀλλὰ φέρεται
 τὰ ἐν τῇ ἐξόδῳ γεγραμμένα περὶ τοῦ ὅρθου καὶ τῶν
 καὶ σφάλλουσι φησὶν αὐτὸ. ὅταν τὸ πλῆθος τῶν σωματικῶν
 τῶν ἡμῶν ἡλ. ὅρθον ἐσφάλλου. καὶ οὐκ ἐδέσθαι τῶν
 ὡμῶν οὐδὲ ἐτόμενον ἐν ὕδατι. ἀλλ' ὅτι παρ' οὐκ. ἡμῶν
 οὐκ ἐσφάλλου τελοῦσθαι ἡμῶν, τὴν σωτέλας τῶν αἰώνων
 ἡμῶν. καὶ τὴν καὶ ἡμῶν ἐσφάλλου τὸ πλῆθος
 σωματικῶν. καὶ οὐκ ἐδέσθαι τῶν ὡμῶν καὶ τῶν
 αὐτῶν δὲ ἡμῶν τὸν μυστήριον ἡμῶν ἐσφάλλου τοῖς μαθηταῖς
 παρεδίδου. καὶ τὸν τῶν πλῆθος, καὶ λῶν τῶν
 ὅρθον τῆς αἰμαρτί. τὸ φωτίζον τὸ καὶ λῶν τῶν
 μαρτυρίων τῶν. ὡμῶν δὲ τοῖς αἰσάντες ὅρθον φέρεται.

ὅτιν πείνῃ χωνάρτην καὶ ἄπυρρον· καὶ μὴ δι' ἐράνης
ἀκρίβειαν, τὸν ἐπὶ χῶ κτελεπύων λόγον· ὅτις ὁ ὦμ
ἐφ' ὧν, οὐ κείε σέμνιν ἐσθ'· ὁ μὴ οὐδ' ὕπεν· ὁ ὡς τοῖς
ὁ δὲ οὐκ ἴσται αὐτὰ τρυφῇ· ἐφ' ὧν δὲ τὴν ἐργασίαν
τρυφῇ, ὁ φίλος δὸς· ταῖς ἀρ' ἐτόμεν, σικιλήδ' ἴται καὶ
παρθύσεως, καὶ ἀεργάειαν τὸν τὸν βρόν ἐμφαίνῃ· ἵ
τρυφῇ τρυφῇ ζουσαν· ὁ πηθῇσαν δὲ ταύτην προδέχῃ·
ὁ θέρμος καὶ σπουδαῖος, καὶ τῇ ἀρ' ὅτι μὴ παραμίνῃ
ταύτης φάλαγγ' ὅπως παρθύμεται· τὸ γὰρ πόρμενον,
ἀμύγῃ καὶ ἀπαρῇ σαλονικαίετ'· ὅτι τὸ μὲν ἐτόμ
δι' ἀμέσου τοῦ ὕδατος ἐστ'· δι' ὅ καὶ ἀπερριτόν ἐστιν
ὡς ἐν ὕδατι ὑπὸ μένου, καὶ ὕδαρ' καὶ ἐν δαλύτῳ·
τὸ δὲ ὁ πάλμενον, ἀμέσως πάλαι δαλύτου πυρός· καὶ
διατῷ τοφωτίετ' καὶ ἐξικμάετ' καὶ οὐ σφίθετ'·
καὶ ὡς τοῖς νωθὸς ἐτ' ἐκ μὲν ὅν ἐφ' ὧν ἐν ὕδατι, τὴν
ὑδαρ' ἐστ' καὶ ἐκ μὲν ὅν περὶ ὕδατος, οὐ
καὶ ἐν δαλύτῳ τρυφῇ ὑποδελῶν τοῖς πύλαις· ὡς
ὅταν τίς οἴηται μὴ θῇ κτεφρὸν ἵνα τὸν· αὐτὴ γὰρ
ἡ ὑπόληψις, οὐ καὶ ἐκ μὲν ὅν πύλαις τοῦ πυρός· οὐδὲ
τῆς ὑποσπουδαῖος ἀεργῆς ἐπὶ τρυφῇ· οὐδὲ οὐκ ἐστὶ
ἐστὶ καὶ ἐστ'· ὁ μὴ πάντως αὐτῇ, ἀδὲ κ' ἡ μάτος·
ἀμύγῃ· ἐν δαλύτῳ· ὅταν κτεφρὸν ἐν τῷ ὕδατι
τρυφῇ καὶ τὴν ἐκ μὲν ὅν καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐδὲ ἀεργῇ τρυφῇ
ἀπὸ τοῦ πυρός· ὡς περὶ τὸ πῦρ τὸν χυρὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων
ὑδάτων· οὐδὲ παιᾶται τὸν λόγον ἐλεῦθερον παντὸς
ὑδάτος καὶ ἀναξίου φρονήματός· καὶ τὴν ἡμῶν τοῦ
πυρός· ὅτιν μὲν ὕδατος πάντα, τὸ δὲ χυρὸν κεκαθ' ἑ
σμεῖνον καὶ δὲ κίμοναν ἀδ' ἡμῶν· ἀμύγῃ, μετὰ
τῶν ὁ ποντ' τὸν ἄμ' χυρὸν ὡς· τῷ πύλαις ὡς ὁ

σωλοσδι' ακελάετ'. ἵνα τοῖς κολοῖς ἀνδρὲς εἰς μνηστῆρ.
 τὸ γὰρ διανοητικὸν ἡμῶν, ἀναλ' αὐτοῖς ἐκ καθάρου σιη.
 δι' αὐτὸν γὰρ τοῦ λόγου γενόμενος, οὐκ ἐχ' ὡς αἰεὶ ὡς
 τὸν ἐρχομένον καὶ πολῶσαι θεοδ' αὐμαλ' σμ'. ὡς αἰ
 πόσας χήσας ἐρ' αἰκὲς ἀνδρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ἐνυραχ' ἡ
 σε εἰέλμεν. ὅσαι γὰρ παρ' ἡμῶν τὰ λω' οὐ τοῦ τω
 αἰλέξας, τοσαῦτα καὶ ἀπὸ τῶν ἐρ' αὐτὸν μαρτυρεῖται αἰε
 θμηθ' σοντ'. τοῖς μὲν οὖν κολοῖς ἀνδρ' αἰ, τοῖς κημοῖς
 αὐτὸν δὲ ἐγχαλιν. οὐ καὶ ἐρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν ὁμάζα. ἡ τὸ
 κολοῖς αἰκὲς. τὸ δὲ μνηστῆρ αἰ τ' αὐτὸν, ἐν τῷ ὅτι οὐ
 λημῶν ἀφορμὴν λέγοντ'. ἀνδρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν
 ἐπ' αὐτοῖς. οὐ τοῖς σοντ' αἰ οὐ μὲν ὁ δ' αὐτὸν. τὸ δὲ ἀν' αὐτοῖς
 τὸ διανοητικὸν, ἐν ὅλομ' αὐτὸν παρ' αὐτὸν καὶ σφ' αὐτὸν
 ἡρ' αὐτὸν αἰ. λέγει γὰρ ποιεῖ καὶ ὁ. ἀνδρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν
 ἐπ' αὐτὸν καὶ αὐτὸν τοῦ τω μὲν ὁ δ' αὐτὸν καὶ π' αὐτὸν ὁ δ' αὐτὸν
 σωρ' αἰ εἶναι. ὁ δὲ τοῦ τοῖς τοῖς ἀνδρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν
 σ' αὐτὸν αἰ οὐ τοῖς αἰ. τὸν οὖν μνηστῆρ αἰ τ' αὐτὸν.
 τὸ δὲ καθάρου σιη ἐρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν, τοῦ ἀνδρ' αὐτὸν
 μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν καὶ τοῦ σφ' αὐτὸν. καὶ τ' αὐτὸν ἐν τῷ τ' αὐτὸν
 καθάρου σιη. τοῦ τοῖς αἰ μὲν ἀνδρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν
 αὐτὸς ὁ δ' αὐτὸν. π' αὐτὸν ὁ δ' αὐτὸν ἐπ' αὐτὸν τ' αὐτὸν. καὶ τ' αὐτὸν
 ἡ τ' αὐτὸν ὁ δ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν. π' αὐτὸν ὁ δ' αὐτὸν
 τ' αὐτὸν αἰ οὐ τοῖς αἰ ἐν τ' αὐτὸν. ὅτι οὐκ ὡς αἰ οὐ τοῖς αἰ
 τ' αὐτὸν αἰ, ἀπὸ τ' αὐτὸν τ' αὐτὸν καὶ ἀνδρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν
 ἐπ' αὐτὸν τ' αὐτὸν τ' αὐτὸν, ἀνδρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν. ἀνδρ' αὐτὸν
 μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν. ἀνδρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν. ἀνδρ' αὐτὸν μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν.

ἡ χας

ὅσον μὲν οὖν σαρμαδ' αἰ τ' αὐτὸν αἰ τ' αὐτὸν.

ἔτ' αὐτὸν παλιν ἐν τ' αὐτὸν αἰ τ' αὐτὸν. ἐφ' αὐτὸν τ' αὐτὸν αἰ τ' αὐτὸν
 μετὰ μὲν ὁ δ' αὐτὸν, ὁ παλιν αἰ τ' αὐτὸν. καὶ αὐτὸν αὐτὸν τοῖς αἰ τ' αὐτὸν καὶ

Τίς ἐν τοῖς οἰοῖται ὅτι ἀγία ἀπὸ τῆς εὐλογίας αἰνῶντος
φικρὴν· ὅτι ὅσον τοῦ λόγου καὶ τοῦ ἡμετέρου δόγματος
σαρκωθέντες ἐν τοῖς ἐκτετακτοῖς, κεραιώσιν. ἵνα
τὸν νοῦν ἐξέλθωσαν. τοιαῦτον τί λέγει ὁ ὁσῶς
ὅσον τῆς θεολογίας καὶ τῆς οἰκονομίας, τοῖς ἐπὶ τοῖς
ὁδοῦσιν ὡς καὶ. ἐκ δὲ πᾶσι τῶν κεραιωμένων αἰνῶντος. ἵνα
διὰ τῆς θείας χάριτος καὶ ὁ φεῖα ἀκαθάρτου νοσήσῃ,
ταῦτα ὡς ὑποκαταστήσῃ τὴν ἐκτετακτοῦ, κεραιώσιν ἡρώων,
καὶ τὸν νοῦν κεραιώσιν ταῦτα, καὶ ὡς περὶ πνευματικῆς
ἀναδοῦσιν τῆς μεταποιουμένων τῶν μεταλαμψάντων,
ὅτι τὸν μεταλαμψάντων. καὶ ἐν αὐτοῖς καὶ
ὡς τὸν τοῦ κεραιώσιν ὡς αὐτοῦ πνευματικῶς μέλους τὸ ὅσον
μεταλήσῃ τῆς τῶν θεοῦ αἰνῶντος καὶ τῆς ἐκτετακτοῦ
μέλους ἐκτετακτοῦ, ἐκτετακτοῦ τῆς αὐτοῦ διὰ αἰνῶντος καὶ
ἐκτετακτοῦ. καὶ τῆς ἐκτετακτοῦ σαρκωθέντος καὶ τῆς
οἰκονομίας, ὅτι ἐκτετακτοῦ τῶν ἀρχῶν ἀπὸ τοῦ
ὅσον περὶ ἐκτετακτοῦ τῶν θεολογικῶν λόγων πᾶσι
κεκτετακτοῦ. ὡς τῶν δὲ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος μεταλήσῃ
μεταλήσῃ. καὶ ὡς πνευματικῶς τῶν μετέχοντων
μετέχοντες. ἀφ' ὧν δὲ, ὅτι τῶν πνευματικῶν πνευματικῶν
καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ θεοῦ καὶ τῶν νοῦν λόγους, ἀφ' ὧν
ὅσον περὶ ἐκτετακτοῦ καὶ τῶν μετέχοντων. ἐκτετακτοῦ,
ὅτι τῶν κατὰ θεοῦ καὶ τῶν θεολογικῶν θεωρητικῶν. καὶ τῶν
δὲ, ὅσον τῶν κατὰ θεοῦ τῶν ἐκτετακτοῦ, ἀφ' ὧν ὡς πνευματικῶν.
ἀφ' ὧν τῶν κατὰ θεοῦ καὶ τῶν νοῦν πνευματικῶν, ἀφ' ὧν
τῶν κατὰ θεοῦ καὶ τῶν μετέχοντων καὶ τῶν πνευματικῶν ἐκτετακτοῦ.
καὶ τῶν, ὅτι τῶν κατὰ θεοῦ καὶ τῶν μετέχοντων καὶ τῶν πνευματικῶν.
καὶ τῶν, ὅτι τῶν κατὰ θεοῦ καὶ τῶν μετέχοντων καὶ τῶν πνευματικῶν.
καὶ τῶν, ὅτι τῶν κατὰ θεοῦ καὶ τῶν μετέχοντων καὶ τῶν πνευματικῶν.
καὶ τῶν, ὅτι τῶν κατὰ θεοῦ καὶ τῶν μετέχοντων καὶ τῶν πνευματικῶν.

ἁπαδοῦς ἐφέσειος ἔρως κλημένος. ἐν τοῦδε, ὁ
 τὰ κρυφίως τῶν ζήτησιν τε καὶ γνώσεσθαι τοῦ νοῦ. τοῦδε ἡ
 ἡσυχία διὰ τὸν ὄρατον. καὶ ἡ σὺν τῶν ἐμφορῶν μὲν
 μὴ εἶ. μὴ ὡς δὲ, ὁ τὸν λόγον ἐκτείναντες ἔχον
 τῶν τῆς ψυχῆς παθητικῶν μὲν καὶ παντελῶς ἐκπύων
 αὐτῆς τὴν πρὸς τὸν λόγον κίνησιν. ὅταν δὲ, ὁ πρὸς τοῖς
 κλημένοις καὶ ἀσθενέως τὰς τῆς ψυχῆς, σὺν παθῶν καὶ
 τὴν πρὸς τοὺς ἀνέκτιστον ὄρατον. καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ
 λόγου μίμνησκοντες οὐκ ἀπολείποντες. κλημένων δὲ καὶ
 πρὸς τὸν, ὅς ἐστις πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως,
 ἡ πρὸς τὸν ἀλλοτρίως ἔχοντες τῆς τὰς ἀσθενείας ἀκλονή-
 τοις. οὕτως ἐδιδόκει καὶ μετὰ τὴν πρὸς τὸν ὄρατον
 ὁ τοῦδε, ἀνδρότερος γίνεσθαι. μεταποιοῦν πρὸς αὐτὸν
 τῶν πρὸς τοὺς μεταλαμμάνοντες. τοῦτο μὲν τοῖς ἐπὶ
 τῶν πρὸς τὸν. ὅτι ὁ ἀγίος ἐκπαύειν αὐτὸν ἡ πρὸς τὸν
 πρὸς τοὺς μὲν νοοῦμεν. ἡ γὰρ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐκμύνησιν,
 αἰετὲρ σε σαφὲς ὁρᾷ λέξεως. ὅταν ταῦτα πεποιήσῃ.
 ἡ πρὸς τὸν ὄρατον σαρκῶδες τοῦ λόγου, ἐκπαύει καὶ τὸν
 φέρον. δηλοῖ ὅτι τὸ σαρκῶδες ὡς νόμος ἐστὶν ὁρῶν.
 καὶ πρὸς τὸν ἀρετῆς μετὰ τῶν ἐν τοῦδε, ἐκπαύει
 ἡ γὰρ ὅτι τὰ κρυφία οὐ τῶς ἐκπαύει. ὁ δὲ μὴ λέγει
 διὰ τοῦ σαρκῶδους καὶ τῶν κρυφίων ἐκπαύειν αὐτὸν ὁ ἀγίος,
 τοιοῦτον οἰμαι εἶναι. ὅτι ὡς περ τοῦ ἀμνοῦ τὰ μὲν ἀπὸ
 χαλκῶν δόκον κέρυπται. αἱ δὲ σάρκες ἐξ ὅσων ἡ σὺν.
 οὕτως καὶ τοῦ κατὰ νόμον λόγου καὶ δόγματος. τὰ μὲν ἐπὶ
 μυστικῶν τῶν ἀρετῶν κρυφίως τῶν. τὰ δὲ πρὸς χαρὰ καὶ
 φανερῶν. ὡς περ καὶ τὰ ἀπὸ ἀλλοτρίων, κρυφίως.
 αἱ δὲ ὁρᾷ. πρὸς χαρὰ. καὶ τὸν νοῦν ὁρᾷ μόνον
 ἐξ ἐκπαύειν ὅσον ἐπὶ σαρκῶδες, ἡ γὰρ ὡς καὶ τὰ ὄρατον

ἐν τῇ μεμνημένῃ περὶ. Ἐγώ σιγαρό παρὸν κυρτός. ὁ
 δὲ μελὶ, ἀντὶ τοῦ ποδός. καὶ ὁ πῖον χηρὰ παρὰ δὲ μελὶ
 ἢ ἀναιμολογίαν τελέαν καὶ ἀληθῆ περὶ τοῦ μυστηρί-
 ωδον. οὐδὲ φύλατ' ἔτι αὐτοῖς ἢ ὑπὸ κυρτοῦ
 χαλεῖν, τὸ μετὰ σπῆν τελέως αὐτοῦ μετ' ἐσκήκοτ'
 ἀπαξ. Ἐσθλὸς αὐτὸς μένος. τοῦτο δὲ τοῦ οὐδὲν οἶμ'
 διὰ κατὰ χάσεως τῶν περὶ χυδοντ' ἀταμενοί. φῦ-
 λήτων περὶ δὲ τὸν διὰ τοῦ μαπτοματ' φωτισμῶν, εἰς
 μακρὸν καὶ ἐξορὸν ἀναιμολογίαν τὴν ἐπὶ τῷ τῆς φημί.
 οὐκ ἐπαινετὸς αὐτῇ ἀναιμολογίᾳ τοῦ λόγου μετὰ
 λημμελινούσιν. ἀλλ' ὡς περὶ νόμος τοῦ χυμολετ'
 μενὲ μάλι' ἢ ἡμᾶς μὴ ὀργίζεσθαι. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ
 ἀσφάλεστα. ἢ δὲ αὖ περὶ τῆς ἀσφάλευτῆς μαλίστα.
 ὅη λῆος τὰ φησὶ μὴ ἐπιδύετω ἐπὶ τῷ παρεμίστ'
 ὕμνων. χρονικῶς μὲν, ὁ αἰὶν τοῦ οὗτος, ὅς χρονοῦ
 μετ' ἐσκήκοτ'. ἀναγωγικῶς δὲ ὁ τῆς δι' ἐκδοσὶν καὶ λῆος.
 διὸ γὰρ οὗτος τοῖς περὶ ληγόντα φησὶ, ὡς περ
 τοῖς ἀρίστοις καὶ καλοῖς ἐλθέμεν. οὐ τῷ τῆς
 ὅτι καὶ τὰ τῶν περὶ τὰ περὶ τῷ φησὶ δόγμα, οὐ
 χηρὰ μελέσθαι ἢ τὴν ἐξῆς, ἀλλ' ἐν τῷ δὲ τῷ δὲ πᾶσι
 δέχεσθαι. αὐτὸ μὲν τοι τοῦτο τὸ, οὐκ ἀσφαλέστα
 ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἢ τὸ περὶ, ἐν τελέσσει ὁ μέγας πᾶν
 ἢ μὴν ἀσφαλέστα. ὕμνας ἀναμνησὶν τοῦ πάθος τοῦ οὐ
 ποιεῖται ὡς ἀνέλθαι. ὁ γὰρ χυδαῖν αὐτ', ἐπὶ τῆς οὐκ
 τῶν τῆς καὶ τοῦ παρὸντος αἰῶνος μνημονεύει.
 ἐπὶ δὲ τοῦ μέλλοντος, ἢ ζῶν φανερῶν.

Ὅσον δὲ ἐξωδὸς καὶ αἰετοῦ, ἐκ τῆς ἐξῆς:

Εἴρηται ἐν τῇ ἐξῆς περὶ τοῦ περὶ, ὅσον οὐ σωτὴρ καὶ
 οὐτ' ἀπ' αὐτοῦ. τὰ δὲ ἐπὶ τῇ πόμην ἀπ' αὐτοῦ, οὐ εἰς τῇ

λητόμενα αὐτοῦ, περὶ ταῦτα· τὸ δὲ νοούμενον,
τοιοῦτον ἐστίν· ὅτι τῶν θ' ἁρπαγῶν, ὅσα μὲν ἐξ ἑκ
τῆς ταύτης ἐστίν· ταῦτα ἄρ' ἐφαμεν, διὰ τοῦ θ' ἁρπαγῶν
δηλοῦσθαι· ταῦτα οὐ νοούμεθα, οὐδὲ ἐκ τῆς ἁρπαγῆς ἐφα-
σκημεν· ἀλλ' οὐκ ἐφαμεν τὴν ἁρπαγὴν ἐξ ἑκ
φωρῶν τῶν θ' ἁρπαγῶν· ὅσα δὲ ἐκ τῶν ἁρπαγῶν
οἶον, τὸ ἐκ τῆς ταύτης οὐκ ἐστίν· ὅσα δὲ ἐκ τῆς ταύτης
τῶν φωνισμένων· τίς ἀνθρώπων γινόμεν· καὶ ὅσα τοιαῦτα
ὑπὸ τῶν θ' ἁρπαγῶν ἀνερλὰς, ταῦτα τῶν αὐτῶν ἐν συζη-
τεῖν μόνον γινώσκων· τῶν θ' ἁρπαγῶν διεραιώνοντι, καθὼς
φασὶν ὁ πῶς· τοῦτο καὶ ἐκ τῆς ἁρπαγῆς· ὅτι
ἰσχυρὸν τῶν θ' ἁρπαγῶν· τοῦτέστι, τὰ ὅσα τῶν ἁρπαγῶν
μὴ σὺ τῶν θ' ἁρπαγῶν· ἡ γὰρ ἐστὶν ἁρπαγῶν τῶν ἁρπαγῶν· σωτὴρ
δὲ οἶον ἐφ' αὐτοῖς· αἱ τὰ θ' ἁρπαγῶν διαφύγοντες αἰρετικοί· ὁ
μὲν τοιαῦτος καὶ τῶν θ' ἁρπαγῶν τὸ αὐτοῦ ἰδίωμα· ὁ δὲ
τῶν θ' ἁρπαγῶν οὐκ ἐστίν· ὅσα φησὶν τῆς λέξεως, ἐστὶν τὸ
ἀμφοτέρων· καὶ τῶν θ' ἁρπαγῶν μὴ σὺ τῶν θ' ἁρπαγῶν τὸ
διωκόμενον· ὅσα τοῖνυν ὑπερνέμει ἐφ' αὐτοῖς τῶν θ' ἁρπαγῶν
καὶ τῶν θ' ἁρπαγῶν, ταῦτα οὐ σωτὴρ ἐστίν· ὡς τῶν θ' ἁρπαγῶν
σεταί δὲ, καὶ τῶν θ' ἁρπαγῶν, ὅσα τῶν θ' ἁρπαγῶν· ἀλλ'
οὐδὲ τοῖς ἀν' αἱ τοῖς δὲ σὺ τῶν θ' ἁρπαγῶν διὰ τῶν θ' ἁρπαγῶν
τῶν θ' ἁρπαγῶν καὶ τῶν θ' ἁρπαγῶν ἐφ' αὐτοῖς ἀπορεῖ τὸ μένον·
μὴ δὲ τῶν θ' ἁρπαγῶν τὰ αὐτὰ τοῖς κῶν· μὴ δὲ εἴτε τοῖς μαρ-
τῶν θ' ἁρπαγῶν μὴ τῶν θ' ἁρπαγῶν· τοῦτέστι, μὴ τῶν θ' ἁρπαγῶν
τῆς δι' αὐτοῖς τοῖς ἀπορεῖ τῶν θ' ἁρπαγῶν αἰρετικοῖς ἐμὴν ἐφ' αὐτοῖς,
μὴ τε τοῖς θ' ἁρπαγῶν καὶ λαμπερὸς λόγος, τοῖς τῶν θ' ἁρπαγῶν
σεταί καὶ μένον· τὸν θ' ἁρπαγῶν· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα νομῶν
τε καὶ δὲ τῶν θ' ἁρπαγῶν τῶν θ' ἁρπαγῶν τῶν θ' ἁρπαγῶν τῶν θ' ἁρπαγῶν,
τῶν θ' ἁρπαγῶν τῶν θ' ἁρπαγῶν τῶν θ' ἁρπαγῶν τῶν θ' ἁρπαγῶν.

τῶ ἀναλωσῇ καὶ τὰ ὀλοκαυτῆμα. τίνι τοῦ τῶ, ὡς ἂν πῶ.
τῶ ἐν ᾧ δὲ ὑπερὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐπιφοιτῶσάν τι. ὁ δὲ ἄν
ἐρῶνα καὶ ἄν τ' οἱ δε. κατὰ λαφθῆσε τ' δὲ, ἥτοι μνη
θῆσε τ' διὰ τοῦ ἡντὰς ἐξέρτατ'. ἥως καὶ τίνι ἐρῶνα;
λατῶν ὁ μὲν ἀδελφῶν. τοῦτέστιν, ἰσχυρὸς λατῶν τῶν
καὶ αἰεὶ βεβαίως θεωρεῖ ἄξιον μὲν καὶ σωζόμεν. καὶ
φύλαττόμενα παρ' αὐτῶν λατῶν οὐκ ἀπολλύμενα. πολλὰ
μὲν, οὐδὲ ἐν ὑδατίσιν ἔκκενα ὡς ὁ χυρὸς οὐκ ἐκ κινος
μόσχοι οὐκ ἀνάτος. οἱ αὐτομάτως καὶ σχεδὶ ὡς ἐκ τοῦτον
ἡδὸς ἐπὶ σωθῆ καὶ χρηματίσθαι. ἵν' ἐλγῇ καὶ τῶν
ἰουδαίων σκληρότητος. διὰ τοῦτο γὰρ οὐχ ἔτι προνέξῃ
νῆθαι ἐν τῶν ὑπὲρ ζωῶν. ἀλλά τοῖς, ὅτι σκληρὸς ἐν ὁμοίᾳ.
σκληρόν γὰρ τοῦτο τὸ ζῶν. τῆ τε θρησκείᾳ τοῖς νέου
καὶ τοῖς δεύοις. ὡς περ καὶ οἱ ἐκ τῶν οὐρανῶν. ἀκουε
δὲ καὶ τῆς φωνῆ τοῦ μόσχου τοῦ ἐξ. ἀναμάρτητος ὅρος
μωυσῆς, ἵνα λαμβάνῃ παρ' αὐτῶν τὰς πληγὰς τοῦ νόμου, ἔ
ποίησεν ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ ἡμῶν. ἐν τῶν δὲ οἱ ἐκ τῶν
σωθέντων ἀν' ἐπὶ τὸν ἀπὸ τῶν καὶ ἐν τῶν αὐτοῖς θεοῖς,
οἱ τίνες φρενὴ σὸν τ' αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν
πύργων τοῦ λαοῦ φοιτῶν, ἐκ ἐλθὼν ἐν ἐκ τῶν
τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν. καὶ κομίσαντων, λαμβ
ανέβηλας ἐκ τῶν οὐρανῶν. τὰ δὲ ἡσυχία μόσχοι
ἐξ ἐκονίσθαι. καὶ ὁ μόσχος οὗτος, ὡς ἔστιν ἐκ τῶν
σεμνῶν τῶν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῶν οὐρανῶν. καὶ τῶν δὲ μωυσῆ
καὶ ἀρνακτῆρος ἐπὶ τῶν μοσχοποιῶν, ἐκ τῶν τῶν
καὶ τὰς πληγὰς αἱ δὲ ἐκ τῶν οὐρανῶν. λαμβάνει καὶ
τὸν μόσχον ὁ ἐποίησεν, ἐν τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
λεσεν αὐτὸν ἐκ τῶν. καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν.
ἀλλὰ τῶν τῶν, ὡς ἐκ τῶν τῶν τῶν οὐρανῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν

ἐλθόντες. ἀπομαρτέρεως τῆς τοῦ λογισμοῦ. τὰ ὅσα
μεν τοῦ αἵματος καὶ τὸν λόγον ἄπομεν. οὐ συνειμαίμεθα.
ἐπεὶ γὰρ ἡνὶ οὐδὲν ἴσμεν καὶ σὺν τῇ ἐκείνου τοῦ
ἐν τῷ οὐδαίνοι κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. ὁ νόμος γὰρ λέγει.
ἐάν γένῃται ἐν τίνι κρέμα θανάτου κρεμῶσθαι αὐτόν
ἐπὶ τοῦ ξύλου. οὐκ ἐκκοιμηθήσεταί το ὅρα αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ ξύλου. ἀλλὰ ταφῇ θάψεται αὐτὸν ἐν τῇ γῇ καὶ κήρυ.
οἱ οὐκ οὐδαίνοι ἵνα μὴ μὲν ἐπὶ τοῦ ξύλου τὰ ὅρα αὐτοῦ. διὰ τὸ
τὸν νόμον τοῦτον, καὶ διαπονεῖται τὸ τε ἡγεῖσθαι καὶ σωρ.
ἐλπίς ἐστι δὲ τὸ παρὰ τοῖς τίμα μόνον ὅρα αὐτοῦ. ἡ εἴσο
τον πλάτῃ ἵνα κατεργασίῳ τῶν ἐργῶν τῶν ταπεινῶν ἀρθῶσθαι.
οἱ δὲ ἐργῶν τῶν ταπεινῶν ἐργῶν ἐστὶν ἐργῶν τῶν ταπεινῶν ἀρθῶσθαι.
ἐμπόρῳ τας, κατεργῶν. ἐπὶ δὲ τὸν ἵνα ἐλθόντες. ἐπὶ
ἡ δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν. οὐ κατεργῶν αὐτοῦ τὰς ἐργῶν.
ἵνα παρὰ τὴν γῆν. ὅσον οὐδὲν ἵνα μὲν τὸ αὐτοῦ.
οὐ μόνον δὲ σωματικῶς οὐ σὺν τῇ ἐκείνου τοῦ οὐ, ἀλλὰ
καὶ πνευματικῶς οὐ σὺν τῇ ἐκείνου τῶν ἐργῶν. ὅτι τὸ ἐργῶν τὸ ἐν αὐτῷ
διέμεν καὶ τὴν καὶ αὐτὸν ἐργῶν τῶν ἐργῶν. ἀλλὰ
κατὰ αὐτοῦ διὰ τὸ θάνατον καὶ οὐ κατὰ τὴν ἐκείνου σὺν τῇ ἐκείνου, οὐκ οὐδὲ
διαφορῶν. Εἰον ὅ μὴ τὸν ἐργῶν τῶν ἐργῶν.
ἡ δὲ τὸν ἐργῶν τῶν ἐργῶν τοῦ αἵματος καὶ τὸν ἐργῶν τῶν ἐργῶν.
ὅρα οὐδὲν ὁ νόμος αὐτὸν παρὰ τὸν ἐργῶν. ἀλλὰ ἐπὶ αὐτοῦ
τοῦ ἐργῶν τῶν ἐργῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐργῶν τῶν ἐργῶν.
τὴν ἐν τῷ ἐργῶν τῶν ἐργῶν. ἔχουσιν τὸν ἐργῶν τῶν ἐργῶν.
ὅρα τῶν ἐργῶν. ὅρα τὸν νόμον. οὐ τῶν ἐργῶν τῶν ἐργῶν. ἐπὶ
αὐτῶν ἐργῶν τῶν ἐργῶν. καὶ τῶν ἐργῶν τῶν ἐργῶν.
ταῖς ἐργῶν. καὶ αὐτῶν ἐργῶν τῶν ἐργῶν. ἐπὶ ταῖς ἐργῶν.
αὐτὸν ἐργῶν τῶν ἐργῶν. ἄλλοι μαρτυροῦντες δὲ τῶν ἐργῶν.
ἐργῶν. τῶν ἐργῶν τῶν ἐργῶν τῶν ἐργῶν. τὸν ἐργῶν τῶν ἐργῶν.

τρῶν οὐ φητοῦμενα· ἴδωμεν δὲ τί τοῦτ' ἐκείνου καὶ λέτ'.
 τὸ μεν οὖν καὶ σπουδὴν ἐδίειν, ἀλλ' οὐ τὸ τὸν μεταλαττόμεν
 τοῦ αἵματος, μὴν ὡς εἶναι καὶ εἶναι θυμον, μὴ δὲ παρὰ μὲν
 ἐνέροις ἀνθρώποις· ἀλλ' ἐτοιμον τρέχον ἄς παρὰ λίαν θεῶν.
 τῶν μὲν ὁ σῖσις ἐπὶ λανθάνοντα, τοῖς δὲ ἐμπαθεῖν
 ἔσκεται νόμον· πάντα τὰ παρὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἔχοντα.
 τὴν δὲ μέλουσαν ἐκ τούτων ἀλλήθως· ἵνα μὴ σύμμιξις
 ἡμῶν, ὅπερ τῶν λῶν τὸ σιγήσῃ καὶ ἐν τῇ τῶν ἐπὶ ξυνο-
 γῇ ταῦτα δυοῖσιν· κελεύουσα φύγειν μὲν ἐκ σοδοῦ,
 μὴ περὶ ἡλικίας δὲ ἄς τὰ ὅτι· μὴ δὲ εἶναι ἐν πατρὶ
 τῇ περὶ χερσὶν, ἀλλ' ἄς τὸ ὅρος σιγήσῃ· καὶ ταῦτα οὖν
 καὶ ἡμᾶς ποιήσωμεν, μὴ περὶ ἡλικίας· κατὰ βεβί-
 εργος περὶ δὲ δὴν καὶ ἐπὶ θυμῷ ἀνόφης, ἡμᾶς ἀπὸ λίσσις.
 καὶ ἀρξάμενοι τρέχοντες τὸν δρόμον, μὴ εἰς μὲν ἐν τοῖς
 οὐραίοις τῆς ἅμαρτις, ἀλλ' ἄς τούτος τῆς ἀρξῆς ὁ δρόμος
 ἀναδραμεύμεν, μὴ ποταλάμην ἡμᾶς τὸ κολῆσι καὶ τῶν
 τῶν ἐξόντων τοῦ σωῆσθαι ἀμύνειν πρὸς καὶ ἀσπασίαν καὶ τῶν
 δόξας φερόμενον· πάντες γὰρ εὐρὸς τὴν αἰωνοφροσύναν
 ἡδύτος, ἐκείνο τὸ εὐρὸς τὸ τὰ σοδοῦμα σκετεφρώσαν, ὡς
 ὁμοφροσύναν ἐξ ἡμῶν κατεφέρετο· μὴ περὶ παρῶμεν
 ἄς ἐκ ληνάλοιο· τοῦτέστι μὴ μωρανθῶμεν ὡς τὸ ἀλῶσθαι.
 καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς μετρημένοι, ἄς ἐκ ληνῆς ἡτοῦ, εἰς
 ἐλπίαν καὶ κατὰ γοῖαν καὶ θεῶν τιμιον· ἡνέται δὲ τῆς
 ἐκ ληνάλοιο, ὅταν ἄς τὸ χερσὶν ἐπὶ σφῆρι καὶ ἄς ἅμαρτις
 καὶ κατὰ λῶν ἐδόξε· τὴν γὰρ καμιντῶν ἐπὶ σφῆρι,
 ἡμεῖς δὲ καὶ ὁ γὰρ περὶ ληνάλοιο, ὅς
 ἀνέμους τοῖς κακοῖς περὶ πίπτον· καὶ σφῆρι δὲ πάλιν
 ἐπὶ τὸν περὶ τερνέμετον·

ἐπὶ δὲ σκεῖδι, διὰ τὸ πικρὸν τοῦ καὶ τῶν βίου, ἐπὶ δὲ ἐκείνῃ·

Διὰ μὲν τῆς ἐστῆς κινήσεως ἀύμορφον τὸ πᾶν τὸν χρόνον ἐν
ᾧ πᾶν τι καὶ ἡλικρινέστατον παρὰ λόγῳ· διὰ δὲ τῶν
σικεΐδων, τὸν ἐκ τῆς καὶ ἐκ τε σικεΐδων καὶ τῆς αἰσθητικῆς
διόλητον βίου μαθητόμενον. Ἐστὶ δὲ πᾶσα παρὰ λόγῳ
ἀνοήτος ὅτι παρὰ λόγῳ ἡναι ἀλλὰ λόγος, σικεΐδων δὲ
θεοῦ καὶ οὐ τοῦ ἀρχομένου καὶ ἡλικρινέστατος ὅτι καὶ
καὶ ἀνοήτος τοῦ χυλίου τοῦ. ὅτι οὐ γὰρ μοι χυλίου ἐστὶ
τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν, ἀλλ' οὐ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐλαφρόν
ἐστὶ τὸ φορτίον. ἀλλὰ διὰ τῆς ἐλπίδος τῆς ἀμοιβαίας καὶ
τῆς αὐτῆς παρὰ λόγῳ, τοιοῦτον γίνεσθαι. οὐ γὰρ ἐστὶ γὰρ τὰ παρὰ
τοῦ καὶ καὶ τοῦ, ὅτι τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλύφθη
καὶ καὶ, φησὶν ὁ ἀποστόλος. καὶ πάλιν, τὸ γὰρ παρὰ λόγῳ
ἐλαφρόν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καὶ ὅτι ὁ βολῶν ἐστὶν ὁ βολῶν
αἰωνίου καὶ ἐξ ἐκ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν. μὴ σκοποῦν
ἡμῶν τὰ ἐλπίσματα, ἀλλὰ τὰ μὴ ἐλπίσματα. τὰ γὰρ
βλῆσθαι, ὅτι βλῆσθαι. τὰ δὲ μὴ ἐλπίσματα, αἰωνία.
καὶ τοῦτον τὸν λόγον, ὅτι διὰ ὅτι τὰ ἀσπελῆ καὶ ἀσπελῆ.
Ἐστὶ δὲ ἄλλως, τὸ ἀσπελῆ, ὅτι τὰ ἐνομιμαὶ διὰ τῆς
ἐστὶ μοχθηρὸν τὸν. ὅτι τὸν ἐστὶ τὸν τὸν. ὅσον ὁ μὲν
νόμος, τὰ τέλη τῶν ἀμαρτημάτων καὶ κωλυμένων. ὁ δὲ Χρῆς
ἐν τῷ ἀσπελῆ, καὶ τὰς αἰτίαις ὅτι ἐστὶ ἀσπελῆ. ὅτι
τὸ ὅτι τὸν ἀσπελῆ, οὐ καὶ τὸ δέυτερον. τὸ ἀσπελῆ
τὰ τέμνων καὶ ἀναιρῶν, τὸν δὲ ἀσπελῆ καὶ ἀσπελῆ. ὅτι
τέμνων καὶ ἀναιρῶν, τὸν δὲ ἀσπελῆ καὶ ἀσπελῆ. ὅτι
οὐ γὰρ ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν, τὰ ὅτι ἀσπελῆ καὶ ἀσπελῆ, ἀλλὰ τὸν ἀσπελῆ
ἐστὶν μικροῦ τῷ τέλει τῆς. πολλῶν μαλλόν ἀσπελῆ
τοῦ ἀσπελῆ. καὶ ὅτι. οὐ μοι χάρις φησὶν ὁ νόμος.
τοῦτον ὅτι ἐστὶ. οὐ δὲ, οὐ δὲ ἐστὶν ἐστὶν. οὐ δὲ ἐστὶν ἐστὶν
τῆς αἰσθητικῆς καὶ ἀσπελῆ. οὐ δὲ ἐστὶν ἐστὶν ἀσπελῆ ἀσπελῆ.

ὡς τε τῇ φιλοπόνησά τοι σὺράνα φλέγει τοὺς πάθος. τοῦ
 καὶ τὰ· σάλιν οὐ φρονέσας ἡ δεινὸν ὁμῶς· ὁ δὲ χεῖρ τὴν
 ὀρθὴν παρὴς ὁ φρόνος ἀπὸ γόραδεν· ἐγὼ τὰ φρονεῖ λέγω
 ὑμῖν, μὴ δὲ ἀντιστῆναι τῷ συνηκῶ ἀνὼ δὴ λησθῇ· ἀλλ'
 ὅς τις σε εὐδοίῃ σὲ δὲ τὴν δὲ ἐξ ἀδυσία ἀνά, εἰς τὸν αὐτὸ
 καὶ τὴν δὴ λην· σάλιν δὲ εἰς τὴν τοῖς ἀρχαίοις οὐκ ἐπιόρην
 σης· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν ὁμῶς ὁμῶς
 μὴ μικρὸν μὴ δὲ μέγαν ὀρην· τῇ γὰρ τοι μὲν τὴν τοῦ ὀρῆ,
 ἡ τὰ δορκία τίκτε^α· ἔρη^α τὴν σάλιν ἐν τῇ σάλιν αὖ δια
 ἡσάϊου· οὐ αἰοῖ σωμα^α ποντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ
 ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐπὶ ζοντες, ἵνα τοῦ πλοσίου ἀφείλῃ
 τι· ἐν δὲ τῷ καὶ τῷ μαρκῶ ἀπελίσω, φησὶν ὁ κς· ὅσας
 ὅσας ἔχας, πάλιν σὺ καὶ δὲ πτωχοῖς, καὶ ἐξ ἑσθ' αὐτοῦ
 ἐν ὁμῶς· καὶ δὲ εὐργάκο λυθῇ μοι ἄρως τοῦ εἶν· εἶπὼν
 λέγ, τὴν ἀνείρεσιν τοῦ σαρκικοῦ θελήμα^α· καὶ τὴν
 ἀπομολὴν τῆς ἐμῆς τοῦ σὺ δὲ καὶ τὴν αἰδοῖν τῆς
 ἐν ἄρ' τοῦ ὁμῶς· καὶ τὴν ἀπὸ τῶν γὰρ ὑμῶς, τοῦ δὲ
 πάλιν τοιοῦτον ἐστὶ· μὴ τε πῶν ἄλλο τε φησὶν ἄρ'· ἔ
 ἀκακῶς ἐπὶ τῷ, τοῖς δὲ ἐν σὺ σκῶρ δῖσον, ἵνα ἐπὶ τοῦ
 εἶν ἐν χερῶς ματαλῆς· ἡ γὰρ δὲ ἐπὶ, ἀφ' ὅπως ποιεῖν
 φερέν τὴν κακοπαθῆσαν· ἐπὶ λυτῆς καὶ τῷ πῶν κα
 πομεν καὶ φαρτῶν, τὰ μὴ φερέμενα καὶ αἰωνία·

Τοῖς μὲν ἀλόγοις, ἀνεστῆς τῷ ἀδὲ^α· ἐπὶ αὖ ἐξ ἑσθ'·

καὶ τῷ σάλιν ἐπὶ τὸ, ἔσωσαν αἱ ὁσφύς ἐμῶν πρὸς ἐλῶ
 σμεναί, καὶ φησὶν· ὅτι τοῖς μὲν ἀλόγοις ζωοῖς ὁσφύς·
 ἡ γὰρ ἡ ἐπὶ θυμῷ, ἔσωα δὲ^α καὶ ἀφ' ὅπως ἐστῇ· διότι
 οὐκ ἐχουσι λόγον ὅς τις τὸ καὶ τοῖς ἐχ^α τῆς ἀλόγου δὲ καὶ
 οὐ δὲ λογισμῷ δῖοικῶν^α τῷ τῶν παθῶν αὐτοῦ καὶ τοῖς
 οὐδ' αὖτε ἐξυσίό τι τι τέτι μινται· ἡ μὴ τις ἡ ποσὶ καὶ

πυμένου, ἀλλήθ' αὐτὸ θεῶν ῥητὴν ἔμαλ' ἐσεῖπεν κατὰ νόστον
 ὁ ἄριστος· οὕτως ἐμνήσθη τοῦ περὶ ζωσάσθαι τοὺς σφῶν ἄνδρας.
 οὐ τίς τ' ἤμιν ἐδράμειν δοσφῶν τε καὶ ἐπιδιμῆσαι, ἢ τοῦ τοῦ θεοῦ
 περὶ σφίγξουσας· καὶ ἔσσαντες ἄρ' ἤγαμεν στοχασάσθαι
 οὐκ ἔστι τῶν τῶν ἀμαχῶν διαχέειν καὶ σκερῶν ἰλ' ἔσθ'. οὐ γάρ
 δυνάσθαι οὐδ' ἂν τίς οὐδὲν, καὶ περὶ τῶν μᾶλλον ἄνδρα δαΐδης.

[illegible]

τὴν ψῆσιν ἀμειν, ἢ περὶ πρεσβυτικῶς καταρτίζοντες. ἀλλ'
οὐκ αὖτε τῶν ἀμεινῶν ἀδίουτι, μετὰ χερσέων οὐκ ἐστὶν ἐξο-
ρα ἀνέχουσα ῥαυδὸς τῆς πίστεως. καὶ ἀποδοσκῶμα θύ-
κται παθὸς καὶ θάνατος. οἰκτουμένου τοῦ λόγου τὰς ψυχὰς
αὐτοῦ τῶν πρὸς τῶν ἐκείνων δόσεως, μηδὲ κληρονομήσων.
μηδὲ περὶ τῶν πρὸς αὐτὸς ἀποδοσκῶμα θύκται. ὡς τε ἡ
τῶν ἀποδοσκῶμα θύκται τῶν πρὸς ἑαυτὸν τὰς ψυχὰς, ἢ τὰς τῶν
πορφύρων, τὴν ἀνάνοιαν οἰκτουμένου τοῦ παθόντος, οὐκ ἐν ἑαυτῷ
δοκῶμενον. ποῖα γὰρ ἐξ ἑαυτοῦ τὴν οὐσίαν. ἀποδοσκῶμα
οὐκ ἐστὶν ἑαυτοῦ. ἐὰν μὴ φάμεται τὴν ψυχὴν τοῦ ἑαυτοῦ
καὶ οἴη τε τὸ αἶμα, οὐκ ἐστὶν ἐν ἑαυτοῖς. ἡ οὐκ ἐστὶν
ἐν ἑαυτῷ τῆς ζωῆς, ἀνενδοκίμως φέρει τὸ αἶμα. πᾶσι τὸ αἶμα
τοῦ ἀμεινῶν ἀδίου καὶ θύ. ζωῆς γὰρ παρὰ τοῦ παρὰ τῶν
τῶν ζωῆς τὸ λόγον ἐκκλίνον ἐκ αὐτοῦ. ἢ γὰρ ἰδὼν αὐτοῦ τὸ αἶμα.
καὶ οὐ καὶ ἀλλοτρίον φόρημα. ἡ οὐκ ἐστὶν ἐκ αὐτοῦ
αὐτοῦ τοῦ θύκται, λέγειν τὸ αἶμα τοῦ ἐκ αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ.
ὡς τε μήτε τοῖς περὶ ἑαυτοῦ τοῦ λόγου ἀποδοσκῶμα. ὅταν
ἀποδοσκῶμα τὸ λόγον αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν. ἐκκλίνον
ἐκ αὐτοῦ καὶ δέωσεν καὶ ὑπερβῇ, ὡς τε τοῖς περὶ τὸ
παθὸς ἐκ αὐτοῦ τὸν ὅταν ἐκκλίνον πρὸς ἑαυτὸν. ἑαυτὸν
γὰρ γὰρ αὐτὸν περὶ τὸν θύκται. πᾶσι καὶ ἐν ἑαυτοῖς.
τὸν θύκται καὶ οὐκ ἐκ αὐτοῦ τῶν τῶν ἀμεινῶν ἀδίουτι, φύλαξτε.
ὡς περὶ ἐκκλίνον ἰδὼν ἐκ αὐτοῦ, οὕτως καὶ οὐκ ἐκ αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ
ἀλλοτρίον ἐστὶν. τῶν κατὰ τὴν ἐκκλίνον ἐκ αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ.
μηδὲ παντὶ ἀνέκω διδασκῶμα ἐκ αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ. ὅτι
τὸ ὅτι σε αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ, καὶ μὴ κατὰ φρόνησιν ἐκκλίνον
ἐκ αὐτοῦ τῶν. μετὰ τοῦ δέωσεν ἐκ αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ
ἡμῶν ἐκ αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ. Τουτέστιν, ἐκ αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ
δοκῶμεν περὶ τὰς ἀποδοσκῶμα καὶ διαδοσκῶμεν. οὐδὲν ἀλλοτρίον

οὐκ ἔστι αὐτοῖς αὐτοῖς τοῖς. ἀλλὰ καὶ σφοδρὰ ἀδελφόν
 καὶ τοῦ ἄξιον ἐναίτης πρὸς τοὺς ἐργάτας τοὺς θρονοῦ. καὶ
 μέντοι ἀνθρωπίνῃ ἐκείνῃ ἀνθρωπίνῃ μὲν, οἱ δὲ δαίμονες. σὰν
 δὲ χρὴ σὰν καὶ ἀνθρώπων, ὅς ἐστι διαφορὰ ὅλῃν οὐκ ἔστι μένος
 οὐκ ἔστι μένος. οὐκ ἔστι αὐτοῖς δὲ σφύρουσιν. διονομοῖς
 ἡμῖν τὴν αὐτοῦ δαπάνης χρωμένοι, ὅς τας αὐτὴν ἐκείνους.
 ἔξερχόμενος οὐκ ἔστι τὴν ἀμαρτίαν. τὸν γὰρ μοι νόσον
 αὐτοῖς, ὅς τας πρὸς ἐκείνους. τὰ δὲ ὅλῃν μέν, ὡς ἐκείνους
 τὴν δαπάνην οὐκ ἔστιν διονομοῖς. καὶ δὲ, ὡς ἐκείνους
 σφύρουσιν, ἵνα τὰν ὡς δὲ ἐκείνους οὐκ ἔστιν. ὡς ἐκείνους δὲ
 τὰν δαπάνην, τὴν δὲ διατάξιν τὴν ἐκείνους καὶ σφύρουσιν.
 μὲν τὴν δὲ ἐκείνους καὶ σφύρουσιν. καὶ δὲ, ὡς ἐκείνους
 αὐτοῖς οὐκ ἔστιν διονομοῖς καὶ μὲν δαπάνης ἐκείνους
 ἀπαιτῶν τὸν οὐκ ἔστιν διονομοῖς, καὶ τὴν δὲ ἀπαιτῶν
 τὴν ἀπαιτῶν τὸν οὐκ ἔστιν διονομοῖς. οὐκ ἔστιν δὲ
 δαπάνης τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην ἀπαιτῶν
 λούμενος. ἀπαιτῶν τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 διατῶν τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 οὐκ ἔστιν δαίμονας. οὐκ ἔστιν δαίμονας, ἀπαιτῶν τὴν δαπάνην
 εἰσας. ἔστιν καὶ τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 τοῦ τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 καὶ διονομοῖς ἀπαιτῶν. ἀπαιτῶν τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 μέν, ὅς τας τὰς ἐκείνους τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην. σφύρουσιν δὲ,
 ἀπαιτῶν τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 σφύρουσιν τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 διονομοῖς τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 σφύρουσιν. διατῶν τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 τοῖς δαίμοσι τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 διονομοῖς. ἐκείνους τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην
 δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην τὴν δαπάνην

Εἰ μὲν τις ᾗ ὅτι χαλὰ λίαν, ἡγῆται ἀρχαῖον, ἐκ τῆς ἐκεί-
 νης ῥα χαλὰ παύρουσα ἀπολύειν τὸν πρῶτον, ἐκλετεῖται
 ἡ δὲ χαλὰ τοῦ καὶ ἐν ἐλευσιν ἀνταφείναι τὰ σαγηνῆται καὶ καλὰ
 καὶ ἐκείνη καὶ διδοῦναι τοῖς. ὡς δὲ καὶ τὰ διδοῦναι οὐ λυμῶν, ἐ-
 ῥα νῦν σὰς τὴν λῆαν καὶ τὸν ἴσμεν. καὶ τὰς παρὰ δὲ σὰς.
 ἔμελλε καὶ αὐτὴν ἐρᾶν. ἡ δὲ πρὸ ἡγῆται. μή ποτε ὡς
 φέρεται. οὐδὲν ἡμαῖς ἐτέρη θῆναι ἐν πόντῳ, ὅτι τὰ
 καὶ τὸν ἐθιστὶ τῶν γυναικῶν μοι ἐστίν. ὁ δὲ ἄγιος, ἐκ τῶν λῆαν
 μεταλῆς ῥα χαλὰ, ὡς ἐκλεῖται ἀνὰ τὰ ἐσμ. ἡ καὶ γὰρ ἡν (συγ -

δύναμιν κλοπῆς καὶ ἀδελφῆς. ὁρῶ δὲ τὴν αἰδέ. ἔμε-
νέται δὲ ἡμεῖς ἀγαθὰ, κόπῳ σὺν ἡκοπῇ μόνῃ. ἀλλ' οὐ καὶ
ἡ τὴν ὁρῶ εἰν λαμψαμένη. καὶ ὁρῶ τὴν τῶ ἰσχυρῶς (ῥωοί-
μι ζεῖτ. ἡ δὲ ῥα χηλ', ποιμαίνου (ῥα ποιμαυνομένη. ἡ
δαλὸν τὴν θεωρεῖαν. καὶ οὐκ ἀπὸ μὲν ἡ τὴν χηλ' αὐτὴν
ἡμεῖς. ὁρῶ εἰς τὰς, ὁρῶ εἰς τὴν θεωρεῖαν. ἐστὶ τὸν ῥα χηλ',
πολλοὶ καὶ θεωρεῖ τὴν. ἡ τοῦ νόμου τοῦ ὡς ἀμνασ-
ποιμαυνομένη. καὶ ἡ τὴν νόμον τῶν ποιμαίνου (ῥα αὐτὴν
τῆς κινήσεως καὶ διανομήσεως. ἡ τὰ τὰ δὲ τὴν θεωρεῖαν, τῶ
τοῦ μὲν τὴν αὐτὴν ὡς ὑποτασσουσα πέως. καὶ οὐ τὴν
μὲν τὴν ἡ τὴν ὡς ἡ σὺν τὴν ὡς ἀμνασ-
δεῖε τὴν ὡς ἀμνασ-
κόπῳ σὺν. ἡ καὶ ἡ τὴν ὡς ἀμνασ-
φιλοθεῖαν, ἡ σοὶ μὲν ζεῖτ. ἡ ὡς ἀμνασ-
νοῦσε ἐστὶ θεωρητικὸς. τὰ τοῦ αἰσθητοῦ τοῦ νοήσεως,
ὁρῶ τὴν ὡς ἀμνασ-
οὐκ ὡς ἀμνασ-
ἡ τὴν ὡς ἀμνασ-
κόπῳ σὺν. ἡ δὲ ὡς ἀμνασ-
καὶ αἰσθητοῦ καὶ νοήσεως. ὡς τὴν αἰσθητοῦ καὶ νοήσεως
αὐτοῦ τοῦ νόμου τὴν ὡς ἀμνασ-
διὰ τὴν ὡς ἀμνασ-
νὴς αὐτὴν τὴν ὡς ἀμνασ-
τοῦ ὡς ἀμνασ-
φαντὸν ὡς ἀμνασ-
τῶν ὡς ἀμνασ-
ἡ δὲ ὡς ἀμνασ-
τοῦ ὡς ἀμνασ-
τότε καὶ τέλειον τοῦ ὡς ἀμνασ-

καὶ ὁ ῥ' ἄλλο πέμελλ' ἀποσιμῆσαι μετὰ λ' ἀναμάν,
 τὰ ῥ' ὧ λαὸ φανίσεν. ἐρμηνάει δὲ κ' ἰκίμεθ μὲν,
 ὠμίαισι. ὁ περ δ' ἄλλοι τὸν περὶ τὰ φανώμενον. ὁ
 γὰρ ὦμοσι σῆμα καὶ πόνου ἐστὶ σῆμα. (ἔσθ' ἂν
 δέ, οἱ καὶ θυ. κατοικῇ γὰρ ὅς ἐν ἀπαθῆα ἐκ γινώσκ.
 ἀλλ' οὐτω μὲν κλέπα τίς τ' ἀμπαθῆ του αἰῶνος τ' ἐκ
 μοῦμι. οὐχ' ἴν' ἐχ' ταῦτ', ἀλλ' ἴν' ἀφανίσαι εὖς ὅρ
 καὶ ὁ ῥ' ἄλλ' τὰ ῥ' ὧ λατοῦ πρὸς ἐκτεν. οὐχ' ἴν' ἄλλ'
 ταῦτα, ἀλλ' ἴν' ἐκτενως ἀνθρ' ἀεία καὶ ἄτιμα
 καὶ ἀκέραια. σοφοὶ δ' αὖ λέγοι τὰ τίς ἴσθ' ἡλίας,
 οἳ ἐκ μετὰ τῶν πάντων ἡμεῖς. καὶ τὴν ἐξ ὅ
 παῖδα σὶν καλὸν ἐφ' ὅδ' ὁ δὲ παρόμενος. ἐκ μετὰ
 φερ' ταῦτα ἡμεῖς οἱ κοδομνίτης τοῦ θυ' ἐκ κησι. ἐ
 σοίφ' ἂν ἀλγὴν τὸν διάβολον. ὅτι τὰ ἐξ ὅρα δ' ἡμῖ
 οἱ σὶν τὴν ἐστὶν ἀλλ' ὅφ' ὅλοι ἐκ μετὰ τῶν
 ταῦτα αὐτὸς τῶν ἀνέθνη, καὶ τὴν ἐκ κησιαν
 ἐκόσμησε. καὶ κατεσοείσα τὸν θεῖον τ' ἐκ κησι.
 πονήσας μὲν περὶ τὴν ἐκ κησιαν θεῖαν. ἐκ δὲ κησι
 παρθεσίων τῶν πονηρῶν, ὡς διὰ τῶν τῶν αὐτῶν δεδου
 λωτ'. οὐμν' ἐν τεύθεν παρθεσίων. ἀλλ' καὶ
 ὕλη τῇ παιδείᾳ χερσαίμενος ἐκ τῶν ἐκ κησιαν,
 ἐλέγχετο τ' τῶν πονηρῶν, ὅτι καὶ τὴν ὥς το κατὰ δου
 λουθαι τοῦ τῶν αὐτοῦ μετὰ δὲ τῶν ἡμεῖς τοῦ
 κρητῆρος. διώατ' δέ τίς, ἐκ περὶ τοῦ αἰῶνος τοῦ
 σπου τοῦ τῶν αὐτῶν. ὁ γὰρ ὡς ἐξ ὅτ' ἡμῖν τοῦ
 κόσμου τοῦ τοῦ ἐκ κησιαν τῆς ἐκ κησιαν. τουτέστιν ἡμεῖς
 τὸν ὡμὸν μετὰ τῶν ἐκ κησιαν τὰ χερμῖ. διὰ τῶν τῶν ἐκ κησιαν
 χερμῖ, ὅντως σοφὸς ἐστὶν ἡμεῖς ἡλίας. ἐκ δὲ αἰῶνος
 ἀλγὴ μετ'. ὅπ' ἡμεῖς ὁ δὲ πονηρὸς ἀπὸ τῶν ἐκ κησιαν, ἐκ κησιαν

ἡ καρτὸν ἀποταθέν τ' ἐστίν - ἡ αὐτὸς ποιῆς
καὶ οὕτως ἐκλήθης αὐτὸν, ἵνα τ' ἐξῇς.

Λμεν περὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σθῆνης καὶ
τῶν τε χωνί τε ῥεία. ἐν τῇ αἰωνικῇ ταύτῃ τῶν αὐτῶν.
αἰδ' ἀλλοί, ἐν τῇ ἐξόδῳ. ἐπερ αὖται αὖ, ὅτι μετὰ τὸ
ἐξελεῖν τοῦ δαίμονος ἐξ ἡμῶν, ὅθεν ἡ γὰ το αὐτῶν.
ἡμῶν μεν, ἐν σὺλῳ νεφέλῃς, ὡς περ ἡ ἐξ αὐ τοῖς
τῶν ὁδῶν. τῶν δὲ νύκτ' ἐν σὺλῳ πυρός. οὐκ ἐξελίτ' ὅ
σὺλος τῆς νεφέλῃς, ἡμῶν. ἵνα σὺλος τοῦ πυρός,
νύκτος ἐναντίον πάντοτε τ' ἁπλῶς. ὅρμος δὲ ἐναντία
θωμ, ἡν σὺλῳ σὺλῳ τοῦ, καὶ τῶν ἐπερ αὖ τοῖς ἐπερ αὖ
πρὸς δασαν. καὶ σὺλῳ. ὅρμος δὲ τοῦ ὕδατος ἐκ σὺλῳ
ἵσθηται μεσὸν τῆς θαλάσσης. τῆς ἐρὸς θωμ δαλονό.
οἱ δὲ αὐτῶν πῶς, ἐρὸς γονὰ τοῦ ὕδατος. καὶ σὺλῳ τοῦ
ἵσθηται μεσὸν τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπ' αὐτῶν
φρὶν, ἐκ δὲ ὑπὲρ πάντων τῶν ἀμύνειν πρὸς αὐτῶν. ἐπερ αὖ,
τὰ περὶ τοῦ μόνου καὶ τῆς θαλάσσης πέπερσ, ἵνα τὰ
κ' τὸν ἀμύνει. ὅς μὴ σὺλῳ ἐπερ αὖ τοῖς τῶν σὺλῳ
ρδον, ἡ τῶν δα. τοῦ μεν ὑπὲρ αὐτῶν τοῦ. τοῦ δὲ μεν
ἀλλομένου καὶ τὸν ἐρὸς σὺλῳ τῶν τῶν τῶν χωνί
ἐπ' αὐτῶν. ἀλλ' ὡρ καὶ ἀμύνειν ἐκ σὺλῳ τῶν τῶν τῶν
σὺλῳ δὲ τοῦ ποταμοῦ, τῶν τῶν. ὅπως ἐμάρψαν τὰ
ὑδατὶ τοῦ ἵορδάνου οἱ σὺλῳ τὸν τῶν τῶν τῶν
διαθήκης μεσὸν τῶν τῶν, αὐτῶν αὖ τὸ ὕδωρ τὸ
καταμῶν ἀνῶν. τὸ δὲ καὶ τῶν κατ' ἐμάρψαν τῶν
θαλάσσης τῶν ἀλλομένων ὡς αὖ τέλος ἐξελίτ' ὅ. καὶ
ἐπ' αὐτοῖς ἐρὸς ἐπ' ἐρὸς ἐν μέσῳ τοῦ ἵορδάνου.
καὶ οἱ υἱοὶ τῶν δὲ μαννον διαμύνειν, ἐπ' αὐτῶν τέλος
πρὸς ὅλους διαμύνειν τὸν ἵορδάνον. τῶν δὲ ἱερὶ χὼ ἐπ' αὐτῶν

ἱερὰς καὶ τέχοντος ἀλλήλους ἐφ' ἑπαλήμῳ περιέχον·
 ἀπαξ μὲν ἐκαστὴν ποιούμενοι τὴν περίοδον. Σπῆ
 δὲ τῇ εὐδότη, καὶ τὴν καὶ τὰ τέχνη αὐτομάτως ἐπερ-
 περιεῖδεν τοῦ εἶναι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. τοιούτῳ
 ἰσότη. οἱ Γαλαωνῖται ἀκούσαντες τὰς συμβαί-
 τῇ ἱερῶν, ἐσανοῦργάσαν. καὶ χυμόντες ἀρτοῖς
 ξυροῖς καὶ κενωμένοις. καὶ ἀσχυρῶς. ἐβόησαν·
 ἀλλήλους. καὶ ὑποδῆμι καὶ ἱμάς περὶ λαοῦ μὲν.
 ὡς δὲ θύει ἀπὸ μακροῦ ὁδοῦ ἤκοντες, ἤλθον πρὸς
 ἱεροῦ ἡσθαλῶν. καὶ ἱκέτῃ οὐ διαδέχονται αὐτοῖς
 διαθήκην τοῦ διασώσαι αὐτοῖς. καὶ οἱ ἱεροῖς τοῦτο
 ἐποίησε. καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς σιναϊτικῆς ὤμισαν.
 Σπῆ δὲ τὰς δυνάμεις αὐτοῖς ἐφάρμασαν, ἀποκτείν-
 μέναι αὐτοῖς, οὐκ ἠδύναντο διὰ τὸν ὄρκον. ἔλυτο φόρ-
 δὲ καὶ ὑποδῆμι τῇ σιναϊτικῇ ἐτάξον. ἡ τὰς ὑπό-
 μενοι οἱ πῦρ βασιλῆς τῶν ἱεβουσαίων ὁ πῖνυτο μό-
 λησαν οἱ Γαλαωνῖται πρὸς ἱεροῦ, ἐδιχέρωναν. ἐ-
 τὴν πλὴν αὐτῶν περιέχοντες ἴσαν καὶ ἐπολιόρκειν.
 οἱ δὲ ἀναιμῶναι τὸν ἱεροῦ καὶ μολοῦσαι αὐτοῖς
 παρεκάλεισαν. καὶ οἱ τοῦ θυκελάσαντος, ἐφάρμασαν.
 καὶ πολλοὶ μὲν αὐτοῖς τῶν ἱεβουσαίων ἀποκτείν-
 φεύγοντας. πλήρεις δὲ διαίτοις ἐξ ἡρώου ἐπερ-
 φάντες τῆς χαλκῆς λίθοις ἀπέθανον. ἵνα μὴ δέ-
 νυξ ἐπὶ λαοῦ δακρυλώσει ὁ ἥλιος εἶναι τὸ πρῶτον.
 τέλεον, ἡ πρὸς ἱεροῖς. ἐπὶ τῷ ἡλίῳ καὶ Γαλαων.
 καὶ ἡ σελήνη, καὶ φάρμακον. καὶ ἐπὶ ἡλίῳ ἐ-
 ἡ σελήνη, ἕως ἡμῶν τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ὁδε. καὶ
 ἐπὶ ἡλίῳ καὶ μᾶλλον τοῦ ὡσίου, οὐ προεπορεύετο
 διομας. καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμῶν τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρῶτον

οὐδὲ τὸ ἐσχατὸν, ὥστε, ἐπακοῦσαι θνάου, ὅτι κλέψας
συνεπολέμητ' ἱππῶν. ὥς δὲ ἀπαγγέλλ' ἱππῶν, ὅ τοι σὺν
βασιλῆϊ ἐκρυψάνεν ἀσπληγίῳ, ἐκέλευσε κλιθεῖσαι
λίθοισι πύγματ' τοῦ ἀσπληγίου, καὶ καταστῆσαι
ἀνδρας τοῦ φύλαγος. μετὰ δὲ τὸ κατακόψαι τὰς τέλας
πάντας τοὺς φύλαγους, ἐξήγαγον καὶ τοὺς σὺν βασιλῆϊ
καὶ οἱ ἄρχοντες ἱππῶν, τοὺς οἰκήτορας ποιεῖν τοὺς τρεῖς
ἐκ τῶν νῦν ἐθέθισαν. ὑποταλῆς συμμολον τοῦτο
θεμερίου τοῦ ἱπποῦ. οἱ δὲ ποικίλ' ἔνασεν τοῖς, ἐπὶ ξυ
ἐκρέμασε. περὶ δὲ δόρυ καὶ ἡλίου, κατενεχθῆναι
ἐκέλευσε, καὶ ἐφῆναι ἄς ὅκατέφρυγον ἀσπληγί. τῶν
περὶ τοῦ σῆναι τὴν βελήνην καὶ ἡλίου. περὶ δὲ τῶν
σφηνῶν, γέγραπται μὲν, ἐν τῇ ἐξόδῳ. ἀποσελῶται
σφηνὶ ἄρ' ὅτ' ἔσται σου. γέγραπται δὲ ἐν τῇ βραχίονα
σολομῶντος. ἀπὸς ἑλ' ἀποσφινδρόμοιο τοῦ σφινδρός,
σφηνῆς. ἵνα τοῖς ἀσπληγῶν καταμερῶν ἐξολοθρῶ-
σωσι. φέρε δὲ λῶι πόντα ἱστορεῖ παύσας, καὶ κατὰ
ἀναγωγὴν θεωρήσωμεν. οὐκοῦν ἐν λόγῳ νεφέλης
ὡς καὶ τῶν αἰγῶν παύλας δοκῇ. τὸ πᾶσι γὰρ τὸ αἶγιον. τοῖς
ἐν τῇ κοίτῃ τῶν παθόντων ἐπισκιάζον καὶ ἀνατρίχον.
καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ διαμνησκόμενου ἡλίου διαλαχίζον
πυρροσίν. ὑφ' οὗ καὶ τὰ ἐπιτῆς πέτρας ξηραίνον ἱε-
ραστῆς. περὶ οὗ καὶ ἐν τῇ λαοῖς ἔρεται. ἡμῶν οὐ
ἡλίου οὐ σῆμα ἔσται, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. ἐν τῇ
δὲ πυροσίν, ἡ τὸ πᾶν τὸ αἶγιον. ὅ καὶ τοῖς ἀπο-
σφινδρός ἐν τῇ ἀπὸ πυροσίν ἐσφινδρῶσεν. ἡ καὶ αὐτοῖς ὅχως.
ἐν λόγῳ μὲν λεγόμενος διὰ τὸ τριχὺ διάσασθαι τοῦ σφινδρός.
πυροσίν δὲ διὰ τὴν θεοῦ. ὅ γάρ θεοῖς μὲν, πυρροσίν ἀνελίσσεται.
οὗτος οὖν ὁ ἐν λόγῳ τοῦ πυροσίν τοῖς ἐν νύκτι ἡ σελήνης,

ἡ δὲ ἀλήθεια ὁδηγῇ τῷ φωτὶ τῆ γνώ. ἔρμος δὲ ἡ μὲν κή
 ἐστὶ τυχὴ. ἡ δὲ ἐν μὲν, ἀγέλας αἵματ', ἡ μὲν δὲ φρούρα
 τρεφίμον. μετὰ δὲ ταῦτα ἡ μὲν ὡς ἴσα τῷ πῶν τῆς
 προφῶ, καὶ θάανδε ἐξ μενὴν ἐπίμασι. ἐκ τ' ὁπορὴ -
 σασα. θάλασσα τε μενομένη, ὁ κλυδωνῶν παρῶν,
 καὶ ἡ τοῦ πολυῦμονος κίον πιεῖα. φάρμακον δὲ
 ζόμενος. ἀμαλκή κατὰ πολέμου μένος, ὁ δὲ αἰόλ.
 ὁ πλῆ, ἡ θάλασσα κ' ἴσα. χῆρες, αἱ πρὸς ἔξας. ἄρτος,
 ἡ πῶν καὶ τρεφὴ. ὁ πλῆ, ὁ χῆ, παρῶν ὡς ὡς ὡς.
 ποταμοὶ ἀναπορόμενος, ὁ τοῖς τῆς φιλοδονί. ἡ λῆ
 ἰσαμένος, ὁ κ' ἰσος τῶν χρημοσύνης. καὶ μακαρίως
 ὁ κ' ἰσος αἰτὸν ἐν αὐτῷ ἄδύτον. ὁ λον τὸ μετρεν
 τὰς τῆς τῆς παρῶν ὡς ὡς ὡς, καὶ ἐπὶ τῶν καὶ
 ἀνωστὴν μετρετὰ φόμενος. ἵνα δὲ ὡς ὡς νομῶμεν
 τρεφῶσθαι τοὺς ἐπὶ τῶν μενέοις αὐτῶν πονηροῖς
 δαίμονας. σελήνη κατεχομένη, ἡ τρεπὶ τῆς φῶς
 ἡμῶν. ἡ τις ἐν τοῖς αἰτοῖς ἀτρεπὸς διαμένει διὰ τὴν
 ἀνδραλῶν τὸν ἐν τῆς ἀτρεπῆς. τὰς καὶ τῶν μενέοις,
 τὰς καὶ ὁ χῆρς. καὶ πᾶν τῶν μενέοις τῶν ἐπὶ τῶν
 μενον, σφηνίαι πρὸς τρέχουσαι, θάλαττιν ἐδὲ ὡς ὡς
 ἡμῶν μενέοις καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν μενέοις ἡμῶν ἐμπίπουσαι
 δαίμοσι. καὶ ἵνα μὴ μακρὸν λόγον ἐξελθῶμεν,
 οὐ μόνον ἱσῶνται σοὶ περὶ τῶν μενέοις τῶν ἐπὶ τῶν
 ἐξελθόμενων καὶ τῶν ἐπὶ τῶν μενέοις τῶν ἐπὶ τῶν
 τὰς μενέοις τῶν ἐπὶ τῶν μενέοις τῶν ἐπὶ τῶν
 σὺν τοῖς. μίαν γὰρ ἵσος ἵσος, ἐπὶ τῶν τῶν καὶ τῶν.

Τοιαύτην ὁρτὴν ἐορτάζεισιν, ἡ δὲ ἐξ ἡς.

Τοιαύτην φησὶν ἐορτάζει. οὐχὶ καὶ τὸ σῶμα ἐμπαθὲς
 ὡς οἱ ἄλλοι. οὐδὲ καὶ τὸ πνεῦμα ἐμπαθὲς ὡς οἱ οὐδαί.

[illegible]

Γὰρ περιέβατο οὐδέ τι κείδεν καὶ ἄβυσσος. δι' ἅπαντες τὸν
 προιάτου, αὐτοὶ οὐχ ὁ ἄμνος τοῦ θυοδαίρων τοῦ καὶ ἰν
 ἅμαρ. οὐδ' ὁ νόμος οὐδέ τρωπεν. ἡ σὰ ἔμνην ὕδεν. ἰώ
 ὑπέδωξεν. ἀντιδ' ἄβυσσος καὶ κείδεν. ἡ σὰ ἔμνην ὕδεν.
 ροπατ' ἐκ τῆς ὕδης, διὰ σὺ κείδεν καὶ τορδουμένῃ καὶ ἰν ἅμαρ.
 διατὸ ὑπογαρὸς ἐκ παλαιῶν δόξαθη, ἵνα οἱ ἐμὲν
 ἐπαθε διδάξῃ καὶ ἡμεῖς. ὅτι δὲ παλαιὸν καὶ κακοπαθ
 ὕπερ τοῦ λόλου. οἱ δὲ δὲ δόξαθη, τοσὺ δόξαθη καὶ
 χαίρει οὐτ'. ἡ γὰρ οὐ μετὰ σὺν φῶν, ἵνα δόξαθη καὶ σὺν φῶν.

[illegible]

[illegible]

ἔλαμε τοῦτο ἄρατε. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ διὰ τὴν ὑπερήμεων
ἐκποσίον τοῦ παιδὸς ἄθλοισιν. ἀλλ' ὅτι σε μὲν τὰ ῥ' οὐκ ἔστιν
ἀντ' ἔλαμε δὲ τὴν τοῦ οὐκ ἔστιν κέραι τοῦ κατὰ ῥ' οὐκ ἔστιν

Τὰ μὲν δὲ χρὴ τοιαῦτα, ἵνα τὰ ἐξ ἑαυτοῦ:

Αρ' ἡ τοῦ σῶν περὶ χρὴ τῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ ῥ' οὐκ ἔστιν
καὶ τὰ ῥ' οὐκ ἔστιν. οὐκ ἔστιν τὸ κατὰ ῥ' οὐκ ἔστιν
Ταῦ. καὶ διὰ τὸν κόρον, καὶ διὰ τὸ ῥ' οὐκ ἔστιν τοῦ κοῦρου, ἵνα
διὰ τὸ ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν καὶ διὰ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν. ἡ δὲ περὶ τοῦ
χρὴ τοῦ οὐκ ἔστιν τοῦ ῥ' οὐκ ἔστιν, καὶ τὰ μὲν ἐν ἀρεθμοῖς.
ἔχοντες οὐκ ἔστιν. καὶ τὰ ῥ' οὐκ ἔστιν τοῦ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ῥ' οὐκ ἔστιν
καὶ τοῦ ῥ' οὐκ ἔστιν τοῦ μὲν ῥ' οὐκ ἔστιν, λέγοντες. ἵνα τὸ
ῥ' οὐκ ἔστιν καὶ ῥ' οὐκ ἔστιν τοῦ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ῥ' οὐκ ἔστιν.
ὅτι τοῦ καὶ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τοῦ οὐκ ἔστιν. ἡ δὲ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
χρὴ τοῦ οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τοῦ οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
δηλοῦν. καὶ τὰ ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τοῦ οὐκ ἔστιν
θανάτου τοῦ ῥ' οὐκ ἔστιν, καὶ τὰ δακνὸν τοῦ ῥ' οὐκ ἔστιν. καὶ τὰ ῥ' οὐκ ἔστιν
λιόλαος τῶν ῥ' οὐκ ἔστιν. ἵνα τὰ ῥ' οὐκ ἔστιν τοῦ οὐκ ἔστιν
ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν. ἡ δὲ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
μεν καὶ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τοῦ οὐκ ἔστιν. ἵνα τὰ ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν. καὶ τὰ ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν. ὅτι τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
αὐτὸν ἐπὶ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν. ἡ δὲ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
καὶ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν. τὰς οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
φέρει οὐκ ἔστιν τοῦ οὐκ ἔστιν. ἡ δὲ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
περὶ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
περὶ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
διὰ τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
σε οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν
ὅτι τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν τὸν ῥ' οὐκ ἔστιν

[illegible]

καὶ τὴν ἐρητίαν ἐκείνου κατέλειπεν. ὁ δὲ οὐκ ἔγνω ὁ σπουδαῖος,
 φέρεσθαι ἐφ' ἑαυτῷ τὸν ὅτι ἐστὶν ὁ σπουδαῖος. ὁ δὲ
 τοῦ ὅτι ἐστὶν ὁ σπουδαῖος. ὁ δὲ οὐκ ἔγνω ὁ σπουδαῖος.
 ἀδελφὸν ἴκνῃ. ὁ μὲν γὰρ διὰ βολῆς, ὑπερέβηκε τοῦ θανάτου. ὁ
 δὲ θανάτου, διὰ κλονος τοῦ ἄδου. ὁ μὲν γὰρ διὰ κλονος τὴν
 σκωνδιὰν ἤμαρτι. τῷ θανάτῳ παρεδίδου. ὁ δὲ θανάτου,
 τῷ ἄδῃ παρέπεμπε τὸν θάνατον ἑαυτοῦ. νῦν δὲ ὁ ἄγιος
 ἀδελφὸς θανάτου διὰ κλονος καλῶς, ὡς καὶ τοῦ του καὶ ἄλλου
 αἰτίον. κέντρον δὲ αὐτοῦ, ἡ ἁμαρτία, καὶ τὸν ὅτι ἐστὶν ὁ σπουδαῖος.
 ἡ δὲ καὶ ὁ σπουδαῖος. οἱ ἐκείνοι ἐκείνοι καὶ ὁ σπουδαῖος. οἱ ἐκείνοι
 ἀλλ' ἐκείνοι ἀμφότεροι καὶ ἑκάστη. ἁμαρτῖαν ἀφ' οὗ καὶ ποῖος.
 οὐδὲ καὶ τὸν ὅτι ἐστὶν ὁ σπουδαῖος. ἀλλ' αὐτοὺς μάλλον ὁ
 σπουδαῖος, τῷ τῷ ὅτι ἐστὶν ὁ σπουδαῖος. καὶ ἐκείνοι καὶ ὁ σπουδαῖος
 τὸν τῷ σπουδαῖος. καὶ διὰ τὸν καλὸν καὶ ἄτῃ χούφωτος, ἐκεί-
 νους. ἐκείνος μὲν γὰρ ἐκείνου θεία καὶ ἄλλου,
 τοῦτον ὅτι ἐστὶν ὁ σπουδαῖος ὅτι ἐκείνου ἐκείνου τοῦ σπουδαῖος
 μετὰ τῷ καὶ ὁ σπουδαῖος. καὶ σὺ καὶ ἐκείνου ὅτι ἐκείνου. οὐ μὲν
 ἐκείνου ὅτι ἐκείνου ἀδελφὸν, ὅσον ἐκείνου.

μεταληφόμεθα δὲ τοῦ παλαιῦ καὶ λαϊκοῦ.

Τὸ δὲ οὐκ ἔγνω ὁ σπουδαῖος. τοῦ σπουδαῖος. ὁ
 τῷ καὶ τῷ σπουδαῖος. καὶ τῷ σπουδαῖος. λέγει τῷ σπουδαῖος
 ἡ καὶ τῷ σπουδαῖος. τοῦ δὲ καὶ τῷ σπουδαῖος. καὶ τῷ σπουδαῖος
 δαῖον, ἀμύδρῳ τῷ τῷ σπουδαῖος. τοῦ δὲ καὶ τῷ σπουδαῖος
 τοῦ σπουδαῖος, τέλειον. σπουδαῖος δὲ τῷ σπουδαῖος, ἀτελεῖς. τοῖον
 δὲ ἐκείνου τῷ σπουδαῖος, διὰ τὸν καλὸν καὶ ἄλλου. τοῦ δὲ τῷ σπουδαῖος
 ἡ καὶ τῷ σπουδαῖος. διὰ τὸν καλὸν καὶ ἄλλου. ὁ τῷ σπουδαῖος
 τῷ σπουδαῖος. τέλειον περὶ τὸ τῷ σπουδαῖος. μεταληφόμεθα.
 ὁ τῷ σπουδαῖος. ἐκείνου τῷ σπουδαῖος. ὁ τῷ σπουδαῖος. ὁ τῷ σπουδαῖος.
 τῷ σπουδαῖος. αἰτῶν δὲ τῷ σπουδαῖος. ὁ τῷ σπουδαῖος.

[illegible]

τουτέστι διασείλμεν. τῷ δὲ πῶς δέ. πῶς σε λείψμεν. ἡ τοῦ
οὐνοῦ. ὅς ὁ ὅς ἐστι τῶν αἰθέρων καὶ τῶν νοητῶν. ἐπεὶ δὲ τοῦ
οὐνοῦ γινόμενοι τῷ πτεροῦ τῆς πτερυγίης ἀρ. Γα. καὶ ἀπὸ
τῶν γινόμεν. Γεωρε. ἀν. τε. καὶ ἄς αὐτὸν τὸν οὐνόν. σαρκί.
τιμεν. καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖς θεωρητικοῖς. τὰ μὲν καὶ
ἀδ. ἀπὸ καὶ μεθεωρεῖμεν. αὐτῇ τῇ τελεῇ δι' ἡμῶν τῶ
νοητῶς. καὶ τὴν τοῦ ἀμύου θυσιάν. πρὸς αὐτοῖς. μαμονδ.
τὴν μέλ. α. ἡμᾶς αὐτοῖς ἀφ' ἡμῶν. καὶ τῇ πασανήνκοι.
ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
καὶ τῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
δοῦναι τῇ ἀν. α. καὶ τῇ μαρτυρίαν ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ. ὅτι κα.
λέσθη. καὶ τῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
τὴν μέλ. α. τῶν δεσποτικῶν γινόμεν. καὶ τὴν ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
δὲ τῇ τοῖς οἰκίαις παρὰ τὸ πᾶθος. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
πᾶν οὐκ οὐκ καὶ τῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
πικρῶν αἵμα. οὐ μόνον κενώσας τὸ δῖον αἷμα. ἀλλὰ καὶ τῇ
καρπῶν ὑφ' ἐλφὸν καὶ ἐλφ. τῶν αὐτῶν ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
τῶν ἀν. α. οὐ μόνον αἰθέρως. ἀλλὰ καὶ τῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
πᾶς. ὑπερὰ τῆς τῶν γινόμεν. ἀν. α. καὶ τῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
φρὴν ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
ὡς πρὸς ἐκ τοῦ τῆς τῶν μακαρίων ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.

ἡ καὶ τῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.

ἡ τῶν. ὑπακούει μὲν αἰ. α. καὶ τῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
Γοιμός. πρὸς ὑπακούει τοῦ ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ καὶ πρὸς ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
καρπῶν τῶν ἀν. α. καὶ τῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
φρὴν ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
ἐκ τοῦ οὐνοῦ καὶ τῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.
ἀπολουθῶν τῷ κα. τῶν ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α. ἡ τελεῇ ἀν. α.

[illegible]

[illegible]

ἐνεργῶν· ὁ δὲ φεραδὴν κινεῖ σφῆρα ἐξ ἑαυτοῦ· ἡ ὥσπερ ἐστὶ σφῆρα·
 διωαμένος τὸ σῶμα κινῶν· καὶ καλῶς ἐν τῷ φεραδῶν ἐκινῆσαι
 τῇ αὐτοῦ καρδίᾳ· τῇ ἐκείνῃ ὥς ὥστε ἐκτελεσε λελα-
 τομημενῶν· καὶ τὸν λόγον περὶ βλαβῶς περὶ οὐδὲν αἰῶνα, τοῖς
 περὶ τὸν αἰῶνα τούτον σφῆρα ἐκείνῃς λόγοις·

Κἀννικόδημος ἡς ὁ νῦν τοῖντο, ἐκείνῃς·

Κικόδημος ἐστίν, ὅτι διὰ νοῦν ἀκροῦν ἐρῶμενος ἐκ τῆς ἐπί-
 μωσιν τοῦ χυ· τῆς δὲ πρὸς ἐξωστῶν ἐν τῷ φεραδῶν φιλότητι αὐ-
 φηδὶ δὲ σαρκός, δηλοῖ· φεραδῶν μενος διὰ τὸν φόβον
 τῶν τοῦ δαί· λεγόμεν τῶν φεραδῶν τῶν δαίμονας ἐξωστῶ-
 λῆς· τῶν δὲ τοιοῦτων μετὰ πρὸς ἐξωστῶν, τῶν καλῶς τοῦ φεραδῶν
 περὶ χυ καὶ μετὰ πρὸς φέμους λόγοις πρὸς ἐξωστῶν· μὴ οὐδὲ
 πρὸς ἀποτίμῃ ἐν τῷ φεραδῶν· ὅτι οὗ περὶ αὐτοῦ λόγοις
 ἀποτίμῃ μετὰ φεραδῶν· καὶ ῥε αὐτοῖς σφῆρα ἐκείνῃς
 ἀποτίμῃ· **Κ**ἀνμαεῖα ἡς ἡς, ἐκείνῃς·

Κἀνμαεῖα μαγδαληνῆς ὡς ἐκ βλαβῆς ἐκ τῶν δαίμονας, ἡ
 ἀνμαεῖα μαγδαληνῆς, τῇ ἐκείνῃς ἐκ τῶν δαίμονας ἐκ τῶν ἀντι-
 μένου τοῖς ἐκ τῶν ἀγαθῶν πᾶσιν, ἀπερὶ τῶν ἀποτίμῃ
 σῶ· ἡν ὁ λόγος τοῦ ἀποτίμῃ ἐκ τῶν δαίμονας· ἐν τελέσει οὐδὲ
 ἡ πᾶν· μαεῖα μαγδαληνῆς ἐστὶ, πᾶσα τῇ ἐκ τῶν δαίμονας
 φεραδῶν διὰ τὸν λόγον τῶν ἀποτίμῃ ἐκ τῶν δαίμονας, ὡς περ
 ἀποτίμῃ δαίμονας· τῆς περὶ τὸν ἐκ τῶν δαίμονας τούτων αἰῶνα
 ὅτι οὗ σφῆρα, οὐτίνος ἐκ τῶν δαίμονας ὁ λόγος· ὡς περὶ αὐτοῖς
 τῶν ἐκ τῶν δαίμονας· ἀλλὰ δὲ μαεῖα, τῇ ἐκ τῶν δαίμονας διὰ τὸν λόγον
 ἀποτίμῃ τῆς περὶ τὸν λόγον ἐκ τῶν δαίμονας ἐκ τῶν δαίμονας
 καὶ ἀποτίμῃ διὰ τὸν λόγον ἐκ τῶν δαίμονας, τῇ ἐκ τῶν δαίμονας
 πρὸς ἐκ τῶν δαίμονας· σφῆρα δὲ ἐκ τῶν δαίμονας ἐκ τῶν δαίμονας
 ἀντιμῆς ἐκ τῶν δαίμονας ἐκ τῶν δαίμονας· καὶ ἐκ τῶν δαίμονας
 τελέσει αὐτοῖς τῶν δαίμονας· ὡς περὶ αὐτοῖς ἐκ τῶν δαίμονας, τῇ

ῥόμω τοῦ πνεύματος ἵσταται· καὶ διὰ τοῦτο ὁ πνευματικὸς τὴν
 τῶν ὀντων γνώσιν, καὶ δύναμιν περιλαμβάνουσιν. Ἰωάννα
 δέ, περὶ σε φέρει μὴν ἔτι· καὶ διὰ ταύτης τυχὴν ἔν τῷ
 τοῦ μεταφράστου θεμελίω. καὶ τὸν ἐν γλώσσῃ πολυτονίαν
 τοῦ πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ σου. τούτῃ ἐστιν, ἡ ἀκακοκρίτων μορφή
 τοῦ ἀρετῆς. ἡ τοῦ οὐνοῦ τυχὴν τῶν ἀπεριθνήσκοντων
 δακρυόσπορος δέξεται. τὰ νῦν σὴν πρὸς χροῖσά δακρυα. τούτῃ
 περὶ τῆς γνώσεως τοῦ λόγου ἐκ τούτου σαμὲν πρὸς διμὴ πολλὰς
 καὶ αὐτοῦ. ὁ γὰρ ὁ θεός, τὸ τὰ χροῖσά. ἡ ἀνὰ ὅτις
 ἐκ τῆς πνεύματος ἀρετῆς τε καὶ γνώσεως ἀρχὴ καὶ τέλος τοῦ
 πνεύματος ἐστίν. ὅτι τῇ ἐκ τῆς πνεύματος ἀρετῆς ἐκ τῆς
 ἀσφαλείας τοῦ λόγου. ταύτης δὲ περὶ αἰρεθείας, ὅτι καὶ
 καὶ τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ. τὸν πρὸς τὴν φράσιν μὲν, τὸν πρὸς τὴν
 θεοῦ τῆς λόγον. τὸν πρὸς τοῖς πρὸς δέ, τὸν περὶ τῆς ἐκ τῆς
 πνεύματος. ἡ ἐξουσία, ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ πνεύματος τῆς
 πνεύματος τοῦ πνεύματος τοῦ πνεύματος. ἐκ τῆς πνεύματος
 λόγου τῆς ἀναστάσεως. τὸ πρὸς δέ, (καὶ τὸν θεὸν τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
 ἐμφανιζόμενον. σύμμολον δὲ καὶ τὸν πνεύματος. καὶ πνεύματος
 χαρὸς ἐκ τῆς πνεύματος τοῦ πνεύματος τοῦ πνεύματος. φέρει ἑκάστη ἐκ τῆς
 πνεύματος τοῦ λόγου. φωνῆς ἀκούουσιν τῆς πνεύματος ἐκ τῆς πνεύματος
 καὶ ἀποκαλύπτως. καὶ ἀκούουσιν τοῦ πνεύματος τοῦ πνεύματος
 πνεύματος καὶ τὸν πνεύματος λέγον τὸ πνεύματος ἀπὸ τοῦ πνεύματος
 πνεύματος. καὶ μὴ λυσιπρῆς ὡς μὴ ἐκ τῆς πνεύματος λόγου πνεύματος
 ἀπὸ τοῦ. διὸ γὰρ τοιούτους λόγους τίς σοι πρὸς τὸν ὁ φέρει. τοῖς
 ἐκ τῆς πνεύματος τοῦ πνεύματος τοῦ πνεύματος καὶ τῆς πνεύματος, ὡς τῆς πνεύματος
 καὶ τῆς πνεύματος. ἐκ τῆς πνεύματος τοῦ πνεύματος. τούτῃ ἐστίν, ἐκ τῆς
 πνεύματος τῆς πνεύματος τοῦ πνεύματος ἀναστάσεως ὅτις τῆς πνεύματος. τῇ
 ἐκ τῆς πνεύματος. καὶ τῆς πνεύματος δὲ πνεύματος; ἐκ τῆς πνεύματος πνεύματος
 πνεύματος. οὐκ ἀναστῆθι διὰ δὲ καὶ οὐκ ἀναστῆθι πνεύματος

ἡ χάρις τὰ σωκ^τ. διὰ τὴν τεω^ς καὶ καθαρὸν υἱὸν
 ἀνθρώπου· χειρὶ δὲ σωκ^τ, ἡ χάρις ἡ ἀδου διὰ μόνης ^{στ}π.
 καὶ ὁ πῶ λόγος δὲ τῆς διδασκαλίας περὶ νεκρῶ σε σωκ^τ
 τῆς ἐξ ἡμαρτῶν δαλεσόμενος· καὶ τῆς διὰ τοῦ λόγου
 ὁδὸν ἀναστ^σ, ἡς ἀδὴν καὶ αὐτὸς σὺ ματαίαν εἰ.
 ἵνα ἡ ἐν τῷ γεννημένῳ ἐκ τῆς κακίας καὶ ἐν βίῃ αὐτοῦ
 τοῦ λόγου δὲ ἐκ τῆς πρὸς ἀρετὴν καὶ βίωσιν ἐπαύου^{ον}
 ἐσωσε δὲ χ^ς ἡς ἀδὴν καὶ τῶν, οὐ πάντας· ἀλλὰ μόνι
 τοὺς πιστὰς πάντας· ὁ δὲ χρυσόστομος σὺ χ^ς εἰπ^{ει} ὅτι
 οὐδὲν ἀρχὴ ἐν τῷ ἀδ^η σεσωκε μὴ ἄξιον σεῖ ὄντα
 ὅτε ἀπεθάνε· καὶ ἵσω σοὶ πιστὰς πάντας τοὺς ἄλλοι
 ἐδόξαν τῆς σε^ς. οἱ οὖν τὴν καὶ περὶ πλ^ητωνος τοῦ
 ἑλληνο^ς, ἐν τοῖς τῶν περὶ φθ^ορ^ες διηγήμασι η^ν.
 ὑμεῖς οὖν ἐκ μὲν ἀποθανόντων πάλιν ὑποστ^η τῶν
 χριστιανῶν, ὡς ἀπ^ο καὶ πονηρὸς ἐβ^αλ^λστο· ὅναρ
 δὲ ἐπιστ^α τῷ ὑμεῖς ζοντί, ἢ τι ἀπο τοῦ ἀνδ^ρα ὡς
 μάτην αὐτὴν ὑμεῖς ζοντ^ε. ἐγὼ φησὶν ἡμαρτῶν καὶ
 ἦναι, οὐ καὶ ἀρνηθῆναι· τοῦ χ^ς δὲ ἡς ἀδὴν καὶ τῶν ^τς.
 οὐδὲ πρὸς γε οὐ μὲν ἐπιστ^ασε· τοιοῦτον τὸ περὶ τῶν
 πλ^ητωνος διήγημα· ἢ δὲ καὶ ἐπιστ^α ἡμῖν, τοῖς ἀπερ^ο
 αταῖς κρέναν περὶ ἡμῖν· + ἀνὰ οὐρανὸν
 ἀνίη, σωσάμελθε καὶ τὰ ἐξ ἡ^ς:

Εἰς ἡκοσὶν τῶν πλ^ητων, ὁ δὲ ἀπ^ο τῶν ἡκοσ^ον ^τς τοῖς
 παρ^οντες ὁ πονηρὸς τὸν χ^ς καὶ λέγοντ^ε ταῖς ἀν^τι^οφ^οις
 δυνάμεσιν· ἀρ^οτε πλ^ητων οἱ ἀρχόντες ὑμῶν· καὶ
 ἐπαρ^οντες πλ^ητων αἰνέοι, καὶ ἡσέλασε τὸ βασιλεῖς
 τῆς δόξης· τοῖς δὲ διεβ^ρτωντας· πρὸς τὸν οὐτο^ς οὐ
 βασι^λε^υς δόξης· καὶ αὐτὸς ἐκ μὲν ἀποκρίνομεν^ο οἰς· ἡ^ς
 καὶ τῶν καὶ δυνάτο^ς· ἡ^ς δυνάτο^ς ἐν πολέμῳ· καὶ

[illegible]

[illegible]

ταῖμα· καὶ τὰ ἐνδύματα σου ὡς ἀπὸ πατρὸς τοῦ ληνού·
οὐ φοινίβαν καὶ τῶ αἰμὴ σαρὲ ἔχαστε φθίνετο, καὶ
οἶον ἐξήνου νέου καὶ λακχοσμανὲ πρὸς τὸ ἐρῦθρον· ὁ
χρᾶς διὰ ποκείνετ^{αι}· ληνόν ἐπαῖσαμονώτατος,
καὶ τῶν ἐθνῶν ἀνθρώπων ἐστὶ μετ' ἐμοῦ· τοὺς ἐξ ἡνδρᾶς
μοι παύσονται, παρ' ἐκ καὶ σιωπῆς μάχου· ἀλλὰ μόνος
ὡς περὶ ληνὸν ἐστὶν αἰ, παρ' αὐτῶν δὲ αὐτολιν, ὅς ἐ-
θλίψατο δυνάμειν· καὶ τοῖς ἀπαθῆς τοῦ δαίσεως ἀνέλασεν.
ταύτας τὰς παρ' ἐλπίδας αἰ· πεύσας τε καὶ ἀποκρίσεις,
δραματουερίαν ὁ ἀπὸς ἐκδόχου· οὐ τὴν ταύτην
παρ' οἰνοῦ τῶ λέναν· τοιαῦτα τὰ δρᾶματ^α, ἀλλὰ τὴν
πρὸς σὺνικὴν τοῦ σὺν περὶ τοῦ λόγου δὲ ἀδῶν· οἱ μὲν
γὰρ τῶν ἀπὲλθον, ὡς ἐρῶν τε καὶ σάγοντ^α· οἱ δὲ, ὡς
ἐρῶν τῶ μενοι, καὶ τὴν διατίθωσιν τῶν τοῦ περὶ τοῦ
λόγου· ἐάν οὖν φησὶν ἐρῶν σὺ τίς οὗτος ὁ ἀπὸ τῆς
ἡσυχασίας τῶν· ἢ πῶς τοῦ ἀσώματου καὶ αἵματός ἐχού-
καθ' ὅ· ἐρῶν τῶ ἐπὶ τὴν περὶ τοῦ λέναν τοῦ σῶματος.
ἐάν ταῦτα ἐρῶν σὺ, περὶ τοῦ· ἢ τοῦ ἀπὸ κείνου·
ὅτι περὶ αἵματός ἐστι· τοὺς ἐπὶ τὸ περὶ τοῦ δαίσεως· τὸ μὲν
διὰ τὸ πάθος τοῦ οὐκ ἐδόξαθ^{αι}· τὸ δὲ διὰ τὸ θεοῦ τῆς
ὑφ' ἡμᾶς λαμβανῆθ^{αι}· ταύτης γὰρ, οὐδὲν ὡς ἐμὸς τ^α·

πρὸς ταῦτ^α, τί φασὶν ἡμῖν οἱ σὺν κορυφαῖαι:

Περὶ τοῦ ἀπὸς τῶν δυνάμεων, ἀπὸς τῶν λόγων
πρὸς τοὺς αἰσθητοὺς· οἱ καὶ οὐκ ἀποκρίσεις
μὲν, οἱ δὲ διακρίσεις τῶν τῶν, ὡς ἐμὸς ἐστὶν· οἱ
καὶ δὲ λογισαί, ὡς ἀπὸ τῶν οἰσθητῶν τῶν θεοῦ τῆς.
ἀπὸς τῶν αὐτῶν τῶν τῶν περὶ τοῦ ἀπὸς τοῦ
καὶ τῶν γόργων δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ μὲν ὡς τῶν ἀνθρώπων περὶ
ἐν ἐργῇ τοῦ σαρκωτοῦ τῶν, ὡς ἐλάττωσιν αὐτοῦ

λαμβάνοντες. μάλλον οὐ σάσας εἰς τὸν οἶνον, καὶ ὡς με-
 τρωτάς αὐτοῦ τὴν θεότη. διότι τὴν παθητὴν φύσιν
 ἀνεδέξατο, ἵνα τοῖς ἡμετέροις κοινῇ σηθῇ παλάτι. σκοτῇ -
 νοῖς δὲ περὶ τὸ φῶς, ὡς μὲν ὡς περὶ τὴν ἀλήθειαν,
 τὴν ἀλίουφωτην ὡς τὸν ἥλιον. ἡ γὰρ περὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον, ὅς ἐστι
 τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. ἀπαυδάτοις δὲ περὶ τὴν σοφίαν.
 ἡ τοῖς περὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον. ὁ θεὸς ἀνὴρ τὸν πρὸς ἐνυπόστατον.
 ἡ ὡς τὰς ἀρετὰς ὁ θεὸς ἑρτά τοῦ πρὸς, μὴ σιωπῇ ἐν τῷ. ὑποφῶ
 τοῦ παντὸς ἀνδρὶ ὡς ἀπέθανε. τῶν γὰρ ἀσεμνῶν μόνον
 τὴν σεῖαν ἐνδύσασθαι. οὗτοι καὶ ἀχάρις ἐκτίσθησαν.
 δεόντων ἀχάρις ἐκτίσθη γινόμενῳ καὶ αὐτῷ ἐκτίσθη
 διαύτοις, ἀφορμὴν ἐκτίσθη καὶ ἐκτίσθη τοῖς αὐτοῦ
 ἀρεταῖς. ἐκτίσθη αὐτοῦ τὴν θεοῦ ἀρετῶν. ἀλλ' οὐ
 τὴν ἐν ἀνθρώποις. οὐ τὸ πλῆθος τοῦ ποικίλου οὐχ
 ὡς δημιουργήτης. ἀλλ' ὡς διδάχων τὴν καὶ αὐτῷ
 κήνου. πλῆθος γὰρ ἐκτίσθη καὶ ἀνὰ ὅλην. οὐκ οὐσίαν
 ἀλλὰ τὸ φῶς. καὶ τὰ καὶ ὁ σπρίου δαίον ἐλέγεν. ὑμῶν
 ἐν τοῦ πρὸς ὑμῶν τοῦ δαίον ἐλέ. ταῦτα ἂν νόσας,
 καὶ οὕτως τοῖς αἰρετικῶν ἐκτίσθη. καὶ ἐκτίσθη
 αὐτοῖς οἷον ἀποθανόν. καὶ τοῖς ἐλέγχοις θάρσυν,
 ἐρωτήματα ὡς αἰσχύνῃ τοῖς ἐκτίσθη. ἐκτίσθη.
 τοῦ τῷ ἐκτίσθη τῷ ἐκτίσθη τὴν ἐκτίσθη ἀρεταῖς. ἡ γὰρ
 ἐν ἀνθρώποις αὐτοῦ, ἀρεταῖς αἰώνιους. αὐτοῖς
 δὲ ἐκτίσθη ἐκτίσθη ἐκτίσθη ἐκτίσθη. καὶ γὰρ φῶς
 ἐκτίσθη. καὶ ὅτι διδῶν ἐκτίσθη. ἐκτίσθη πολλοῖς.
 καὶ ὅσα τὸ πρὸς ἀνὰ ἑκτίσθη. καὶ ταῦτα τῷ θεῷ τῷ
 τοῦ μονοθεοῦ πρὸς ἀποθανόν. ἡ πῆμα ἐκτίσθη. ἀπο
 διακρίνω τὴν τοῦ πρὸς φύσεως. ἐκτίσθη ἐκτίσθη ἐκτίσθη
 ποντες. καὶ οὕτως τὴν ἀρεταῖς ἐκτίσθη πρὸς ἀποθανόν.

φωτίζουσα. καὶ τοῦ σκοτοῦ αὐτοῦ τῆς ἁμαρτίας ἀποκαθαί-
ρουσα. ὡς περὶ τὴν αἰκίαν· περὶ τὴν αἰκίαν ὅσον καὶ οὐρανὸν
ἔχουσαν. δοξαζομένη δὲ ἡ τιμή, ὡς ἡ κωνστασιανή, ἥτις τοῖς
παθροῖς σιωπῇ κέχρηται. Ἐρέθισθὲ τῷ χῶλῳ τῆς σαυῆς. καὶ οἱ
φιλαῖνοι καὶ φιλόθεοι ἀπὸ τῶν χαίρουσιν ἐπὶ τῇ ταύτης
ἔρεσσι καὶ σεύα. οἱ καὶ τὸ τῆς οἰκονομίας ἐν τῇ ἐξουσίᾳ
ἔθεσαν. ἡ γὰρ καὶ ἡμεῖς δι' αὐτῶν ἐμνήσθημεν·

+ ὅτι τῷ περὶ δὲ μὲν λυχνῶ τὸ φῶς. ἐταῖ ἐξουσία·

περὶ δὲ ὁμοῦ μενόμενος, καὶ τὴν τοῦ περὶ αὐτοῦ περὶ τῆς
περὶ πορὰ τῆς ἀφῆσι περὶ περὶ σωτηρίας. λυχνος δὲ, καὶ
τὸ ἄρῃ μενόμενος τὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ. ἐκ τῆς οἰκονομίας λυχνος ὁ
ἐκόμενος. λυχνος δὲ αὐτὸν ἐκάλεισεν, ὡς καὶ οἱ κοίτην ἔχον
τὸ φῶς τῷ διδασκαλί. ἀλλ' ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ αἵου πᾶσι. ὡς
ὡς ἀμεινουργοῦν. τῷ ὑπερμάχῳ τῶν τῆς τοῦ αἵου
δικαιοσύνης. φωνὴ δὲ, οὐ διὰ τὸ τοῦ κερύκεος ἐξουσίας
μόνον. αὐτὸς γὰρ ἐστὶ καὶ τὴν τοῦ αἵου περὶ τῆς φωνῆς
μυστήριος ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. ἀλλὰ καὶ ὡς τοῦ περὶ τῆς περὶ τῆς
τοῦ αἵου. καὶ περὶ τῆς φωνῆς περὶ τῆς τοῦ λόγου. νύμφη γὰρ
γὰρ, ὡς ὁ δοξαστὴς τῷ χῶλῳ, ὡς τὴν νύμφην. ἡ τοῦ τῆς ἐκ τῆς
τοῦ μαρτυροῦν τῆς οἰκονομίας τοῦ αἵου. καὶ ὡς καὶ ταῦτα αἰετ.
ἡ τοῦ περὶ τῆς οἰκονομίας καὶ νύμφης τῷ δεσπότην λαόν· περὶ τοῦ οἵον.
τουτέστι πολλὰ καὶ ἐξουσία, καὶ ὑπερέχου τῆς αὐτοῦ
ἀλλ' οὐ σὺ ἐξουσία. νύμφη γὰρ τῆς ἐκ τῆς οἰκονομίας. ὅχι. ἀρμόδιον
αὐτῷ διὰ τῆς οἰκονομίας. ἡ γὰρ οἰκονομία. ὅτι ὁ ἐκ τῆς οἰκονομίας
νύμφη οἰκονομία. ὁ δὲ φίλος τοῦ νύμφη, ὁ ἐκ τῆς οἰκονομίας καὶ αὐτοῦ
αὐτοῦ, χαρὶς χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νύμφη. φίλον δ' ἡ
ἐαυτὸν ὁ περὶ δὲ ὁμοῦ. περὶ καὶ θαιρεδὲ ὁ ἰωάννης διὰ τοῦ
ὑδατός, ὡς τὸ παραδέξασθαι τὸ πᾶν. ἐγὼ γὰρ φησὶν ἐκ τῆς
ἐν ὑδατι ὑμᾶς. αὐτοὶ δὲ μαρτυροῦν ὑμᾶς ἐν παντί καὶ ἡμεῖς.

ποκαθαρτικῶν τὸ ὅτι πρὸς ἰωάννη· ὁ δὲ πρὸς τὸ ὄντι κόν
τοῦ ἡ. ὁ περὶ στικαθαρτικὸν καὶ λεηλικόν·

Ταῦτα ἐκκλησίᾳ θῶ; διὰ ταῦτα ὑπολαμψάντες χέρωνας
ανωμέν, ἐνικαίελε. τοῦτο ἐκκλησίᾳ θῶ; σελάρτης κερσε
ἐν ἡγενη καὶ ἡρόλογος. καὶ δὲ Νελων ἡ ἡδ. αὐτὸν πληθύν
τικῶς, φησὶν· ὅτι ταῦτα ἐκκλησίᾳ, ἐδίατο τοῦτο ὑπολαμψάντες
αὐτὸν τοῦ πρὸς χέρωνας καὶ ἐλπίονα, ὅτι ἐνίτε τοῖς πολεμ
μαθῶν; ἵνα οὐ μάθῃ διὰ ταῦτα πρὸς αὐτοῦ τοῦ θῶ; ὁ δὲ λ
Γάρ φησὶν ἵνα παύτων πρῶτος, ἐς πάντες ἡμέρας· καὶ ὁ ταῦν
ἐαυτοῦ ἡθῶς θῶ; πρὸς δὲ τοῖς σμῆτι τοῖς ἀναστρέφει
ἐν τῇ κτλ. λουκῶν καὶ ἐλπίω, ὅτι ἐθῶς πρὸς αὐτοῦ ἡθῶς
ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς. καὶ τῶ τε κενὴ φῆαν, καὶ μὴ διωκέν
ἀνασῶν αὐτοῦ τὸ θῶν τελέος· ταῦτα ἡ ἀλλογοῦ ἡθῶς αὐτοῦ, ἡθῶς
ἀνθῶς ἡθῶς ἡθῶς· χαμαὶ οὐτω ποῦσαν τε καὶ οὐκ αὐτοῦ
τῶν αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς· ἐκ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς
οἱ φησὶν αὐτοῖς· ὅτι οὐκ αὐτοῖς τοῖς ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς
ὅτι πρὸς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ
τῶν αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ
μαθῶν αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ
κερδαλεοὶ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ
τῶν αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ ἡθῶς αὐτοῦ
καὶ οἱ αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
παθῶν τῶς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
καὶ οἱ αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
ζοῖν τὸ διὰ τοῦτο, σμῆτι αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
ἡμῶν αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
τελῶν τὸ ἡθῶς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
ἡθῶς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς

ὑποτάσσιν πρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ πρὸς δόματι ζον ^ε. οἱ δ' ἄρχαντο
 διότι ἔσθ' ἔγονεν, ἀτιμάζουσιν αὐτὸν ἐλθόντων τοῦ πρὸς λέγοντες
 καὶ χωρίζοντες τῆς πρεσβυτείας. τίς τοιούτου ἰδοῖται; οὐ
 ὁ παρ' αὐτῶν ὑπεριζόμενος, ἀλλ' ὁ πάλιν ἀμαρτάνουσι.
 μάλλον δὲ τίς τὸν ἀφ' ὧν. ἐπὶ δὲ τῶν αὐτῶν, συναρῶσιν. οἱ δὲ
 τέμνουσιν. ἐναντία δὲ τῶντα, δόξα καὶ ἀνίσταται οἱ ἰσορρομῶν
 ἀμαρτάνῃ καὶ αἰετοῖς ἡνωρῆς. οἱ δὲ ἐποιοῦντες πάλιν καὶ
 ἀλλὰ τοῦτο ἀφ' ὧν τῆς κοινότητος. ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τοῦτο οὐκ ἐστὶ.
 πάλιν καὶ ἐν ἀμφότεροις ὁμοίον. καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις ἀείσονται.
 κακῶς γὰρ οἱ πρὸς τὸν σιμῶντος συναρῶσιν, καὶ οἱ πρὸς τὸ
 ἀρῶν τέμνουσιν. ἐδὲ γὰρ καὶ ἡμεῖς διαιρῶν τῶν αἰετοῦ
 λέγοντες τῆς ὑποτάσεως. καὶ τοῖς ἀφ' ὧν τὸν ἀρῶν, ἐπὶ τῶν
 τῆς θεοῦ καὶ τῆς καὶ αὐτῶν τῶν δὲ ἐλθόντων, πρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ.
 ἀλλ' ὅτι μοις τὰ ἀρῶν πρὸς αὐτὸν. πρὸς ὅτις τῆς ἑαυτοῦ,
 τοῦ ἐστὶ πρὸς αὐτοῦ καὶ σπανδλίη καὶ διὰ τὴν ἐκκλῶσιν.
 καὶ διὰ τῶν ἐλθόντων ἀναιτόντων νομίζεις, τοῦτο κοινόν
 σοι πρὸς ἰουδαίους, ἢ καὶ σμαρῶν τὸν ἡνιοκῶν.
 καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀπελθόντες τὸ σιμῶντος. καὶ τίνα τῶν ἰουδαίων
 παρ' αὐτοῦ. σμαρῶν γὰρ ἐξ ἡμῶν ἰουδαίοις,
 καὶ τὸ ἐξ ἡμῶν πᾶσι. ποῖον; τοῦτο τὸ δαίμονον. ἐλεῖ
 γὰρ οἱ ἰουδαῖοι. σμαρῶν τῆς αὐτοῦ καὶ δαίμονος. ὅπερ νῦν
 σὺ πᾶς ὁ αὐτός, διὰ τὴν τῆς αὐτοῦ καὶ ὑποτακτικῆς. ἀλλὰ
 τῆς θεοῦ καὶ τοῦ μονοθεοῦ ἀφ' ὧν. καὶ οὐδὲ χρὴ θεῖς ἐστὶν ὅτι
 τῶν πρὸς; τοῦτο δὲ οἱ δαίμονες ἐπὶ ἡμῶν ἀφ' ὧν. εἰσὶν
 οὐ καὶ δαίμονες ἀφ' ὧν ἑτέρους ἔχειν. καὶ ἰουδαῖοι αὐτοῦ δαίμονες.
 τοῦτο ἐστὶν ἀφ' ὧν ὁ ἑσπέρως, ἢ μάλλον ἀφ' ὧν ὁ ἑσπέρως. οἱ μὲν γὰρ
 ἰουδαῖοι ἐπὶ δὲ ὅτις οὐκ ἐστὶν. ὁ πρὸς αὐτοῦ ἀφ' ὧν ἐρᾶται
 καὶ τῶν ἐρᾶται. ἐλθόντων αὐτῶν ἀφ' ὧν, ὅτι πρὸς ἰδὼν
 ἐλεγε τοῖς θεοῖς. ἰσοῖς αὐτὸν ποιῶν τῶν θεῶν. τὸν γὰρ τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν

πείαν, ὅμοτι μὲν φανὸν ἐν ὁμίῳ. τοῦτέστι, ὑπερβαλλόντων.
ὅτι ἀνσυχώρῃσιν ὅτι ὁ χεῖς ἐστὶ τοῦ θυ. ἀνῆλθον ἡμεῖς
ὁμολογῶσαι, ὅτι ὁμοτίμος ἐστὶν καὶ ἰσοεῖς. διὰ τοῦτο οὖν
οὐ σιωπῶμεν τὴν τοῦ χεῖς πρὸς τοὺς ἐναντίας χεῖρας. ἵνα μὴ
συχώρῃσιν αὐτῶς ἐξ ἡμῶν, καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἰσὺς αὐτῶν.
οἱ δὲ δαίμονες τοῦ χεῖς, θνήδεσαν ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου ἡμεῖς
καίμασι βέβητοι. διότι καὶ λεγόν, ποτέ με, οἱ δα σέ τίς
ποτέ με, τίς μὲν καὶ οἱ ἡμεῖς τοῦ θυ. καὶ ὁ θυ δεσπόζει καὶ
βασανίζει ἡμῶν. καὶ τοῦτο μεν, ἰουδαῖοι καὶ δαίμονες.
οὐδ' οὐτε τὴν γὰρ τὰ δέχονται ἰουδαῖοι, καὶ σαρματῆες
αὐτὸν. οὐτε τὴν θεοῦ ὁμολογῶσιν οἱ δαίμονες. ὡς περὶ
ἡμῶν τοῦ δαίμονος περὶ τὴν σαρματῆα καὶ τοῦ δαίμονος ἐν ἡμῶν
ἵνα πᾶσι καὶ ἀπὸ κατὰ κήρυξ τοῦ ἐν ἀγγελίᾳ, δῶν οἱ
δαίμονες ἐφθάρητο. καὶ θνήσκον ὡς ὁμολογῶν. ἡμῶν βύσαν
ὅτι καὶ ἀπερίτμητον. καὶ μὴ δαίμονων ἀλλ' ὑπὸ τῶν
οὐρανῶν ἀγαθῶν πονηρῶς καὶ ἀθεῖς. ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ
πρὸς θεοῦ.

Αλλ' ὁ μὲν πρὸς ἐκείνους πόλεμος, ἐλάττω·
Ο μὲν πρὸς τοὺς ἐπερδοξοφίσι πόλεμος. ἡμεῖς δὲ τῶν
ὁ θεοῦ σωφρονισμοῦ, κατὰ τὴν ἐξουσίαν. ἡ δὲ μὴ δέλουσι, τὴν
ἀναιμικλήν, καὶ ἄλλων καὶ ἐν κατὰ φύλας τῶν καὶ
ὑπερτεθνήτω. πάντες δὲ, οὐ φουκὸν δὲ σόμδα τὸν ἀνὴρα πρὸς
τοῦ θυμὸς τοῦ θυ πόλεμῶντες. νῦν δὲ τῶν λόγων ἀνα-
κατασκευάσας, καὶ σωτῆρον τὴν ἡμέραν. ὅτι διὰ τοῦτο
σαρματῆες γέγοναμεν, ἵνα κερτεβώθωμεν. καὶ μὲν τοι, καὶ
κερτεβώθωμεν. καὶ ἡ κερτεβία, ὅτι τὸν σαρματῆα
ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ἵνα τῶν δὲ τῶν ἀπολαύσωμεν. ἐν τῷ
ἐλθόντι μὲν ἵνα ταύτην φύλαξιντες ἀδελφίμωμεν. ἐδὲ
τῶν πρὸς τὸν δόκιμασιν τὸν ἀνὴρα. καὶ τῶν σαρματῆα τῶν
την ἡμέραν τῶν ἐν τῶν τελεῶν τῶν, οὐ τῶν τῶν ἀφ' ὧν

ἀρ Γηκομί σαξέ παθον. ἀνὴρ γὰρ ἀπὸ φρεσίν, ἀδυνάμους
καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξιος. ἐλθόμεν δὲ τὴν ἐντολήν, οὐκ ἔ-
γνωσεν τὸν θυτὸν οὐκ ἐφύλαξεν. ἀμάνομοις τοῦτο
τὸ αὐτὸ ἐβόλον. οὐκ ἔρρηται γὰρ τὸ εἰσάγειν ὁ μόνον. πῶς ἂν
ἐφθονήθημεν ὑπὸ τοῦ πονηροῦ. ἢ πατήθημεν. ὅτι ἐκείνῃ.
ἐκπεπαύκαμεν, καὶ διὰ τοῦτον ὠνεύκαμεν. ἐν τῷ ὄρει
οὐκ ἐνεκασάμεν, ὅτε τε ὑπεκέρθηθημεν τοῦ ἐβόλου
τῆς ἐνάλσεως. κελεύσεν ἡμεῖς μὴ φρεσὶν αὐτοῦ. ἔχαια ἢ
ἢ τὴν ἐνεκὴν ἐντολήν, σιωπῇ καὶ ὡς τῆς ἀνθρώπου. τὴν πρῶτον
ἐλθόμεν ἀδελφὸν ἀπὸ τοῦ ἐβόλου τοῦ γινώσκοντος καὶ πονηρῶν,
οὐ φέρετε. τὸ δὲ οὐ φέρετε, νῆσται καὶ ἐκέρθηται ὁ μόνος.
ἢ ἐν ἐκαστῇ ἀπὸ τοῦ ἐβόλου ἢ ἄλλῃ, οὐκ ἐν τῇ ἐκαστῇ ἐν τῇ
τῆς ἐνεκῇ. οὐ γὰρ ἐφάνη ἔχοντες οἱ τοῦ ἐβόλου τῆς ἐκαστῇ. ἀλλ' οἱ
ἐκαστῇ ἔχοντες. ἐφ' ὅδε τὸ τε οὐκ ἐν ἐκαστῇ, ἢ ἐκ τῆς ἐντο-
νῆς ἢ ἐπετατήθημεν. ἵνα ὁ περὶ ἀπολέσμεν τὴν ἐνεκὴν
μὴ φύλαξαι. τοῦτο ἀπολέσμεν ταύτην φύλαξαι.
τίδ' ἐν ὁ ἀπολέσμεν μὴ ἐκαστῇ; ὁ περὶ ἀπολέσμεν. διὰ
καὶ ὅτι ἐκαστῇ καὶ ἐνεκῇ, ἵνα ἡμεῖς διὰ τῆς ἀμαρτίας
κρυφθῶμεν. ζήσωμεν. καὶ μὲν τοὶ καὶ αὐτοὶ πρὸ τοῦ οὐραίου
παθόντες ἐκαστῇ, σιωπῇ καὶ ἐν τῇ ἐκαστῇ. τὰ παθόντες
ἐκαστῇ, ἵνα καὶ παθῶμεν. καὶ ἐκαστῇ, ἀνέστη.
τὴν καὶ ἀναστῆναι καὶ οὐραίου. ἐδὲ τοῦτο σιωπῇ ἐκαστῇ:-

ὁ μαμὲν δὲ τοῦ τὸ τε καὶ οὐραίου καὶ ἐκαστῇ:-

ὁ μαμὲν δὲ τοῦ καὶ οὐραίου καὶ ἐκαστῇ τὸ παθόντες καὶ τὸν οὐραίου
καὶ ἐκαστῇ. τίνα ταῦτα; ἐκαστῇ, οὐ καὶ οὐραίου. ἀλλὰ καὶ οὐ
καὶ ἀνέστη αὐτοῖς. καὶ οὐτοῖς ἐν τῷ οὐραίου πρὸ ἀντίδοσεως.
ἐκαστῇ φρεσὶς αὐτῶν δὲ δόσης τῆς ἐκαστῇ. διὰ τὴν
ὑποτάξεως ταυτοῦ καὶ τῆς ἐκαστῇ, καὶ τῆς ἐκαστῇ ἐκαστῇ.
ὁ τοῦ οὐραίου ἐκαστῇ, ἐκαστῇ. ἐκαστῇ τοῦ οὐραίου

[illegible]

καὶ ὁ πρὸς τῷ γὰρ ἀκτὶ μεμβρόμενος. τὸ ἐπιδείκνυσθαι καὶ
ῥυτὸν τοῦτο σπυρίδα. καὶ ἡ ἐν ἐν ἡ ἀπὸ τῶν ἀμεγερῶν. ὁ ποιεῖν
το γὰρ ἀκτὶδες εἰσὶν αὐτῶν. ἡ ἡ ἀπὸ τῶν ἀμεγερῶν. ὁ ποιεῖν

Ἰνῶ σαύχα πόρνεα καὶ ἕρον. ἐλθ' ἄεξ' ἡς:

[illegible]

[illegible]

ἄδαν δὲ τῷ πᾶσι κοινόν. καὶ τὰ ἐξ ἧς:

[illegible]

μόνον ἀπὸ τοῦ χρένου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν ἐν
αὐτῷ γενομένων, ὅτι πάντα ἀνεκκυνίθη· καὶ οὕτως τον,
ὁ αἶσος, διὸν καὶ τὰ πάντ'· καὶ μένουσιν τὴν εἰρήνην,
ἐπεὶ δὴ τῶν ἐκρού, οἱ μὲν ἀποχρησάντες καμύλωνα
αἰχμαλῶτοι· ἃ τὰ πάλιν ἐκείνου σαλῆς ἀνεσώθησ.
οἱ δὲ, ἐμάναν ἐν ἑρροσολμοῖς, ἀμφότεροι οὐδ' ἀλ
ἄδην τοῦ κοινὸν ἄσμα προτέρους εἶναι. τοῖς μὲν ἐσόμε
νασιν ἐν τῇ πεδί. τοῖς δὲ ὡς ἐπανελθόντας· καὶ δὲ
ἀναγωνίαν, καμύλῳ μὲν ἐστίν, καὶ συγχισί τοῦ νοῦ, καὶ ἀπὸ
τῶν παθῶν· συγχισί γὰρ ἡ καμύλῳ ἐρμινάει· ἡ γὰρ
δὲ, ἡ ἄρην αἶα καὶ τὰς αἰσίστης· τῆς καὶ τῶν ἐνοχλοῦ
ἐλευθερία· ἡ γὰρ, ὅρασις ἄρην καὶ ἐρμινάειται.
ὡς περὶ αὐτὸ τε τοῖς τοῦδαίσι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ μαρ
τῶν τὰς θάψας ἀδ' ἄδην· καὶ τοὶ τὰ ὄργανα ἔχον·
ἀλλ' ἔλεγον· πῶς ἂν σωμεν τὴν ὠδὴν καὶ ἐπὶ τῇ αἰσίστι,
οὐ πως οὐδὲ ἡμῖν κοινὸν ἔσμεν· καὶ τῷ πάντῃ
ἡσὺν ὄργανα τοῦ λόγῳ, θεμὶς παρ' ἑσὶ ἀξέσθαι· ἐως αὖ
τῇ πάντων μαρμαρ τῇ ἐρμινάει τῇ δουλασμένῃ μαρ.
καὶ ἐν δημοτεία ὤμεν· πολίτῃα· ἀλλ' ἐπὶ σομίζα
ἡμας οὐδ' ἐφ' ἡμῶν· τῷ δὲ ἀμαρτῶν ἡ σενόθῳ·
ἵνα τι σὺν ἐκείνῃ τὰ δὲ καμύλῳ μου· ὅταν δὲ ἐκ τῆς
νοῦ τῆς αἰχμαλῶσις ἐπανελθῶμεν διάμιστα νοῖ, καὶ νῦν
σάλιν· πολίτῃα τῷ μὲν, τὸ τε ἐπὶ τῇ κοινῇ τῷ τῷ
κοινὸν ἡμῖν ἐσμεν καὶ τὸ ἄσος· ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν νοκ τῶν
αἰχμαλῶσις ἀνμὶν ὑπομάναντες· ἀλλ' ἐν τῇ ἀρ' ἐπὶ μάναν
ὡς ἐν πεδί· καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν κοινίζοντες· καὶ
προεβίβοντες διαπορευόμενοι, καὶ οὐτοι κοινὸν ὕμνον ἄδουσι
τῷ καμύλῳ·

Ἐγκαίνιζται δὲ ἡ κοινὴ ῥομαρ.

Ἐπερ παρ' ἐν τῇ βίβλῳ τῶν αἰθιρῶν, ὅτι ὡς ἀνέστη καὶ ἰσχύς

[illegible]

ἐνενόησε· καὶ οὕτως ὁ ἀλότος δημίουργησε· καὶ τὸ πᾶν
 τὸ ἄπουνε τέλει ὥς· Ε Γκαρνίζετ· καὶ ἀσπλάδαυ·

Τὸ πρῶτον ἐχειρὰ τοῦ δαδίου καὶ μέμψοντο τοῦ σπουδαίου
 ὁρατοῦ καὶ τοῦ κασιγῶνός τοῦ· τὸ δεύτερον δὲ, ἀνι-
 γοράθῃ ἐν χειρὶ μετὰ τὴν ἀνείραυσιν τοῦ σπουδαίου, ὡς ἡ
 δεύτερη καὶ ὁδὸς ἐξέσῃ· τὸ δὲ τρίτον, μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ
 μεμψιμοῦ ἐπὶ πασὶν τῶν φύλων· καὶ τὸ πρῶτον ἐν χειρὶ
 ἡ δὲ τῆς κασιγῆς αὐτῶν κοινὸν μενέειν ἐφάρμοξε· καὶ αὖθις
 διὰ τῆς ἀναγορᾶς τοῦ λαοῦ παντὸς τῆς ἀρχῆς ἐκαινετο
 μένεις, ὁππότε ἔρχεται ταῖς κασιγῆς μετὰ χειρὸς
 ἀπομιμῆς· καὶ δὲ ἀνατῶν δαδίου ἐκίνοντο, ὅτε· ὅλην δὲ
 κασιγῆν τὴν καὶ ὁρῶν τοσούτων· οὐ τοσούτῃ μὲν τὴν περὶ αὐτῆς
 παρουσίαν, ἐχειρὰ τῆς ἐκείνης αὐτῆς ἀνὸς· καὶ ὅτι τὴν
 δευτέρην αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν ἐφάρμοξε, ὡς ἡ καὶ
 καὶ πᾶσι τίσεως τοῖς αὐτοῖς, ἀναγορά θήσει τῇ:-

ἔγενετο δὲ τὰ ἐκ τῆς αἰνίας ἐν ἑρμολομοίς·
 Γλαῖνία ἐν τῷ λῆ, οὗτος προτοβρομοδομοίς τῶν αὐτῶν
 ὑπὸ πολομῶν τοσ τεσνημῆς. διὰ δὲ οὗτος, τῆς μετὰ
 τὴν ἐκκαθάρσεως τῶν αἰσθημάτων τῶν αὐτῶν, ὅτι
 οὐκ αὐτὰ οἱ ὁσθητῆται ἐορταζόν. οὐκ ὀνομασθέντες χῆρ
 ἡμετέρας οὐκ ὡς αἰνίας διέξοσιν, διὰ τὴν αἰνίας, ὅτι τῶν αἰνίας
 καὶ τῶν θεολογῶν ἡμετέρας. παρὴν δὲ καὶ οὗτος ὅτι πένητα
 χρόνου ποιητῶν ὡς τε. πρὸς φασὶν δὲ καὶ αἰνίας, ὡς αἰνίας
 αἰνίας. ναὸς περὶ οὗ αὐτῶν ὁ αἰνίας. ἀποτὸν αἰνίας τοῦ
 καὶ ἐν τῶν αἰνίας μετὰ τῶν αἰνίας. ἐλθὼν γὰρ ὁ ναὸς τοῦ
 σωματός αὐτῶν. τοῦτε σῆκ, ἐν τῶν αἰνίας καὶ αἰνίας
 καὶ αἰνίας πατρὸς. αἰνίας δὲ τῶν αἰνίας καὶ οὐκ αἰνίας ἀποτὸν αἰνίας.
 διὰ τὴν τῶν αἰνίας αἰνίας, μετὰ τῶν αἰνίας. καὶ
 ἀπέθανε καὶ ὁ χῆρ, ἵνα μετὰ τῶν. ἐμὲ δὲ λέγω, τοσνητῶν αἰνίας

[illegible]

παίλατον· τούτο δὲ τὸ φῶς, ἐχέθμεν καὶ ἐξαπλάθηντες ἀπὸ τοῦ
καὶ σὺ τὸν ἀνὸρ^α καὶ ἐαυτοῦ^α ὅλον διόλου ἐπεκαρμμενόνε φῶ
πρεν· ἐπεὶ καὶ θεὸς καὶ καὶ ἐν τῷ ὅτῃ καὶ τοῖς φθαρμένοις·
μητὰρ οὐ σπύττωσι, περὶ τῇ ἀνθρωπείῃ τοῦ φωτὸς δόσει, καὶ
λειτουργοῦσιν· ἰδὼς γὰρ τῷ ὅτῃ τὸ ὄρα· καὶ πρὸς τὸν
ἀλλων ὄρα τῶν, ὄραται παρὰ τῷ ὅτῃ· καὶ ἐν τῷ ὅτῃ
ἀρδυσαν· περὶ τῶν φθ^α· οὐ γὰρ δὴ φωτὸς χωρὶς ὁ ὅτῃς κίνη
καὶ τῶν ὄρατα· ἀλλὰ τὸ φῶς τοῖς φθαρμένοις περὶ ἐλαμτε,
καὶ αὐτὸ φθ^α τὸν αὐτοῖς φάει· ἐν τῷ αὐτοῦ, καὶ τῷ μαρτυρ^α
θισαν· περὶ ἐκόμενον γὰρ τοῖς φθ^α τῶν φθ^α τῶν φθ^α, καὶ ἐν τῷ
αὐτοῖς τῇ παρρησίᾳ καὶ τῇ φανερῇ σι^α·

Βουλὴ θεῶν γὰρ ὅτι τὸνδε τὸν κόσμον οὕτως αἶψα·

Επὶ τὸ περὶ τοῦ φωτὸς ἐμφαιλοχρησάτο· καὶ φησὶν· ὁ πῶς μένοντι
 κόσμος παρὰ θύ παραχρᾶς, αὐτὸν τοῦ θῆναι χρωσμένον, ἔ
 οὐκ ἐκ φωτὸς ἀποχρᾶσθαι. Τοῖς καὶ τῷ δὲ καὶ θεοῖς ἡμᾶς· τοῖς
 τῶν ἁγίων. τὴν τοῦ αἵματος τοῦ τοῦ φωτός· παρὰ θύ δὲ αἵματι·
 ἔστι θεοῖς ἡμᾶς· τῷ φωτὶ· τοῖς ἐπὶ τῷ θῆναι μένοντι τὰς
 ταῦτα ἡμᾶς· οὐκ ἐπὶ. μὴ ἄλλο θῆναι τοῦ θῆναι δὲ ἡμᾶς οὐκ ἐπὶ ἄλλοις,
 ἀλλὰ πρὸ τοῦ φωτός. ἐν τῷ καὶ τὸ σκότος ἐλπίς· καὶ τὸ καὶ τῷ
 πρὸς αὐτοῖς ἡμᾶς τὰς ἐλπίς· μὴ πρὸς τὸ φωτὸς παρὰ θύ, αὐτοῖς
 ἀπομένοντι τὸ φῶς, καὶ μὴ πρὸς τὰς ἐλπίς τὰς ἐλπίς. τὰς ἐλπίς
 οὐκ ἐπὶ τῷ καὶ τῷ θῆναι δὲ. τῷ θῆναι τῷ φῶσις ἐπὶ τῷ φῶσι· ἡ δὲ
 ἡμᾶς τῷ φῶσι, καὶ ἐπὶ τῷ φῶσι· ὁ πρὸς τῷ φῶσι τῷ φῶσι,
 πρὸς τὰς ἐλπίς. ἐπὶ τῷ φῶσι τῷ φῶσι δὲ ἡμᾶς, λέγοντες· ὅτι
 παρὰ θύ αὐτοῖς ὁ πρὸς τῷ φῶσι τῷ φῶσι· ἀλλὰ
 κινούμενον παρὰ θύ καὶ τὰς ἐλπίς, ἡ δὲ ἐπὶ τῷ φῶσι τῷ φῶσι
 ἐπὶ τῷ φῶσι· ἀπορρῶσι τῷ φῶσι, θεοῖς τοῦ φῶσι τῷ φῶσι.
 ἀνὰ τῷ φῶσι τῷ φῶσι τῷ φῶσι καὶ τῷ φῶσι· μετὰ δὲ ταῦτα
 ἐπὶ τῷ φῶσι· καὶ ἡ δὲ τῷ φῶσι τῷ φῶσι, ὁ θεοῖς τῷ φῶσι.

ὅτι ἐκ φύτος ὅθεν τῆς δημιουργίας ἔρχεται. καὶ τοῦτο οὐ μόνον ἐν ταῖς
 λέσσι, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς θείοις αὐτοῦ ἔστιν. ἡτοιμασθὲν πρὸς
 φάος γενέσθαι καὶ αὐτῶν. ἔτι αὐτοὶ χαρίσιν φάος παρὰ
 αὐτὰρ ἔστι. ὡς ὁ ἀστὴρ ἐστὶν ἡ ἀκλυσταύμα μέγιστον, ὅς
 ταῖς ξηρῶν. ἔτι δὲ τὴν ἀπορίαν ταύτην πολλὰ ὡς ἐπὶ λέσσι παρὰ
 καὶ δὲ ξηρῶν τοῦ κέναν τὰ τὰ τοῦ θεολόγου τοῖς τοῦ μωυσεῖ
 περὶ τοῦ μέν. ὅτι καὶ ὁ μωυσεὶς μετὰ τὴν ποίησιν τοῦ πρώτου
 οὐνοῦ, λέγει γενέσθαι τὸ φῶς. ἡ τα, τὸ σερῶμα. ἐν ᾧ καὶ τὸ
 ἡλίον τε θῆναι καὶ τοὺς ἀστέρας. καὶ ὁ θεολόγος τὸ αὐτὸ τοῦτο λέγει.
 ὅτι περὶ τὸν τὸ φῶς ἐγένετο. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ οὐρανὸς οὗτος, ὁ
 τοῖς ἀστέρεσιν ὡς, ὅς καὶ σερῶμα ὠνομάσθη. καὶ καὶ τῶν
 ἐστὶ τοῦ πρώτου οὐνοῦ. ὃν καὶ ἀναστρέφουσιν οἱ ἔξω σφαῖραι
 φασί, τὰ μὲν σφαιρῶς σφαιρῶς περισφαιρῶν δόγμα. δὲ τὸν οὐρανὸν
 τὸν ὡς ἡ γῆ, παρήγαγεν ὅθεν τὴν ὕλην πασάν ὁ μωυσεῖς ἐξ
 παρήγαγεν τὰ πάντα. ταῦτα δὲ ἅς τὸ ἔχει παραχρῆστος, περὶ τὸ
 τὸ φῶς δὲ καὶ ἐκ τῆς ὡς δὲ σφαιρῶς καὶ ἐξ ὅθεν. μετὰ δὲ τοῦ
 καὶ ἡ μετὰ τὴν οὐρανὸν οὐνοῦ ποίησιν. ἡ δὲ ἔστι καὶ κατασκευὴν
 παρελήφθη, καὶ οὕτω τὸ πάντα ἐκτίσθη. τελέθει δὲ οὐρανὸς τῆς
 ἀπορίαν ἀκρίβειας ταῖς αὐτῶν γένεσι. διαφύκειν φασὶ ποίησιν
 καὶ δημιουργίαν. ἄλλοι τε πολλοὶ τῶν σοφῶν, καὶ ἐπὶ τὸ ὡς ἔστι
 καὶ θεολόφος καὶ μαρτυρῶν τοῦ εἰνός. ὁ μὲν γὰρ ποίησιν οὐ
 λένον ἐτέρου προσδέσμενοι, ἐκ τῆς αὐτοῦ διωκόμεως καὶ
 ἐξουσίᾳ, ποιεῖ τὸ γινόμενον. ὁ δὲ δημιουργὸς τὴν τῆς δημιουργίας
 ἀνάμειν ἐκ τῆς ὕλης ἡλικίας, καὶ κατασκευάζει τὸ γινόμενον.
 ἐπὶ δὲ τοῦτο περὶ ἡ παρὰ ἀνομολογία τὸ ὅτι ὁ μὲν ποίη
 ἐξ ὕλων τὸ ποιῶν. ὁ δὲ δημιουργὸς ἐξ ὕλης ὑποκατασκευάζει, θεωρεῖ
 τὸν καὶ τὰ τοῦ θεοῦ ὅπως ἀκρίβως καὶ ἀληθῶς ἐχούσι.
 οὐδὲ γὰρ ἡ δὲ ὅτι περὶ τῶν ἐκ τῶν αὐτῶν τοῖς ἔξω τῶν ποίη
 ὁ περὶ τὴν ἡλικίαν. ἀλλὰ τῆς δημιουργίας, ὁ περὶ ἀληθῶς ἐστίν.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ως περιήλθον τὴν μητέρα ταύτην τὸν ἐλκεῖν· τὸν καὶ τὸν ἀντίθω·
 ὅτι γὰρ τὰς τοῦ ἐλκεῖν τοῦ οἴκου· ὁ δὲ αἰκοῦτος ἦρθε
 ἐσμεν οἱ ἀξιώσαντες θύναος ἡναι καὶ ὀνομαζέσθαι λέγει·
 λέγει γὰρ τοῦ διὰ τὸ ἐρεμίου ὅτε· ἐνδοκίωσεν αὐτοῖς καὶ
 ἐμαρτυρήσασιν· γράφει δὲ κοινὴν τοῖς οὐκ αὐτῶν· ὅμως καὶ
 θύεσθαι ζῶντος· καὶ παλιν· οὐκ οἶδατε ὅτι θύναος θύεσθαι καὶ
 τὸ πᾶν τοῦ θύοικα ἐν ὑμῖν· ἡ τι τοῦ ναοῦ τοῦ θύοικα φθόρ
 τοῦτον ὅτε· ὁ γὰρ καὶ τοῦ θύοικα ἐστίν, οἵτινες ἐστὶ ὅμως·
 ἰδοὺ παρ' ἐμὲ τῶν ἐρεμίου, οἴκος θύ· παρ' ἐμὲ τῶν ἀποστόλων
 καὶ θύοικα λέμεθα· Εχέτε τὸν ἐλκεῖν τὸν λόγον
 ἐμαρτυρήσασιν τὸν λόγον καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἐλκεῖν· λοιπὸν
 ἐγκαταλείψετε· καὶ καὶ τὸν φθόρον τοῖς γράφοις τοῦ ναοῦ,
 τὸν παλιν ἀνὸν· τοῦτε ἐστὶν ἡμῶν· τὸν τὸ γὰρ ἐκὼν καὶ
 τὸν παλιν ἀνὸν φθόρον ἐκείνους, ὁ πόθεν· περὶ παλιν τε δὲ
 παλιν τε καὶ τὴν φθόρον ἐκείνους· παλιν παρ' ἐμὲ ἐστίν,
 ἐκείνους τὴν ζῶν· τοῦτε ἐστίν· ἐκείνους τὴν ζῶν· ἡ τι καὶ
 νίξαι καὶ ἐκείνους τοῖς οὐκ ἐκείνους αὐτῶν· καὶ τοῦ ναοῦ
 δὲ τούτου, ὡς καὶ τὸν τὸν ἐλκεῖν τὸν ἐκείνους τὸν παλιν
 τοῖς αἰδοῦν τοῖς, ἐκείνους τὸν τὸν ἐκείνους τὸν ἀνὸν τὸν
 ἐρεμίου λέγοντες· ἀνέκλεισται διὰ τῶν θύοικα· ἵς
 οὐ τὸ μὲν, τὸ δὲ· ἀλλὰ τὸν τὸν ἐκείνους τὸν ἐκείνους
 ὡς ἐκείνους φρονί· ζῶντες περὶ· καὶ τὸν ἐκείνους τὸν
 τὸν ἐκείνους τὸν ἐκείνους· διὰ δὲ τοῦ ἐκείνους, ἡ δὲ
 δὲ τὸν τὸν ἐκείνους· καὶ τὸν ἐκείνους τὸν ἐκείνους
 γέγονεν ἡμῖν ἡ παρ' ἐμὲ, καὶ ἡ ἐκείνους τὸν ἐκείνους
 διὰ τοῦτο μόνον μνημονεύοντες, ἵνα ἐκείνους φθόρον· καὶ
 τὴν ἐκείνους τὸν ἐκείνους, τοῖς αὐτοῖς περὶ τὸν ἐκείνους·
 μνημονεύοντες ἐκείνους, ἡμῖν τὸν ἐκείνους· τοῦ ἐκείνους
 φθόρον ἐκείνους καὶ τὸν ἐκείνους

[illegible]

ἀπαγορεύονται σοὶ τὸ ἐξελον τὰς τῶν σεως, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἰνέ-
χθης, μὴ παρ' ἐλθῇς αὐτὸν μετὰ τὴν τὸ δακρυόν του πρὸς τὸ ἀφορᾶν-
τος καὶ δακρυόντος καὶ οὐ μετὰ τὴν ἀπομένου. λογίζμενος ὅτι
καὶ οὐδ' ἀπομένου δακρυόντος ἐστὶν ὁ πόντος. παρὰ δ' ἐξουσίαν
θανάτου καὶ φθορᾶς πρὸς σωφρονισμῶς. ἀμαρτῆς καὶ μὲν οἱ
ἐμφυρῆς. ἀλλ' ὁ μὲν ἡλὲν θῆς. ἔρως δ' ἀλλήν διὰ τοῦ νέου
ἀδελφῆ, ὃν διὰ τοῦ παλαιοῦ ἀδελφῆ παρὰ δ' ἄσπον. μὴ
κενοῖ ἀποτέμνῃς τὸν πόντον. ὅτι καὶ οὐ τὸ πᾶν χέρας παρὰ
ἡρώδου, τὸ πῆλυνθαι διὰ τοῦ πόντου πάλιν θῆς. ἀρ' ἐμὲν
Γαρθεώσεως, τὸ δ' ὅτι οὐ καὶ πῆς. ἡ δὲ μὴ καὶ πῆς παρὰ τοῦ
πόντου. ἀλλ' ἄγε μὴ πῆς τὸ πᾶν τῶν σωφρονισμῶν πρὸς τὸ καὶ
δυνατῆς καὶ ἀδελφῆ τὸν πόντον. ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο πολὺ καὶ
μετὰ παρὰ τῶν ἀδελφῶν, τὸ μὴ ἀδελφῆ τῶν τέως. μὴ ἀπὸ
ἐξόν, ἵνα μὴ ἀποξενωθῇς πάλιν τοῦ παρὰ δ' ἐξουσίαν. ἀλλ'
πρὸς ἐξουσίαν, ὅτι καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν ἐξουσίαν. ἀλλ' οὐ
Γαρθῆλθεν ἀπὸ τῶν ἰδίων, ἵνα τὸν ἐξόν δ' ἐξουσίαν. οὐτὶνος χεῖρ
παρὰ οἱ πάντες ἐσμὲν καὶ ἐξόν. τὸ μὲν, ὡς μὴ δ' ἐξουσίαν
ἔχοντες. αὐτοῦ γὰρ ἐστὶ πᾶν καὶ τὸ πᾶν τῶν ἀδελφῶν. τοῦ καὶ
ἡλικῆς τὸ πᾶν ἡλικῆς αὐτῶν. τὸ καὶ δ' ἐξουσίαν παρὰ οἱ πάντες
ἐν ταῦτα, ἀλλ' ὅτι πρὸς τὴν αἰών πρὸς δ' ἐξουσίαν. ἐπὶ τοῦ
δι' ἐξουσίαν πρὸς δ' ἐξουσίαν. δι' ἐξουσίαν πρὸς δ' ἐξουσίαν. πρὸς
σοὶ καὶ παρὰ τὴν δημοσίαν πρὸς τὴν πρὸς μου. μετὰ δ' ἐξουσίαν
τῶν ἡλικῶν. οὐ καὶ. ἐξουσίαν. τῶν πρὸς. τοῦ πρὸς ἐξουσίαν καὶ
ἀδελφῆ, καὶ ἡλικῆς. καὶ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. οἱ
αὐτοὶ καὶ οὐ πρὸς τὴν ἡλικῆς ἐξουσίαν. οὐ γὰρ οἱ ἀδελφῶν
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. οὐ δ' ἐξουσίαν. ἀλλ' ἀπὸ τῶν
ἐξουσίαν. οὐ δ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. οὐ δ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. οὐ δ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. οὐ δ' ἀπὸ τῶν
ἀδελφῶν. οὐ δ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. οὐ δ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. οὐ δ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. οὐ δ' ἀπὸ τῶν
ἀδελφῶν. οὐ δ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. οὐ δ' ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν.

τὸ φάλοι τι ἢ τὸ φάλα. ἢ τε χράμ. ἢ τε ὑμειν. ἢ τε κρη
 ἀπλῶς μορφωτίνα. ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ ὅδε ἀφ' ἡς κατὰ ἑαυτὸν
 ἀμαρτήμ. ἐλέησαν τὸν ἐλπίσάειον. ὅτι καὶ οὐκ ἠλάθη
 ὑπὸ χυ. κτῆσαι τῆς αὐτοῦ πρὸς τοὺς δομῶνους φιλοφιλία.
 Τὴν δὲ σὺ χράσθη. τῷ γὰρ ἡμῶν ἐξέλιξεν ὁ δὲ κρημος
 κρητὶς σαφὲς ἐκ τὸν αὐτοῦ ἔλεον, ὥς ὅτι ἐξέλιξεν σαφὲς
 ἔστηκεν, ἐγκαίνιζε δὲ ἀκαλῶς ἀλλοιωσέως, καὶ τὸν τούτου
 καὶ παῖσαν ὁ δὲ δὲ παλῆ. τούτῳ ἐστίν, ἢ τε παρθενίαν, ἢ τε
 γαμον. ἢ τε ἀλλήλιν ἀπὸ τοῦ τοῦ αἵματος καὶ δέαν ἐξελίξεν.
 ἀλλὰ καὶ κρημνὸν πρὸς μοπε. + αὐτὸς ζυγὸν, δὲ τίς τίς.
 μοπε τῇ ὁ ἀγίος γαμῶ καὶ ἀγαμία. ἐκ τοῦ ἀποστόλου αὐ
 τὰ ἀφορμαί. ὅς κορεῖν θύοις ἐστὶν, δεσπὸν τὸν γαμον ὁνομάζει.
 λυσιν δὲ καὶ ἐλευθερίαν, τὴν παρθενίαν. λέγει γὰρ. δὲ δὲ
 γυναικί, μὴ ζήτησιν. λέλυται ἀπὸ γυναικός, μὴ ζήτη
 γυναικί. καὶ παρθενίαν ἀγαμος, μὴ μὴ τὰ τοῦ καὶ, ἵνα ἡ
 αἴα καὶ σὺ μὴ καὶ πνί. ἢ δὲ ἐν γαμῶ, μὴ μὴ τὰ τοῦ καὶ,
 πῶς ἀρῶσα τῷ αὐν δέ. ὅρα τοίνυν καὶ τὴν τοῦ αἵματος σύμμουλ
 σύμφωνον σάντῃ ἀποστολὴν ῥήση. αὐτὸς ζυγὸν φασὶ τὸν
 τοῦ γαμου ἐξυμνεῖν. ἐπεὶ δὲ φάλα φθε. τούτῳ δὲ
 ἐκρητὶς θητε, καὶ πρὸς δὲ δὲ τοῖς τοῦ γαμου δεσμοῖς, δὲ τε τί
 μῦθος καὶ τῷ θῷ. καὶ μὴ παντὶ ὥς ἐν δεσμοῖς τε τῷ καὶ σμῶ.
 αἱ δὲ παρθενοί, μὴ δόλω ἐν δεσμοῖς τε τῷ καὶ σμῶ. αἱ γὰρ μόνον
 τὰ τοῦ καὶ μερὶ μὴ τε, καὶ τῷ θῷ τὸ πᾶν δέ. οὐ γὰρ ἐστὶ ὑπὸ
 οὐ ζυγίαν, ἵνα τὸ μῦθος ἀπαιτῇ, ἀλλὰ λέλυται. καὶ ἐλευθε
 ριά ἐστι ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου φροντίδων. ὥς περ ἐξίσταται
 ὑπὸ ζυγὸν τὸ μῦθος. τοῦτο, τὸ καὶ τελευτῶν μὴ τοῖς παρθενοῖς.
 ἀνγκάον δὲ καὶ τούτο πρὸς θῆναι τοῖς ἀρημενοῖς. ὅτι καὶ τίς
 σωματικῶν μὲν δοκῇ παρθενοί. δὲ ἐκταδὲ ἐν τῇ τυχῇ μὴ
 τίνα εἰζαγκῇ ἐστὶ θῷ. ὁ τοιοῦτος οὐκ ἐπιμένει ἐλευθερος

οὐδὲ παρθένος. ἀλλ' ἔμελλε τὴν φάλην ἰδὼν καὶ δοῦλος
ἐρεῖνε το. φυγὼν τὴν καὶ τὸ παρθενικὴν λευθερίαν. τοῦτο
οὐκ ἔμελλε τῷ παρθενογενέσκουσιν, καὶ περὶ τοῦτο
καὶ λαθροῦ τὴν πονηρίαν καὶ μοιχικὴν δόνην. μὴ δὲ φέρεται
τὴν παρθενογενέσκουσιν. ἐν τούτοις οὐκ ἔστιν ἡ
λεγομένη. οἱ τινες μὲν ἀνδρες ὑμῶν τριγυνοῦσιν καὶ σὺ καὶ
μόνονταί μου. ἀνδρες δὲ ὁμῶς καὶ σὺ καὶ φῶσιν. καὶ ὡς περ
τοῦ ἐν τῷ καλαμῶντος καὶ σφραγῆς. οὕτως οὐδὲ τὸ τὰς παρ-
θενόων σφραγισμένων. ἀνδρες οὐκ ἔστιν ἡ σὺ καὶ τῶν
ὁμορφῶν. ἡ γὰρ καὶ σφρονοῦσιν ἴσως. ἀλλ' οὐκ, καὶ
τοῦ αὐτοῦ, ὑπομνήσκει τὴν δόνην. καὶ ἂν
καί ποτε οὐκ ἐρεθίζονται. ἐν τούτοις καὶ τῶν ἡρώων ὑπερ-
βύματα. ὡς ἔγωγε. οὐκ ἔστιν ἡ τῶν ἡρώων ἡ
συναισθησις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν μετὰ τὴν διὰ τοῦ καὶ τῶν
ἐν θείῃσι τοῖς παρθενογενέσκουσιν διὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπινο-
μεν (κίνησαν). πολλοὶ γὰρ ἀπὸ τῆς καρδίας καὶ τῶν
θανάτου διὰ τῆς ἀνδρῶν θεωρεῖσθαι δύνουσι. τινες δὲ ἀνο-
οῦντες ὡς ἐδοκίμουν ποτε ἡ σὺν οἱ σὺν ἡσάντο, ἀνοήτως
ἡναυδοκῶν ἐνόησαν. τοῖς ἐν ταῖς λεγομένοις οὐκ
ἀνδρες μὲν. ἀνδρες δὲ ὁμῶς. καὶ φῶσιν. ὅτι πολλοὶ τῶν
γυναικῶν ἵνα δοκῶσι παρθενογενέσκουσιν. ἡ γὰρ σὺν ἐπὶ τῇ
ἐαυτὰς τοῖς ἀνοήτοις διὰ τὸ ἀγνοῦν. οἱ τινες οὐκ ἀνδρες
μὲν, ὡς ἄγνοιοι. ἀνδρες δὲ ὁμῶς, διὰ τὸ δυνάσθηναι αὐτοῖς.

οἱ δὲ δύναται, φρονεῖτε τὸν δυνάτω τρον. ἐλπίστε
Διὰ τὰς ταῖς καὶ τοῖς ἐν δυνάτω τρον. ἀρχοῖν οἱ δὲ
σφρονοῦσιν καὶ πρὸ σφῶν. οἱ γὰρ δύναται. φρονεῖτε
ἐν τῷ τῷ αὐτῶν δυνάτω τρον. καὶ τῇ δυνάτω τρον
μετὰ τῇ κατὰ τὴν σφῶν. οἱ γὰρ τοῖς ὑπὸ τῶν
ποσάοντες καὶ τὰς ὁφείδων ἀναπαύειν, τρέμειτε τὸν

τὸν ἕλκον· καὶ τῶν ἐλκτον μὴ κατεπαίρεατε· μὴ δ' ἀδ-
κως διαίταται τοῖς ἀρχομένοις·

μὴ θάυμασθε μὴ δὲν ὁ μὴ παρημένη τὰ ἐξ ἑ:

Διατάξαμενος ἰδ' αὖ μὲν τοῖς ἐν σὺ ζυγία· ἰδ' αὖ δὲ τοῖς παρ-
θεν λουσί· καὶ αὖ χωρεῖς τοῖς δυνάσταις καὶ ἀρχοσί· καὶ ὄψου-
νέσας ἐκείνοις τὰ κατὰ μύλα, νῦν κοινότορον παντὶ τῷ
σκληρῷ μὲν τῶν πρὶν διαλέγετ'· λέγ' ὅτι ἐκαστὸν μὴτε
θαύμαζέω ἂν ἐτὰ μὴ θαύματος ἁξία· τοιαῦτα δὲ τὰ μὴ
παρημένον τ', ἀλλὰ κατὰ λήμψανον τ' ἡκῶσ· μὴτε
παρημολύπει τὰ θαύματος ἁξία· τοιαῦτα δ' εἰσι τὰ
μεινόν τ'· μὴ δὲ τὰ διαρρέον τ' ἐν τῷ κατὰ δυνάμει
σφιγέω ἐλκτον καθεξέρν· ὡς περ γὰρ ἀδυνάτον ὁ δύωρ
ἐν χερσὶ λημνόν τ' καὶ περιεχ' κατὰ σφίγγον τ'· διχάσει
γὰρ δι' ἀμέσων τῶν δακτύλων ῥύεν, οὗτος καὶ ὁ πολυτός
ὁ ῥάτος κατὰ χέρονος διαρρέυεσκε τ'. διό φησὶν ὁ δαδ.
πολύτος ἐστὶν ἢ μὴ περ σφίγγε δεκατ'. ζήλου τὰ φθονοῦ-
μενα· τοιούτ' ἐστὶ καλόν· τὰ δὲ μὴ φθονοῦμενα· ἀλλὰ
μισοῦμενα, ἅπερ ἐστὶ τὰ μὴ καλὰ, μὴ ζήλοισι· μὴ δὲ
παίρου μετέθῃ, ἵνα μὴ μᾶλλον κατενεχθῇ· ὡς περ γὰρ
κτ' ἐπὶ αὐτὸν καὶ φθονοῦμενον· ὁ μὲν μικρόν τι ἐστὶν
ἀπορροῦ, ἐὰν πέσῃ πολλοῖς, οὐ κατὰ ῥῆγνυται· ὁ δὲ
σφοδρὸς παρθεῖς, καὶ ἑσμέγαυρος ἀναμῖαι· ἢ τὰ ἐκείνῳ
ὁ λιθῖσας πρὸ δὲ λωσάτο μύται, οὕτω καὶ κτ' ὅσον
μενον· ὅς τις ἐπὶ τοῖς αὐτ' τῇ ἀλαζονείᾳ· τοσοῦτον ταπηνῶν
καὶ κατὰ δὲ τὸ καὶ μίνετ' ἐπὶ πᾶσι ἀνδλογοῖν τῶν ταῖς
τῆς ἐπαρσεως· μὴ φρόνη· τοιούτ' ἐστὶν κενόδοξα· μὴ δὲ
μεγάτην νόμιζε ποιεῖν, ἐάν τοι κακοῖαν ἴκῃ· ἀλλὰ λυτοῦ
ὅτι σενίκα ἐστι, οἱ ἄραδοί· ἔπεσε καὶ ἡ μαρτυρία ἀδελφός,
μὴ ἐπὶ τῇ λωσῇ αὐτῷ· ἀλλ' ὅρα μὴ καὶ σὺ πέσῃς, ἢ αὐτῷ

[illegible]

ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ἐπὶ τὸ μᾶλλον. τὰ ἀρχαῖα παρὴλ
 ως φησιν ὁ ἀπὸ ^{ἐν} ἰδοῦ γέγονε τὰ πάντ' ἔκκεινα. ἀρχαῖα δὲ
 νοοῦμεν, μὴ μόνον τὰ νομικὰ καὶ σιωνδαλῖνα παρὰ θ
 ἐλθούσης τῆς ἀληθείας. ἀλλὰ καὶ τὰ φηκαῖ. ἀνδραμωτὰς
 γὰρ τῆς κτ' τὸ πῦλινος, ἡ κτ' (αὐτὸς) ἡ οὐ πολὺ τὰς. τοῦ
 οὐ καὶ σιωνδαλῖνος ἐστὶν ἐκ τῆς οὐ τῆς τῶν ἐκ τῶν, ὡς δὴ ρονε
 καρποφόρημα, τὸ ἐπαινετὸς ἀλλοιωθῆναι. καὶ τοῦτο
 κατὰ τῶν, μὴ ἐπαρθεῖς. ἀλλὰ ἐπὶ τῶν δαδ, αὐτὸ
 ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ αἵματος, ἢ ἐπὶ ἡ ἀλλοιωθῆναι.
 ἀλλ' οὐ τῆς ἐμὲς σου δὴς ἡ δυνάμεως. ὅτι γὰρ παρὰ τῶν
 ἐπὶ πάντας τοὺς κατὰ τῶν. αὐτὸς ἄν. ὅτι γὰρ
 ἐμὲς, οὐ δυνάσθε ποιεῖν. ὅταν δὲ ἀκούσῃς. ὅτι γὰρ
 καὶ νός. νόος ὅτι ὁ λόγος οὗτος, οὐ μὴν ἔσθ' ὅτι ἐν τῶ
 αὐτῶν ἐπὶ τῶν καὶ τῶν, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν καὶ τῶν
 κίνησιν, καὶ πάντως ἐπὶ τῶν οὐκ ἔστιν. ἀπὸ τῆς γὰρ σε ἔστιν
 τῶν. ἀν μὲν ἀμαρτανῆς, μὴ μὲν ἐν τῶν καὶ τῶν, ἀλλὰ
 ἀρτῶν ἐπὶ τῶν. ἀν δὲ κατὰ τῶν, μὴ ἐπὶ τῶν ἀρτῶν
 ἀνασῆναι καὶ τῶν ἀνδ. ἀλλὰ περὶ τῶν καὶ τῶν ἐμ
 τῶν ἐπὶ τῶν. χρὲς πρὸς τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν.
Επὶ δὲ τῶν. ὅτι γὰρ κατὰ τῶν, ἐπὶ τῶν. ἀδὰ μαρτανῆς,
 ἐπὶ τῶν. διδασκῶν πῶς ἐστὶν ἐπὶ τῶν. καὶ φησὶν. ὅτι
 χρὲς τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν, καὶ πρὸς τῶν
 αἰρετικὸς ἐστὶν τοῖς κατὰ τῶν, σὺ μὲν τὸν τοῦτο πρὸς
 διδάσκει. μέλει γὰρ τῶν κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν καὶ τῶν
 τοῦτε ἐστὶν, ὡς πρὸς τῶν κατὰ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
 πρὸς τῶν κατὰ τῶν. ἀλλὰ καὶ τῶν τοῦτο καὶ τῶν
 κατὰ τῶν. ἢ μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν, οὐκ ἐπὶ τῶν κατὰ τῶν
 μετὰ τῶν. ἡ λῆξις δὲ τὸν τοῦτο ἐπὶ τῶν κατὰ τῶν
 πρὸς τῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τῶν. ὡς πρὸς τῶν κατὰ τῶν